2023 ఐఎన్ ఎస్ సి 942

ప్రచురణార్హమైన

భారతదేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థానము

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి

సివిల్ అప్పీల్ నం (లు). 1628 / 2023

ద స్టేట్ ఆఫ్ తెలంగాణ & అదర్స్ ...అప్పీలుదారు(లు)

వర్సెస్

మెస్సర్స్ తిరుమల కంస్ట్రక్షన్స్ ...ప్రతివాది(లు)

సహితముగా

సి. ఎ. నం. 2502-2513/2023, సి. ఎ. నం. 2644-2686/2023, సి. ఎ. నం. 2732/2023, సి. ఎ. నం. 2733/2023, సి. ఎ. నం. 1654/2023, సి. ఎ. నం. 1683/2023, సి. ఎ. నం. 1662/2023, సి. ఎ. నం. 1663/2023, సి. ఎ. నం. 1629/2023, సి. ఎ. నం. 1658/2023, సి. ఎ. నం. 1630/2023, సి. ఎ. నం. 1653/2023, సి. ఎ. నం. 1655/2023, సి. ఎ. నం. 1657/2023, సి. ఎ. నం. 1672/2023, సి. ఎ. నం. 1676/2023, సి. ఎ. నం. 1656/2023, సి. ఎ. నం. 1661/2023, సి. ఎ. నం. 1664/2023, సి. ఎ. నం. 1660/2023, సి. ఎ. నం. 1682/2023, సి. ఎ. నం. 1665/2023, సి. ఎ. నం. 1666/2023, సి. ఎ. నం. 1667/2023, సి. ఎ. నం. 1668/2023, సి. ఎ. నం. 1669/2023, సి. ఎ. నం. 1659/2023, సి. ఎ. నం. 2690/2023, సి. ఎ. నం. 1670/2023, సి. ఎ. నం. 1673/2023, సి. ఎ. నం. 1671/2023, సి. ఎ. నం. 1674/2023, సి. ఎ. నం. 1675/2023, సి. ఎ. నం. 1677/2023, సి. ఎ. నం. 2687/2023, సి. ఎ. నం. 2688/2023, సి. ఎ. నం. 2689/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 7776/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13543-13545/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13529-13530/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13523-13526/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13547-13559/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13562-13574/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13561/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13539-13540/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13527-13528/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13560/2023, ఎస్ ఎల్ పి(సి) నం. 13534-13537/2023, సి. ఎ. నం. 2433/2023, సి.

ఎ. నం. 2436/2023, సి. ఎ. నం. 2437 – 2443/2023, సి. ఎ. నం. 2730/2023, సి. ఎ. నం. 2731/2023, సి. ఎ. నం. 1645/2023, సి. ఎ. నం. 1649/2023, సి. ఎ. నం. 1643/2023, సి. ఎ. నం. 1636/2023, సి. ఎ. నం. 1652/2023, సి. ఎ. నం. 1679/2023, సి. ఎ. నం. 1637/2023, సి. ఎ. నం. 1632/2023, సి. ఎ. నం. 1651/2023, సి. ఎ. నం. 1633/2023, సి. ఎ. నం. 1648/2023, సి. ఎ. నం. 1634/2023, సి. ఎ. నం. 1647/2023, సి. ఎ. నం. 1644/2023, సి. ఎ. నం. 1638/2023, సి. ఎ. నం. 1678/2023, సి. ఎ. నం. 1631/2023, సి. ఎ. నం. 1681/2023, సి. ఎ. నం. 1641/2023, సి. ఎ. నం. 1640/2023, సి. ఎ. నం. 1680/2023, సి. ఎ. నం. 1639/2023, సి. ఎ. నం. 1646/2023, సి. ఎ. నం. 1635/2023, సి. ఎ. నం. 1642/2023, సి. ఎ. నం. 1650/2023,

తీర్పు

ఎస్. రవీంద్ర భట్, న్యాయమూర్తి.

విషయల పట్టిక

I. నేపథ్యం మరియు సంబంధిత నిబంధనలు 2

II. వాస్తవాలు

.....9

III. అప్పీలుదారు–రాష్ట్రాల వాదనలు..... 11

IV. ప్రతివాది–మదింపుదారుల వాదనలు 20

V. విశ్లేషణ మరియు తర్కం 33

ఎ. సెక్షన్ 19 యొక్క వివరణ 35

బి. సవరణ లేదా రద్దు చేసే అధికారం సెక్షన్ 19 కింద పరిమితులకు లోబడి ఉందా..... 40

సి. తెలంగాణ చట్టం యొక్క చెల్లుబాటును ఆర్డినెన్స్ గా ఆవిర్భవించడం గీటురాయి పై పరీక్షి.... 50

డి. గుజరాత్ మరియు మహారాష్ట్ర చట్టాలు 57

VI. నిర్ధారణలు 63

1. ఈ అప్పీళ్ల బ్యాచ్ తెలంగాణ, గుజరాత్ మరియు బాంబే హైకోర్టులు ఇచ్చిన తీర్పుల నుండి నుంచి ఉత్పన్నమయినాయి. ఆ తీర్పులతో బాధితులైన సంబంధిత రాష్ట్రాలు (తెలంగాణ మరియు గుజరాత్) అప్పీలు చేశాయి. మదింపుదారు పిటిషనర్లు / అప్పీలుదారులు, బాంబే హైకోర్టు తీర్పులతో బాధితులైనవారు.

I. నేపథ్యం మరియు సంబంధిత నిబంధనలు

2. రాజ్యాంగ (101వ సవరణ) చట్టం, 2016, (ఇకపై దీనిని "సవరణ" గా సూచిస్తాము) భారతదేశంలోని కేంద్ర మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ద్వారా పన్ను విధింపు యొక్క రాజ్యాంగ ప్రాతిపదికను ప్రాథమికంగా పునర్వ్యవస్థీకరించడాన్ని ప్రవేశపెట్టింది అది వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను (జి ఎస్ టి) ని ప్రవేశపెట్టేందుకు వీలు కల్పించే చట్టం. అది కేంద్ర పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు కొత్త అధికారాలను కలుగచేసింది మరియు రాజ్యాంగం యొక్క సమాఖ్య స్వభావంపై గణనీయమైన ప్రభావాన్ని చూపే సంస్థలను కూడా సృష్టిస్తుంది.

3. సవరణకు ముందు రాజ్యాంగ పథకానికి భారతదేశంలో సరఫరా అయ్యే వస్తువులు మరియు సేవల పై పన్ను విధించే దృక్పథం ఉండేది. ఎక్సైజ్ మరియు కస్టమ్స్ సుంకం మరియు తయారీపై ఎక్సైజ్ ఏడవ షెడ్యూల్ కింద కేంద్ర పార్లమెంటు ఎంట్రీలు 83 మరియు 84, జాబితా 1, భారత రాజ్యాంగం యొక్క ఏడవ షెడ్యూల్. శాసన అధికారాల పరిధిలో ఉండేవి.

సర్వీస్ ట్యాక్స్ అమల్లోకి వచ్చిన సమయంలో రాజ్యాంగంలో దాని కోసం ప్రత్యేక ఎంట్రీ లేదు. *టి. ఎన్. కల్యాణ మండపం అసోసియేషన్* వర్సెస్ *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* 2004 సప్ (1) ఎస్ సి ఆర్ 169; (2004) 5 ఎస్ సి సి 632, లో సర్వీస్ టాక్స్ అనేది కేంద్రం యొక్క "అవశిష్ట అధికారం" పరిధిలో ఉందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది; అయినప్పటికీ, సర్వీస్ టాక్స్ విధించడానికి కేంద్రానికి ప్రత్యేకమైన అధికారం ఉందని స్పష్టం చేస్తూ రాజ్యాంగ (88వ సవరణ) చట్టం, 2004 ద్వారా ఎంట్రీ 92 సి ని కేంద్ర జాబితాలో ప్రవేశపెట్టబడింది. వస్తువులు అమ్మకం మరియు రవాణాపై పన్ను విధించడం రాష్ట్రాల ప్రత్యేక పరిధిలో ఉండింది, రాష్ట్ర జాబితా యొక్క 52 మరియు 54 ఎంట్రీల ద్వారా (రాజ్యాంగంలోని VII షెడ్యూల్ యొక్క జాబితా II). ఏడవ షెడ్యూలులోని కేంద్ర మరియు రాష్ట్ర

జాబితాల ద్వారా కేంద్ర మరియు రాష్ట్ర పన్నుల అధికారాల నిర్వచనం ఖచ్చితముగా మరియు స్పష్టంగా ఉండింది, ఇది కేంద్రం విధించగల పన్నులు మరియు రాష్ట్రం విధించగల పన్నులలో ఎటువంటి బహుళ వ్యాప్తికి అవకాశం ఇవ్వలేదు. "ఉమ్మడి జాబితా" (లేదా VII షెడ్యూల్ యొక్క జాబితా III) లో పన్ను విధించే ఎంట్రీలు లేవు, అది పన్ను విధింపు కోసం రాజ్యాంగ పథకం కేంద్రానికి మరియు రాష్ట్రాలకు రెండు విభిన్నమైన, ప్రత్యేకమైన పన్నుల రంగాలను విభజించడాన్ని సూచిస్తుంది.

4. జి ఎస్ టి ని ప్రవేశపెట్టడానికి ప్రారంభ చర్య ఫిస్కల్ రెస్పాన్సిబిలిటీ అండ్ బడ్జెట్ మేనేజ్మెంట్ రిపోర్ట్ ద్వారా జరిగింది మరియు జి ఎస్ టి కి పరివర్తన కోసం మొదటి అధికారిక ప్రకటనను 2006-07 లో అప్పటి ఆర్థిక మంత్రి బడ్జెట్ ప్రసంగం ద్వారా భారత ప్రభుత్వం చేసింది; ఇది 2008-09 బడ్జెట్ ప్రసంగంలో పునరుద్ఘాటించబడింది మరియు తరువాత 2009-10 లో ఆ సంవత్సరానికి బడ్జెట్లో కొన్ని విధాన మార్పులను ప్రకటించినప్పుడు అనుసరించబడింది. 2009 నవంబరులో సాధికార కమిటీ విడుదల చేసిన "భారతదేశంలో వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను పై మొదటి చర్చా పత్రం" ప్రతిపాదిత సంస్కరణ యొక్క రూపురేఖలు మరియు జి ఎస్ టి నమూనా యొక్క సూక్ష్మాంశాలను బహిరంగంగా వివరించిన మొదటి అధికారిక పత్రం.

5. మొదటి చర్చా పత్రం వాస్తవానికి జి ఎస్ టి ని ప్రవేశపెట్టడానికి రాజ్యాంగ సవరణకు గల హేతుబద్ధతను వివరించింది. ఉత్పత్తి దశ వరకు సేవలు, వస్తువులుపై పన్ను విధించే అధికారం కేంద్రానికి ఉండగా, వస్తువులు అమ్మకంపై పన్ను విధించే అధికారం రాష్ట్రాలకు ఉందని పేర్కొంది. సేవల సరఫరాపై పన్ను విధించే అధికారం రాష్ట్రాలకు లేదు మరియు అమ్మకాలపై పన్ను విధించే అధికారం కేంద్రానికి లేదు. సమాఖ్య వ్యవస్థను ప్రభావితం చేయని జి ఎస్ టి యొక్క సామరస్యపూర్వక వ్యవస్థ కోసం ఒక యంత్రాంగాన్ని కలిగి ఉండే రాజ్యాంగ సవరణను సూచించింది.

6. ఆ తర్వాత సాధికార కమిటీ సహకారంతో కేంద్రం మరియు రాష్ట్రాల మధ్య జరిగిన చర్చలతో జి ఎస్ టి ని ప్రవేశపెట్టడానికి రాజ్యాంగ సవరణ ప్రక్రియ ప్రారంభమైంది. ఫలితంగా "రాజ్యాంగ (నూట పదిహేనవ సవరణ) బిల్లు, 2011" వచ్చింది. ఆ విఫల ప్రయత్నం తరువాత, 2014 సవరణ బిల్లు ఆమోదించబడింది మరియు 8 సెప్టెంబర్ 2016 న శాసనం చేయబడింది. ఈ బిల్లు "రాజ్యాంగ (నూట ఒకటవ సవరణ) చట్టం, 2016" గా మారింది.

7. 2016 సెప్టెంబరులో జి ఎస్ టి కౌన్సిలు ఏర్పాటైంది. ఇది చట్టసభల సభ్యులతో కూడిన కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలతో సహా కేంద్ర మరియు రాష్ట్రాల ఆర్థిక మంత్రులను సభ్యులుగా కలిగి ఉన్న రాజ్యాంగ సంస్థ. దీనికి అధికారం ఉంది

> *"నమూనా జి ఎస్ టి చట్టాలు, సరఫరా స్థలాన్ని నిర్ణయించే సూత్రాలు, పన్ను విధింపు, జి ఎస్ టి రూపకల్పన, వివాద పరిష్కారం, ప్రత్యేక కేటగిరీ రాష్ట్రాలకు ప్రత్యేక నిబంధనలు మొదలైన వాటితో సహా జి ఎస్ టి యొక్క వివిధ అంశాలపై కేంద్రానికి మరియు రాష్ట్రాలకు సిఫార్సు చేయడం".*

జి ఎస్ టి కౌన్సిలు చేసిన సిఫార్సులతో పార్లమెంటు చట్టాన్ని (సెంట్రల్ గూడ్స్ అండ్ సర్వీసెస్ టాక్స్ యాక్ట్, 2017: ఇది ఒక రాష్ట్రం లోపల అన్ని సరఫరాలలో వస్తువులు మరియు సేవల రాష్ట్రం లోపల సరఫరాలపై పన్ను విధిస్తుంది; ఇంటిగ్రేటెడ్ గూడ్స్ అండ్ సర్వీసెస్ టాక్స్ యాక్ట్, 2017: ఇది అంతర్రాష్ట్ర వస్తువులు మరియు సేవల సరఫరాపై పన్ను విధిస్తుంది; (3) కేంద్రపాలిత ప్రాంత గూడ్స్ అండ్ సర్వీసెస్ టాక్స్ చట్టం, 2017: ఇది రాష్ట్రం లోపల వస్తువులు మరియు సేవల సరఫరాపై పన్ను విధిస్తుంది.) రూపొందించడానికి దారితీశాయి.

8. జి ఎస్ టి విధానం అమల్లోకి రావడం, సవరణ ఆమోదం పొందడం ఒకే *పరోక్ష* పన్ను వ్యవస్థ ఉండేలా చూడటానికి రాజకీయ వర్గాల్లో అరుదైన ఏకాభిప్రాయాన్ని, ఒక సంకల్పాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది.

ఈ సవరణ యొక్క ప్రభావం వస్తువులు మరియు సేవలపై అన్ని రాష్ట్ర మరియు కేంద్ర పన్నులను విలీనం చేయడం. వస్తువులు సరఫరా మరియు సేవలపై పన్ను విధించే అధికారం కేంద్రానికి మరియు రాష్ట్రాలకు రెండింటికి స్పష్టంగా ఉంటుంది. 101వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం కేంద్రానికి గానీ, రాష్ట్రాలకు గానీ పన్ను విధించే అధికారాన్ని తొలగించదు, బదులుగా వరుసగా వస్తువులు సరఫరా మరియు సేవల సరఫరాపై పన్నులు విధించే అధికారాన్ని ఇస్తుంది. అధికరణ 246–ఎ ద్వారా సవరణ సృష్టిస్తుంది:

ఎ. ఒక కొత్త శాసన రంగం, ప్రసాదిస్తూ
బి. ఏడవ షెడ్యూలులోని మూడు జాబితాల వెలుపల శాసనాధికారం;
సి. ఒకే అంశంపై మరియు ఒకే సమయంలో చట్టాలను రూపొందించడానికి పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు ఉమ్మడి అధికారాలు.

9. పర్యవసానంగా, రాజ్యాంగంలోని XIవ భాగంలోని 1వ అధ్యాయం ద్వారా అమలు చేయబడిన శాసనాధికారాల పంపిణీ విషయంలో పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభల మధ్య శాసన రంగాల ప్రత్యేకత అనే అంతర్లీన సిద్ధాంతం నుంచి వైదొలగడం ద్వారా కేంద్ర మరియు రాష్ట్రాల మధ్య శాసన సంబంధాల ప్రణాళికలో మౌలికమైన మార్పు ఉంది.

10. దీనికి ఉదాహరణగా చెప్పాలంటే: అధికరణ 246–ఎ అధికారాల శాసన పంపిణీని మార్చినప్పటికీ, అది కేంద్ర మరియు రాష్ట్రాల మధ్య సమతుల్యతను దెబ్బతీయదు. బదులుగా, ఇది *ఎదురు సాధికారత* యొక్క పనిని నిర్వహిస్తుంది. ఒకవైపు, ఇది ఇప్పటివరకు రాష్ట్రాల ప్రత్యేక పరిధిలో ఉన్న కొన్ని అంశాలపై (వస్తువుల అమ్మకం మరియు కొనుగోలుపై పన్నులు, లగ్జరీ పన్నులు, ప్రకటన పన్నులు మొదలైనవి) శాసనం చేయడానికి మరియు పన్నులు వసూలు చేయడానికి ఇది కేంద్రానికి వీలు కల్పిస్తుంది, అదే సమయంలో ఇప్పటివరకు అది కలిగి ఉన్న శాసన హక్కులను (తయారీపై

పన్నులు, సేవలపై పన్నులు మొదలైనవి) నిలుపుకుంటుంది, ఈ పన్నులు ఒక పెద్ద శాసన రంగంలో – అంటే జి ఎస్ టి లో విలీనం చేయబడతాయి, మరియు దాని క్రింద విధించబడతాయి. మరోవైపు, అధికరణ 246–ఎ, సేవల సరఫరా మొదలైన వాటిపై పన్ను వంటి ఇప్పటివరకు తమ సామర్థ్యానికి మించిన అంశాలను తమ పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి రాష్ట్రాల శాసన పరిధిని కూడా విస్తరిస్తుంది. కేంద్రం విషయంలో మాదిరిగానే, రాష్ట్రాలు కూడా తాము ఇప్పటివరకు కలిగి ఉన్న శాసన రంగాలపై (అమ్మకం మరియు కొనుగోలుపై పన్నులు, బెట్టింగ్ మరియు జూదంపై పన్నులు మరియు ప్రకటనలపై పన్నులు వంటివి) పన్నులను విధించడం కొనసాగిస్తున్నాయి, అయితే ఈ శాసన రంగాలను విలీనం చేసే జి ఎస్ టిలో భాగంగా ఉన్నాయి.

[4] *గాడ్ ఫ్రే ఫిలిప్స్ ఇండియా లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యు. పి.* (2005) 1 ఎస్ సి ఆర్ 732.

11. అధికరణ 279–ఎ వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు (ఇకపై "జి ఎస్ టి కౌన్సిలు") ను కల్పిస్తుంది. ఈ నిబంధన అంతర్లీన రాజ్యాంగ తత్వాన్ని కూడా కొంతవరకు మారుస్తుంది. అధికరణ 279–ఎ లోని సబ్ క్లాజ్ (1) కొత్త రాజ్యాంగ సంస్థను సృష్టిస్తుంది. (2) కేంద్రానికి మరియు రాష్ట్రాలకు సిఫార్సులు చేసే అధికారాన్ని ఇస్తుంది. (3) జిఎస్ టి కౌన్సిలు సిఫార్సుల ఆధారంగా ఇతర రాజ్యాంగ సంస్థల యొక్క కొన్ని విధులు నిర్వహించబడతాయి[5]; (4) విస్తృతమైన అధికార పరిధిని కలిగి ఉండి మరియు వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను రూపకల్పన మరియు నిర్మాణానికి సంబంధించి విస్తృతమైన విధులను నిర్వహిస్తుంది; (5) జి ఎస్ టి మొదలైన వాటికి సంబంధించిన కార్యనిర్వాహక ప్రభుత్వాల మధ్య వివాదాల పరిష్కారంలో గణనీయమైన పాత్ర కలిగి ఉండి[6]. వాస్తవానికి, వస్తువులు మరియు సేవల సరఫరాపై నమూనా చట్టాలు మరియు పన్ను రేట్లను సిఫారసు చేసే అధికారం కూడా జి ఎస్ టి కౌన్సిలుకి ఉంది.

12. సవరణ చట్టంలోని సంబంధిత భాగాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

పైన పేర్కొన్న రాజ్యాంగ సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 2 ప్రకారం, అధికరణ 246 తరువాత, కొత్త అధికరణ 246–ఎ చేర్చబడింది, అది క్రింది విధంగా ఉంది:

> *"246ఎ. వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించి ప్రత్యేక నిబంధన---*
>
> *(1) 246 మరియు 254 అధికరణల్లో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, పార్లమెంటు మరియు క్లాజ్ (2) కు లోబడి, ప్రతి రాష్ట్ర శాసనసభకు, కేంద్రం లేదా అటువంటి రాష్ట్రం విధించే వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించి చట్టాలు రూపొందించే అధికారం ఉంటుంది.*
> *(2) అంతర్ రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యంలో వస్తువులు, లేదా సేవల సరఫరా లేదా రెండూ జరిగే చోట వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించి చట్టాలు రూపొందించడానికి పార్లమెంటుకు ప్రత్యేక అధికారం ఉంది.*
> *వివరణ. --- అధికరణ 279 ఎ లోని క్లాజ్ (5) లో సూచించిన వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించి ఈ అధికరణలోని నిబంధనలు వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు సిఫారసు చేసిన తేదీ నుండి అమలులోకి వస్తాయి.*

సెక్షన్ 7 ద్వారా అధికరణ 268–ఎ ను తొలగించబడింది. అధికరణ 269 తరువాత, అధికరణ 269–ఎ చేర్చబడింది, అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> *"269ఎ. అంతర్ రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను విధింపు మరియు వసూలు---*
> *(1) అంతర్ రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో సరఫరాలపై వస్తువులు మరియు సేవల పన్నును భారత ప్రభుత్వం విధించి వసూలు చేస్తుంది మరియు అటువంటి పన్నును వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు సిఫార్సుల మేరకు పార్లమెంటు చట్టం ద్వారా అందించే విధంగా కేంద్రం మరియు రాష్ట్రాల మధ్య విభజించబడుతుంది.*

---

[5] *ఉదాహరణకు, భారత రాజ్యాంగం అధికరణ 246–ఎ వివరణ, అధికరణ 269–ఎ (1), చూడండి.*

[6] *అధికరణ 279–ఎ, ఇన్ఫ్రా, వివరణాత్మక చర్చ కోసం.*

> *వివరణ--- ఈ క్లాజు యొక్క ప్రయోజనాల కోసం, భారతదేశ భూభాగంలోకి దిగుమతి చేసుకునే సమయంలో వస్తువులు లేదా సేవల లేదా రెండింటి సరఫరా అనేది అంతర్ రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో వస్తువులు లేదా సేవల లేదా రెండింటి సరఫరాగా పరిగణించబడుతుంది.*
> *(2) క్లాజ్ (1) ప్రకారం రాష్ట్రానికి కేటాయించిన మొత్తం భారత సంచిత నిధి (కన్సాలిడేటెడ్ ఫండ్ ఆఫ్ ఇండియా) లో భాగం కాదు.*
> *(3) క్లాజ్ (1) కింద విధించిన పన్నుగా వసూలు చేసిన మొత్తాన్ని అధికరణ 246ఎ కింద ఒక రాష్ట్రం విధించిన పన్ను చెల్లింపు కోసం ఉపయోగించినట్లయితే, అటువంటి*

మొత్తం భారత సంచిత నిధి లో భాగం కాదు.
(4) ఒకవేళ అధికరణ 246ఎ కింద ఒక రాష్ట్రం విధించిన పన్నుగా వసూలు చేసిన మొత్తాన్ని క్లాజ్ (1) కింద విధించిన పన్ను చెల్లింపు కోసం ఉపయోగించినట్లయితే, అటువంటి మొత్తం ఆ రాష్ట్ర సంచిత నిధి లో భాగం కాదు.
(5) అంతర్–రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో వస్తువులు లేదా సేవల లేదా రెండూ సరఫరా జరిగినప్పుడు, సరఫరా స్థలాన్ని నిర్ణయించడానికి పార్లమెంటు చట్టం ద్వారా సూత్రాలను రూపొందించవచ్చు."

సవరణలోని సెక్షన్ 12లో అధికరణ 279–ఎను చేర్చింది, అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"279ఎ. వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు ---
(1) రాష్ట్రపతి, రాజ్యాంగ (నూట ఒకటవ సవరణ) చట్టం, 2016 ప్రారంభమైన తేదీ నుండి అరవై రోజుల లోపల, ఆదేశం ద్వారా, వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు అని పిలువబడే ఒక కౌన్సిలుని ఏర్పాటు చేయాలి.
(2) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు ఈ క్రింది సభ్యులను కలిగి ఉంటుంది, వారు: –
(ఎ) కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రి.....చైర్ పర్సన్;
(బి) రెవెన్యూ లేదా ఆర్థిక శాఖ ఇన్ ఛార్జి కేంద్ర సహాయ మంత్రి..... సభ్యుడు;
(సి) ఆర్థిక లేదా పన్ను శాఖకు బాధ్యత వహించే మంత్రి లేదా ప్రతి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ద్వారా నామినేట్ చేయబడిన ఏదైనా ఇతర మంత్రి.....సభ్యులు.
(3) క్లాజ్ (2) లోని సబ్ క్లాజ్ (సి) లో పేర్కొన్న వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు సభ్యులు వీలైనంత త్వరగా, వారు నిర్ణయించిన కాలానికి కౌన్సిల్ వైస్ చైర్ పర్సన్ గా తమలో ఒకరిని ఎన్నుకోవాలి.
(4) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు కేంద్రానికి మరియు రాష్ట్రానికి సిఫార్సులు చేస్తుంది---
(ఎ) వస్తువులు మరియు సేవల పన్నులో విలీనం చేయగల కేంద్ర, రాష్ట్రాలు మరియు స్థానిక సంస్థలు విధించే పన్నులు, సెస్సు లు మరియు సర్ ఛార్జీలు;
(బి) వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు లోనయ్యే లేదా మినహాయించబడే వస్తువులు మరియు సేవలు;
(సి) నమూనా వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను చట్టాలు, విధింపు సూత్రాలు, అధికరణ 269–ఎ కింద అంతర్ రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో సరఫరాలపై విధించే వస్తువులు మరియు సేవల పన్నును విభజించడం మరియు సరఫరా స్థలాన్ని నియంత్రించే సూత్రాలు;
(డి) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను నుంచి వస్తువులు మరియు సేవలకు మినహాయింపు లభించే టర్నోవర్ పరిమితి;
(ఇ) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను శ్రేణులతో కూడిన కనీస రేట్లతో సహా రేట్లు;
(ఎఫ్) ఏదైనా ప్రకృతి వైపరీత్యం లేదా విపత్తు సమయంలో అదనపు వనరులను

సమీకరించడానికి ఒక నిర్దిష్ట కాలానికి ఏదైనా ప్రత్యేక రేటు లేదా రేట్లు;

(జి) అరుణాచల్ ప్రదేశ్, అస్సాం, జమ్మూ కాశ్మీర్, మణిపూర్, మేఘాలయ, మిజోరాం, నాగాలాండ్, సిక్కిం, త్రిపుర, హిమాచల్ ప్రదేశ్, ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రాలకు సంబంధించి ప్రత్యేక నిబంధన; మరియు

(హెచ్) కౌన్సిల్ నిర్ణయించిన విధంగా వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించిన ఏదైనా ఇతర విషయం.

(5) ముడి పెట్రోలియం, హైస్పీడ్ డీజిల్, మోటార్ స్పిరిట్ (సాధారణంగా పెట్రోల్ అని పిలుస్తారు), సహజ వాయువు మరియు విమానయాన పరివర్తక ఇంధనంపై వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను విధించే తేదీని వస్తువుల మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు సిఫారసు చేస్తుంది.

(6) ఈ అధికరణ ద్వారా అందించబడిన విధులను నిర్వర్తించేటప్పుడు, వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను యొక్క క్రమపరచిన నిర్మాణం మరియు వస్తువులు మరియు సేవల కోసం సమన్వయించు జాతీయ మార్కెట్ అభివృద్ధి యొక్క ఆవశ్యకత ద్వారా మార్గనిర్దేశం చేయబడుతుంది.

(7) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు యొక్క మొత్తం సభ్యులలో సగం మంది దాని సమావేశాలలో కోరం ఏర్పాటు చేస్తారు.

(8) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు తన విధులను నిర్వర్తించే విధానాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

(9) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు యొక్క ప్రతి నిర్ణయం ఒక సమావేశంలో, హాజరైన మరియు ఓటు వేసిన సభ్యుల ఓట్లలో నాలుగింట మూడు వంతులకు తక్కువ కాని మెజారిటీతో ఈ క్రింది సూత్రాలకు అనుగుణంగా తీసుకోబడుతుంది, అవి: ---

(ఎ) కేంద్ర ప్రభుత్వం యొక్క ఓటు మొత్తం పోలైన ఓట్లలో మూడింట ఒక వంతు వెయిటేజీగా ఉంటుంది, మరియు

(బి) అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఓట్లు కలిసి ఆ సమావేశంలో పోలైన మొత్తం ఓట్లలో మూడింట రెండు వంతుల వెయిటేజీని కలిగి ఉంటాయి.

(10) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు యొక్క ఏ చర్య లేదా ప్రొసీడింగ్స్ ఈ కారణంతో చెల్లవు---

(ఎ) కౌన్సిలు ఏర్పాటులో ఏదైనా ఖాళీ లేదా ఏదైనా లోపం; లేదా

(బి) కౌన్సిలు సభ్యుడిగా ఒక వ్యక్తిని నియామకంలో ఏదైనా లోపం; లేదా

(సి) కేసు యొక్క యోగ్యతలను ప్రభావితం చేయని కౌన్సిలు యొక్క ఏదైనా విధానపరమైన అక్రమాలు.

(11) వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు ఏదైనా వివాదాన్ని పరిష్కరించడానికి ఒక యంత్రాంగాన్ని ఏర్పాటు చేస్తుంది---

(ఎ) భారత ప్రభుత్వం మరియు ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ రాష్ట్రాల మధ్య; లేదా

(బి) భారత ప్రభుత్వం మరియు ఏదైనా రాష్ట్రం లేదా రాష్ట్రాలు ఒక వైపు మరియు

ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ ఇతర రాష్ట్రాలు మరొక వైపు మధ్య; లేదా
(సి) రెండు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ రాష్ట్రాల మధ్య, కౌన్సిలు సిఫార్సులు లేదా వాటిని అమలు చేయడం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే.

13. సెక్షన్ 14 (సవరణ యొక్క) అధికరణ 366 (12ఎ), (26-ఎ) మరియు (26-బి) లను ప్రవేశపెట్టింది. రాజ్యాంగంలోని VII వ షెడ్యూలులో ఒక కీలక సవరణ ఉంది. జాబితా I (కేంద్ర జాబితా) లో ఎంట్రీ 84 కొరకు, ఈ క్రింది ఎంట్రీని భర్తీ చేయబడింది:

"84. భారతదేశంలో తయారు చేయబడిన లేదా ఉత్పత్తి చేయబడిన ఈ క్రింది వస్తువులపై ఎక్సైజ్ సుంకాలు, అవి: ---

(ఎ) ముడి పెట్రోలియం;
(బి) హైస్పీడ్ డీజిల్;
(సి) మోటార్ స్పిరిట్ (సాధారణంగా పెట్రోల్ అని పిలుస్తారు);
(డి) సహజ వాయువు;
(ఇ) విమానయాన పరివర్తక ఇంధనం; మరియు
(ఎఫ్) పొగాకు మరియు పొగాకు ఉత్పత్తులు";

ఎంట్రీలు 92 మరియు 92 సి (కేంద్ర జాబితా) తొలగించబడ్డాయి. అదేవిధంగా ఎంట్రీ 52 తొలగించబడింది మరియు ఎంట్రీ 54ను ప్రత్యామ్నాయంగా భర్తీ చేశారు. కొత్త ఎంట్రీ 54, ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"54. ముడి పెట్రోలియం, హైస్పీడ్ డీజిల్, మోటారు స్పిరిట్ (సాధారణంగా పెట్రోల్ అని పిలుస్తారు), సహజ వాయువు, విమానయాన పరివర్తక ఇంధనం మరియు మానవ వినియోగ ఆల్కహాలిక్ మద్యం అమ్మకాలపై పన్నులు, కానీ అంతర్-రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో అమ్మకం లేదా అటువంటి వస్తువుల అంతర్జాతీయ వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో అమ్మకం మినహా."

సెక్షన్ 19 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"19. ఈ చట్టంలో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు ఏ రాష్ట్రంలోనైనా అమలులో ఉన్న వస్తువులు లేదా సేవలపై లేదా రెండింటిపై పన్నుకు సంబంధించిన ఏదైనా చట్టం యొక్క ఏదైనా నిబంధన, ఈ చట్టం ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగ నిబంధనలకు విరుద్ధమైనది, సమర్థ శాసనసభ లేదా ఇతర సమర్థ అథారిటీ ద్వారా సవరించబడే లేదా రద్దు చేయబడే వరకు లేదా అటువంటి

ప్రారంభం నుండి ఒక సంవత్సరం ముగిసే వరకు, ఏది ముందు అయితే, అది అమలులో ఉంటుంది."

సెక్షన్ 20 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"20. (1) ఈ చట్టం ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలను అమలు చేయడంలో ఏదైనా ఇబ్బంది తలెత్తితే (ఈ చట్టానికి రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేయడానికి ముందు ఉన్న రాజ్యాంగ నిబంధనల నుంచి ఈ చట్టం ద్వారా సవరించిన రాజ్యాంగ నిబంధనలకు మారడానికి సంబంధించి ఏదైనా ఇబ్బందితో సహా), ఈ చట్టం లేదా శాసనం ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని ఏదైనా నిబంధనను యొక్క అనుసరణ లేదా మార్పుతో సహా, ఇబ్బందిని తొలగించే ఉద్దేశ్యంతో రాష్ట్రపతికి అవసరమని లేదా ప్రయోజనకరంగా అనిపించే విధంగా అటువంటి నిబంధనలను రాష్ట్రపతి ఉత్తర్వు ద్వారా చేయవచ్చు:

అయితే, అటువంటి అనుమతి ఇచ్చిన తేదీ నుండి మూడు సంవత్సరాల గడువు ముగిసిన తరువాత అటువంటి ఉత్తర్వు అమలు చేయబడదు.

(2) సబ్ సెక్షన్ (1) కింద చేసిన ప్రతి ఉత్తర్వు, అది చేసిన వెంటనే, పార్లమెంటు యొక్క ప్రతి సభ ముందు ఉంచబడాలి."

II. ***వాస్తవాలు***

14. ఈ కేసులో దాఖలు చేసిన వేర్వేరు స్పెషల్ లీవ్ పిటిషన్ల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే మూడు బ్యాచ్ల అప్పీళ్లు ఉన్నాయి. ఒక బ్యాచ్ తెలంగాణ రాష్ట్రానికి సంబంధించినది.

ఆ రాష్ట్రానికి సంబంధించి వాస్తవాలు ఏమిటంటే, స్థానిక వ్యాట్ (విలువ ఆధారిత పన్ను) చట్టం సవరించబడింది – సవరణ ప్రవేశపెట్టిన తరువాత. వ్యాట్ సవరణ ఒక ఆర్డినెన్స్ ద్వారా జరిగింది, మరియు 17.06.2017 న అమలులోకి వచ్చింది, అంటే 101 వ సవరణ చట్టం మంజూరు చేసిన సమయం, అంటే ఒక సంవత్సరం, కంటే 13 రోజుల ముందు. ఈ సవరణ 16.09.2016 నుండి అమల్లోకి వచ్చింది. ఈ ఆర్డినెన్స్ కాలపరిమితి వ్యవధిని పొడిగించాలని కోరింది మరియు మదింపులను తిరిగి తెరవడానికి అనుమతించింది. ఈ ఆర్డినెన్స్ ను రాష్ట్ర శాసనసభ శాసనం చేసే వరకు కొనసాగింది. ఆ తర్వాత గవర్నరు చట్టానికి ఆమోదం తెలిపారు, ఇది 02.12.2017 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది. వ్యధితులైన పలువురు వ్యాపారులు మరియు వ్యాట్ చెల్లింపుదారులు స్థానిక వ్యాట్

చట్ట సవరణలను సవాలు చేస్తూ తెలంగాణ హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. ఆక్షేపించబడిన తీర్పు ద్వారా, హైకోర్టు ఈ సవాలును అంగీకరించి, వివిధ అంశాలపై దానిని కొట్టివేసింది, అందులో రాష్ట్రానికి తన వ్యాట్ చట్టాన్ని సవరించడానికి పరిమితమైన పరిధిని కలిగి ఉంది, సవరణలోని సెక్షన్ 19 ప్రకారం సవరించిన రాజ్యాంగానికి అనుగుణంగా తీసుకురావడానికి మాత్రమే ఇది చేయవచ్చు. ఇతర కారణాలలో ఆర్డినెన్స్ ధృవీకరించబడలేదు, ఎందుకంటే 01.07.2017 తర్వాత రాష్ట్రం శాసనపరమైన సామర్థ్యాన్ని కోల్పోయింది.

15. బాంబే హైకోర్టు తీర్పు నుండి ఉత్పన్నమైన అప్పీళ్ల బ్యాచ్ లో, మొదట 15.04.2017న రూపొందించిన మహారాష్ట్ర వ్యాట్ సవరణ చట్టాన్ని బాంబే హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ రీడ్ డౌన్ చేయడంపై పక్షాలు భాధితులైనా . 15.04.2017న అమల్లోకి తెచ్చిన సవరణ ద్వారా ఆ స్థానాన్ని తిప్పికొట్టాలని ప్రయత్నించారు మరియు తర్వాత తీర్పు యొక్క ప్రభావాన్ని తిప్పికొట్టే ప్రయత్నంలో, పూర్వానువర్త ప్రభావం ఇవ్వబడింది. అటువంటి బాధిత పక్షాలు దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్లు కొట్టివేయబడ్డాయి. పర్యవసానంగా, వారు అప్పీల్ లో ఉన్నారు.

16. గుజరాత్ బ్యాచ్ కేసులలో, గుజరాత్ విలువ ఆధారిత పన్ను (సవరణ) చట్టం, 2018 ద్వారా గుజరాత్ విలువ ఆధారిత పన్ను చట్టం, 2003 (ఇకపై దీనిని "గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టం" అని పిలుస్తారు) లో సెక్షన్ 84 ఎ ప్రవేశపెట్టబడింది, ఇది 06.04.2018 న గెజిట్ చేయబడింది, కానీ 1.4.2006 నుండి పూర్వానువర్త ప్రభావంతో. ఇది *ఇతర విషయాలతో పాటు,* "*కొన్ని ఇతర ప్రొసీడింగ్స్*" లో ఒక నిర్దిష్ట సమస్యకు దిగువ ఫోరం రెవెన్యూ ప్రయోజనాలకు విఘాతం కలిగించే నిర్ణయం ఇస్తే, అటువంటి నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ ఉన్నత ఫోరం ముందు పెండింగ్ లో ఉంటే, అప్పుడు అటువంటి వ్యాజ్యంలో గడిపిన వ్యవధి రివిజన్ కొరకు కాలపరిమితి వ్యవధిని లెక్కించేటప్పుడు మినహాయించబడుతుంది అని కల్పించింది. అటువంటి నిబంధనను పూర్వానువర్త ప్రభావంతో అమలు చేయడం ద్వారా రాష్ట్ర శాసనసభ ఇప్పటికే అంతిమంగా అయిన మదింపులను

తిరిగి ప్రారంభించడానికి వీలు కల్పించింది. గుజరాత్ హైకోర్టు 01.07.2017 తరువాత శాసనసభకు శాసనపరమైన సామర్థ్యం లేకపోవడాన్ని, మరియు ఇది స్పష్టంగా ఏకపక్షంగా ఉందని పేర్కొంటూ ఆ సవరణను కొట్టివేసింది.

III. అప్పీలుదారు–రాష్ట్రాల వాదనలు

17. తెలంగాణ రాష్ట్రం తరపున సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ అరవింద్ దాతర్, మహారాష్ట్ర తరపున శ్రీ బల్బీర్ సింగ్, అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ (ఎ ఎస్ జి), రాజ్యాంగ సవరణను 16.09.2016న ప్రవేశపెట్టారని వాదించారు. దాని నిబంధనల ద్వారా రెండు చట్టసభల అధికారాలను పరిమితం చేయడానికి రాష్ట్ర మరియు కేంద్ర జాబితాలోని వివిధ ఎంట్రీలను సమూలంగా సవరించినట్లు ప్రముఖంగా పేర్కొన్నారు. అసలు రాజ్యాంగ నిర్మాతలు ఊహించిన పరోక్ష పన్నుల అధికారాలను పునర్వ్యవస్థీకరించడం ఈ సవరణ యొక్క ఉద్దేశం. పరోక్ష పన్నులు: మరీ ముఖ్యంగా, అమ్మకపు పన్ను, సేవా పన్ను, సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ మరియు విలువ ఆధారిత పన్ను ఈ సవరణకు సంబంధించిన అంశాలుగా ఉండేవి. రాజ్యాంగం యొక్క అసలు ఉద్దేశం మరియు కస్టమ్స్ సుంకం విధింపునకు సంబంధించిన అధికారాలు అలాగే ఉంచబడ్డాయి. మొదటిసారిగా, ఈ సవరణలు రాష్ట్రాలు మరియు పార్లమెంటుకు ప్రత్యేకమైన చట్టపరమైన రంగాలను తొలగించాయి మరియు విలువ ఆధారిత పన్ను, సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ మరియు సేవా పన్నులకు సంబంధించి భాగస్వామ్య లేదా సమీకృత సార్వభౌమాధికారాల భావనను ప్రవేశపెట్టాయి. ఈ పన్నుల రంగంలోని అన్ని అంశాలను కవర్ చేసేలా వీటిని "వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను" అనే సంక్షిప్త పదానికి తీసుకువచ్చారు. మొదటిసారిగా, పన్ను విధించే అధికారాన్ని సవరణ ద్వారా ప్రవేశపెట్టిన రాజ్యాంగంలోని ఒక ప్రధానమైన నిబంధనలో కనుగొనవచ్చు. ఇంకా, సమీకృత పన్నుల రంగం యొక్క సూత్రాల విభజన అంశాన్ని ఒక రాజ్యాంగ సంస్థగా సృష్టించబడిన వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను కౌన్సిలు (ఇకపై "జి ఎస్ టి కౌన్సిలు") అనే కొత్త సంస్థకు వదిలివేయబడింది. ఈ ప్రణాళిక సమాఖ్య అధికార

సమతుల్యతను కొనసాగించేలా మరియు వాస్తవానికి మరింత పెంపొందించెందుకు ఉద్దేశించబడింది.

18. జిఎస్ టి కౌన్సిలు అన్ని రాష్ట్రాల ఆర్థిక మంత్రులను కలిగి ఉంటుందని, నిర్ణయం తీసుకోవడంలో కేంద్రానికి 1/3వ వంతు వెయిటేజీ మాత్రమే ఉంటుందని నొక్కిచెప్పడానికి సవరణలోని నిబంధనలపై గౌరవ న్యాయవాదులు ఆధారపడ్డారు. సమతుల్యత అనేది సమిష్టిగా రాష్ట్రాలతో ఉంటుంది. అంతేకాకుండా, కౌన్సిలులో ఏ నిర్ణయమైనా 3/4 వంతుల మెజారిటీతో ఓటు వేసినప్పుడు అమలులోకి వస్తుంది.

19. పరోక్ష పన్నుల అధికారాన్ని పునఃపంపిణీ చేయడం ద్వారా వచ్చిన దాదాపు విప్లవాత్మక మార్పు మరియు సవరణ ద్వారా దానిని అమలు చేయడం వల్ల సెంట్రల్ ఎక్సైజ్, సేవా పన్ను, అమ్మకపు పన్ను మరియు రాష్ట్రాలు ఇంతవరకు విధించగల మరియు వసూలు చేయగల ఇతర పన్నులకు సంబంధించిన పన్నుల రంగాలకు సంబంధించి పార్లమెంటరీ మరియు రాష్ట్ర శాసన అధికారాలు తొలగించబడ్డాయని వాదించారు. ఈ సవరణ ఫలితంగా, భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూలులోని కేంద్ర జాబితా (జాబితా I) లోని ఎంట్రీలు 84 మరియు రాష్ట్ర జాబితాలోని ఎంట్రీలు 54 మరియు 62లోని పన్నుల అంశాలు కూడా సవరించబడ్డాయి. ఈ పన్నుల రంగాల పునరుద్ధరణ ఫలితంగా అటువంటి అధికారాలను రాష్ట్రం మరియు కేంద్రం పంచుకునే ఒక సార్వభౌమ పన్నుల అధికారంగా సమీకరించబడతాయి లేదా సేకరించబడతాయి. అది ప్రత్యేక ఎంట్రీ యొక్క అంశంగా మారింది, అంటే అధికరణ 246 ఎ. అధికరణ 246 ఎ అధిగమించే పదాలతో వ్యక్తీకరించబడుతుంది మరియు ఒక *అధిగమించు క్లాజుతో* ప్రారంభమవుతుంది మరియు జాబితాలు 1 మరియు 2 పరంగా కేంద్ర మరియు రాష్ట్రాలకు మధ్య శాసనాధికారాల పంపిణీకి సంబంధించిన అధికరణ 246 ను మరియు ఉమ్మడి జాబితా యొక్క అంశం, అంటే జాబితా III మరియు రాష్ట్రాలు మరియు పార్లమెంటు ద్వారా రూపొందించిన చట్టాల మధ్య ఏదైనా సంఘర్షణ (వ్యతిరేకత పరంగా) పరిష్కారానికి సంబంధించిన అధికరణ 254 ను అధిగమిస్తుంది.

20. అధికరణ 246ఎ యొక్క ప్రభావం ఏమిటంటే, కేంద్రం లేదా అటువంటి రాష్ట్రం విధించిన వస్తువులు మరియు సేవలకు సంబంధించి చట్టాలను రూపొందించే అధికారం పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు ఉంటుంది. అధికరణ 246ఎ (2) ప్రకారం, అంతర్ రాష్ట్ర వ్యాపారం మరియు వాణిజ్యం సమయంలో వస్తువులు మరియు సేవల పన్నులు, వస్తువులు మరియు సేవల సరఫరాకు సంబంధించి మరియు రెండింటి విషయంలో చట్టాలను రూపొందించే అధికారం పార్లమెంటుకు ఉంది. మరో ప్రధానమైన నిబంధన అధికరణ 269 ఎ, ఇది అంతర్–ర్రాష్ట్ర వ్యాపారం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో సరఫరాపై జి ఎస్ టిని వసూలు చేయడానికి కేంద్రానికి అధికారం ఇస్తుంది,

"అది జి ఎస్ టి కౌన్సిలు సిఫారసుల మేరకు పార్లమెంటు అందించిన పద్ధతిలో కేంద్రం మరియు రాష్ట్రాల మధ్య విభజించబడుతుంది". అధికరణ 269 ఎ లోని ఇతర నిబంధనలు భారత సంచిత నిధిగా ఏర్పడని సేకరణల స్వభావాన్ని స్పష్టం చేస్తాయి. అధికరణ 279 ఎ జిఎస్ టి కౌన్సిలును అందిస్తుంది మరియు సమతుల్య నిర్ణయాలు తీసుకునేలా చూడటానికి, కేంద్ర మరియు రాష్ట్రాల ప్రజాస్వామిక భాగస్వామ్యాన్ని నిర్ధారించడానికి దాని నిర్మాణంతో విస్తృతంగా వ్యవహరిస్తుంది.

21. ఈ సవరణల పర్యవసానంగా, అధికరణ 366 [12(ఎ)] ప్రవేశపెట్టబడింది, ఇది జి ఎస్ టి ని *మానవ వినియోగం కోసం మద్యాన్ని మినహాయించి, వస్తువులు మరియు సేవల సరఫరా లేదా రెండింటిపై పన్నుగా* నిర్వచించింది అని కూడా సమర్పించబడింది. ఈ సవరణ అమలులోకి రావడంతో, చట్టంలో ఏవైనా మార్పులు లేదా ప్రస్తుత చట్టాన్ని ఆచరణాత్మకంగా అమలు చేయడం అసాధ్యమని పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్రాలు గ్రహించాయని రాష్ట్రాల తరపున కోరారు. పర్యవసానంగా, ఈ సంభావ్యతను తీర్చడానికి, కొన్ని రాజ్యాంగ నిబంధనలు రూపొందించబడ్డాయి, అంటే సెక్షన్ 19, ఇది మొదటగా వస్తువులు లేదా సేవలపై లేదా రెండింటిపై పన్నుకు సంబంధించిన చట్టాలు *"సవరణ చట్టం ప్రారంభానికి తక్షణ ముందు ఏ రాష్ట్రంలోనైనా అమలులో ఉన్నవి సమర్థ శాసనసభ లేదా ఇతర సమర్థ అధారిటి ద్వారా సవరించబడే లేదా రద్దు చేయబడే వరకు అమలులో*

కొనసాగుతాయి" అని పేర్కొంది. మరొక సంభావ్యత ఏమిటంటే, అటువంటి సవరణలతో లేదా లేకుండా అటువంటి చట్టాలు సవరణ ప్రారంభమైనప్పటి నుండి ఒక సంవత్సరం పాటు మాత్రమే అమలులో ఉంటాయి. సెక్షన్ 20, *సవరణ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు ఉన్న రాష్ట్ర నిబంధనల నుండి పరివర్తనకు సంబంధించి ఏదైనా లోపంతో సహా ఏదైనా లోపం ఉన్నట్లయితే,* సవరణ చట్టం ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని ఏదైనా నిబంధనను మూడు సంవత్సరాల కాలానికి సవరించడం మరియు ఆమోదించడం వంటి నిబంధనలను రూపొందించడానికి, రాష్ట్రపతికి అధికారం కల్పించింది.

22. సవరణలోని సెక్షన్ 19 దృష్ట్యా, తెలంగాణ శాసనసభ ప్రస్తుత రాష్ట్ర శాసనం – విలువ ఆధారిత పన్ను చట్టం (ఇకపై "తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టం") సెక్షన్లు 20(4), 21(3), 21(4), 21(6), 21(7), 21(8), 31(1), 32(3), 32(6), 32(7) మరియు 57(5) ను సవరించింది. సవరించిన నిబంధనలు గతంలో మదింపు చేసిన రిటర్నులను అదనంగా రెండేళ్ల కాలానికి తిరిగి మదింపు చేయడానికి అసెస్సింగ్ అధికారికి అధికారం ఇచ్చాయి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, మొదట తిరిగి మదింపు చేసే అధికారం నాలుగు సంవత్సరాలకు పరిమితం చేయబడింది. ఈ వ్యవధిని మరో రెండు సంవత్సరాలు పొడిగించడం అంటే, మదింపులు గుర్తించబడకుండా తప్పించుకున్న డీలర్లు మరియు సమాచారాన్ని తప్పుగా ప్రకటించిన లేదా దాచిపెట్టిన డీలర్లను ఇప్పుడు మరో రెండు సంవత్సరాల కాలానికి తిరిగి మదింపు చేసే అవకాశం ఉంది.

23. 17.06.2017న తెలంగాణ గవర్నర్ జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ ద్వారా ఈ సవరణ చేసినట్లు సమర్పించబడింది. రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టం 30.06.2017 న ఎటువంటి ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండదు. అయితే దానికి ముందు ఆర్డినెన్స్ ద్వారా దాని నిబంధనలు సవరించబడ్డాయి, ఇది తర్వాత రాష్ట్ర శాసనసభ చట్టం ద్వారా చట్టంగా మార్చబడింది మరియు 02.12.2017 నుండి అమలులోకి

వచ్చింది. తెలంగాణ జి ఎస్ టి చట్టం 30.06.2017 కంటే ముందు అమల్లోకి వచ్చింది. ఇది ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాన్ని, అంటే రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టాన్ని రద్దు చేసింది, కానీ సెక్షన్ 174 కారణంగా, రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టం యొక్క ప్రస్తుత నిబంధనలను కొనసాగించబడ్డాయి మరియు కొనసాగుతున్న మదింపు చర్యలు మరియు అంతిమము కాని విషయాలకు సంబంధించిన అన్ని పెండింగ్ లో ఉన్న ప్రొసీడింగ్స్ కొనసాగించబడ్డాయి.

24. తెలంగాణ మరియు గుజరాత్ హైకోర్టులు ఇచ్చిన ఆక్షేపించబడిన తీర్పులు తప్పుగా ఉన్నాయని గౌరవ న్యాయవాదులు వాదించారు. 'సవరణ' అనే పదానికి పరిమిత ప్రాముఖ్యత ఉందన్న తెలంగాణ హైకోర్టు వివరణకు ఆధారం లేదని సమర్పించబడింది. ఈ కోర్టు యొక్క అనేక తీర్పుల పరంగా ఆర్డినెన్స్, ముఖ్యంగా *ఎ. కె. రాయ్ వర్సెస్ యు ఒ ఐ* (1982) 2 ఎస్ సి ఆర్ 272 (ఇకపై, "*ఎ. కె. రాయ్*") *మరియు కృష్ణ కుమార్ సింగ్* వర్సెస్ *స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్* (2017) 5 ఎస్ సి ఆర్ 160 *(ఇకపై, "కృష్ణ కుమార్ సింగ్") కేసులో* ఏడుగురు న్యాయమూర్తుల తీర్పు పరంగా ఆర్డినెన్స్ యొక్క ప్రభావానికి మరియు రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించిన చట్టం యొక్క ప్రభావానికి మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం లేదని ప్రకటించాయని గౌరవ న్యాయవాది నొక్కిచెప్పారు. అనుకోని పరిణామాలను ఎదుర్కోవడానికి ప్రత్యేక అధికార స్వభావం కలిగి ఉన్నందున, కార్యనిర్వాహక వర్గానికి అధికరణ 213లో పేర్కొన్న షరతుల ప్రకారం పరిమిత కాలానికి చట్టాలను రూపొందించే అధికారం ఇవ్వబడింది. అదే పద్ధతిలో కేంద్ర కార్యనిర్వాహక వర్గానికి అధికరణ 123 ద్వారా ఆర్డినెన్స్ లు జారీ చేయడానికి అధికారం ఇవ్వబడింది.

25. *రామకృష్ణ రామనాథ్* వర్సెస్ *జనపద్ సభ* 1962 సప్ల్. (3) ఎస్ సి ఆర్ 70 (ఇకపై "*రామ కృష్ణ రామనాథ్*") కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా గౌరవ న్యాయవాది ఆధారపడ్డారు మరియు సవరణ చేసే అధికారం ఉన్నంత కాలం, పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలు రెండూ సంపూర్ణమైన మరియు సార్వభౌమమైన ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించడంలో పరిమితం చేయబడలేవు

అనే సూత్రంపై ఆధారపడ్డారు. సవరణ అనే పదబంధం ప్రస్తుత చట్టాలను రాజ్యాంగ సవరణలకు అనుగుణంగా తీసుకురావడానికి పరిమిత అధికారాన్ని మాత్రమే కల్పించిందని తెలంగాణ, గుజరాత్ హైకోర్టులు చేసిన వ్యాఖ్యానం తప్పు. వాస్తవానికి, ఇది సెక్షన్ 19 ద్వారా వ్యక్తీకరించబడిన పొదుపు మరియు రాష్ట్రపతి అధికారం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని మరియు పరిధిని ఎటువంటి హెచ్చరిక లేకుండా– అనవసరంగా పరిమితం చేయడానికి సమానం.

26. ఒక ఆర్డినెన్స్ యొక్క ప్రభావం మరియు చట్టం యొక్క ప్రభావం ఒకేలా ఉన్నాయనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, అవి విశేషణము లేదా అంశాన్ని అవి కల్పించే మేరకు బంధిస్తాయి, వ్యత్యాసం వాటి సృష్టి పద్ధతిలో మాత్రమే ఉంటుందని గౌరవ న్యాయవాది వాదించారు. ఈ వ్యత్యాసం చట్టం యొక్క విషయం లేదా ప్రభావం కంటే అవలంబించిన విధానంలో ఉందని గౌరవ న్యాయవాది నొక్కి చెప్పారు. ఒక ఆర్డినెన్స్ యొక్క మూలం కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థ (పరిమిత శాసన అధికారం కలిగిన) అనే వేరే సంస్థ ద్వారా అయితే, చట్టం, మరోవైపు, రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు యొక్క వ్యక్తీకరణ. ఈ వ్యత్యాసం చట్టం యొక్క ప్రభావాన్ని తుడిచివేయదు, ఇది ఒకే విధంగా ఉంటుంది మరియు వ్యక్తమైన నిబంధన చేయబడిన పక్షాలను బంధించడం కొనసాగుతుంది.

27. రాష్ట్రం మరియు కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థ యొక్క శాసన అధికారం మధ్య వ్యత్యాసం లేదనే వాదనకు మద్దతుగా, *ఆర్. కె. గర్గ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* (1982) 1 ఎస్ సి ఆర్ 947 లో ఈ కోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పుపై గౌరవ న్యాయవాది ఆధారపడ్డారు. ఆర్డినెన్స్ ను సభ ముందు, రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు అయినా, ఉంచడానికి లేదా ప్రవేశపెట్టడానికి అవసరమయ్యే నిబంధన, ఒక రూపొందించే చట్టాన్ని ప్రవేశపెట్టే ప్రక్రియకు పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంటుంది అని వాదించారు. మొదటిది శాసన కార్యకలాపాల్లో ఒక భాగం. చట్టసభ, అంటే రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు దాని స్వంత నిబంధనలలో ఆర్డినెన్స్ ను ఆమోదించినట్లయితే, అది పార్లమెంటరీ లేదా రాష్ట్ర చట్టం అవుతుంది. ఆర్డినెన్స్ నిబంధనలకు ప్రత్యేక స్వరూపం రాజ్యాంగం

ప్రకారం తప్పనిసరిగా అవసరం లేదని గౌరవ న్యాయవాదులు ఈ అంశాన్ని నొక్కి చెప్పారు. కేవలం ఆర్డినెన్స్ కు ఆమోదం తెలపడం వల్ల రాష్ట్ర శాసనసభ దాని అమలుకు మరియు ఆమోదానికి దారితీస్తుంది, ఇది ఆర్డినెన్స్ యొక్క నిబంధనలను దాని ద్వారా అమలు చేయబడిన చట్టాల ద్వారా విలీనం చేస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, రాష్ట్ర శాసనసభ లేదా పార్లమెంటు ఆర్డినెన్స్ ను ఆమోదించకపోతే లేదా ఆర్డినెన్స్ లోని ఏ భాగాన్ని ఆమోదించకపోయినా, ఆర్డినెన్స్ ను చట్టం రూపంలో పొందుపరచినా, ఆ చట్టం ఆర్డినెన్స్ అమల్లోకి వచ్చిన తేదీ నుండి నిర్ణయాత్మకంగా ఉంటుంది. అయితే, తిరస్కరణ విషయంలో, తిరస్కరణ పరంగా, ఆర్డినెన్స్ యొక్క జీవితకాలం పరిమిత ముగుస్తుంది. అందువల్ల తెలంగాణలోని ఆర్డినెన్స్ నిబంధనలను రాష్ట్ర శాసనసభ ఆమోదించి, 02.12.2017 పై అమల్లోకి తెచ్చిన రెండవ సవరణ పరంగా దానిని పొందుపరచిన తరువాత, దాని నిబంధనలు తిరిగి సంబంధితంగా ఉన్నాయని వాదించారు. అందువల్ల, చట్టాలు చేసే రాష్ట్ర అధికారాన్ని కొనసాగింపుగా లేదా అది అమలులోకి వచ్చిన తేదీ, అది 17.06.2017, నుండి కొనసాగుతున్నట్లు చూడాలి మరియు రాష్ట్ర చట్టం నుండి ఏర్పడింది. పర్యవసానంగా, చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారం కూడా రాష్ట్రం వైపు నుండి భద్రపరచబడింది. ఈ సమర్పణకు మద్దతుగా *ఫ్యూర్స్ట్, డే లాసన్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ జిందాల్ ఎక్స్పోర్ట్స్ లిమిటెడ్* 2001 (3) ఎస్ సి ఆర్ 479 కేసులో ఈ కోర్టు యొక్క నిర్ణయంపై కూడా గౌరవ న్యాయవాది ఆధారపడ్డారు. మహారాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టం విషయంలో, సవరణ చట్టం 15.04.2017న అమలులోకి వచ్చిందని ప్రముఖముగా తెలిపారు. కేంద్ర వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను చట్టం (ఇకపై "సి జి ఎస్ టి చట్టం") 01.07.2017 నుండి అమలులోకి వచ్చింది. రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టానికి చేసిన సవరణ ప్రకారం అప్పీల్ విచారణకు 10% ముందస్తు డిపాజిట్ షరతుగా మారింది.

28. చట్టాన్ని చేసే అధికారం ఉనికి భౌతికమని, ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించే విధానం కాదని మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం తరఫున వాదించారు. అందువల్ల, చట్టం చేసే అధికారం యొక్క ఉనికిని సెక్షన్ 19

సంరక్షించింది; ప్రస్తుత చట్టాలలోని రెండు భాగాలను పరిరక్షించడం మరియు ప్రస్తుత చట్టాన్ని సవరించడానికి లేదా రద్దు చేయడానికి రాష్ట్ర శాసనసభ మరియు పార్లమెంటును అనుమతించడం దీని ఉద్దేశ్యం. రాజ్యాంగ సవరణ కావడంతో, ఏ వ్యక్తీకరణను లేదా పదాన్ని పరిమిత పద్ధతిలో అర్థం చేసుకోకూడదు. 101వ రాజ్యాంగ సవరణ యొక్క స్పష్టమైన నిబంధనలకు అనుగుణంగా ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాలను, అంటే రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టాలను తీసుకురావడానికి మాత్రమే సవరణ అధికారం పరిమితమైందన్న తెలంగాణ మరియు గుజరాత్ హైకోర్టుల తర్కము తప్పు. 101వ సవరణలో పేర్కొన్న తేదీ వరకు, అంటే, ఒక సంవత్సరం ముగిసే వరకు, అది 2017 జూన్ 30వ తేదీన, సమర్థ చట్టసభల అధికారాలు అంటే రాష్ట్రం మరియు కేంద్రం యొక్క అధికారాన్ని నియంత్రించలేదని సమర్పించబడింది. తెలంగాణ మరియు గుజరాత్ సవరణల విషయంలో చేసిన సవరణల మాదిరిగానే సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ చట్టానికి చేసిన సవరణలు కూడా కొన్ని అంశాలలో కాలపరిమితి వ్యవధిని పెంచాయని గౌరవ న్యాయవాది సూచించారు. రాష్ట్ర శాసనసభలకు చట్టాలు చేసే అధికారం నిరాకరించబడిందని వాదించడం సరికాదు. రాష్ట్ర జాబితా 54 మరియు 62 లోని సంబంధిత ఎంట్రీలను మార్చినప్పటికీ రాజ్యాంగంలోని సవరించిన నిబంధనలకు ఈ అధికారం గుర్తించదగినది. అటువంటి అభిప్రాయాన్ని *యుఓఐ అండ్* అనదర్ *వర్సెస్ మోహిత్ మినరల్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్* 2022 (9) ఎస్ సి ఆర్ 300*లో పరిగణనలోకి తీసుకొని చర్చించినట్లు సమర్పించారు.*

29. అధికరణ 368 ప్రకారం రాజ్యాంగాన్ని సవరించే అధికారం పార్లమెంటు యొక్క అంతర్గత అధికారం అని కోరారు. అధికరణ 368(2) ప్రకారం రాజ్యాంగ సవరణ ఒక బిల్లును ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా ప్రారంభించబడుతుంది మరియు బిల్లుకు రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందిన తరువాత, బిల్లు నిబంధనల ప్రకారం రాజ్యాంగం సవరించబడుతుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, రాజ్యాంగ సవరణ బిల్లులోని ప్రతి ఒక్క నిబంధన సవరించిన రాజ్యాంగంలో భాగం అవుతుంది.

30. రాజ్యాంగంలో సెక్షన్ 19ను ప్రత్యేకంగా చేర్చకపోవడం వల్ల ఎటువంటి తేడా ఉండదని కూడా

సమర్పించబడింది. అది ఇప్పటికీ సవరించిన రాజ్యాంగంలో భాగంగా ఉంది. పార్ట్ డి రాష్ట్రాల నిర్వహణకు నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాన్ని రాష్ట్రపతికి ప్రసాదించిన ఏడవ రాజ్యాంగ సవరణ గురించి ఈ విషయంలో ప్రస్తావించబడింది. పేర్కొన్న సవరణ తరువాత, నిబంధనలు పరిమిత కాలానికి కొనసాగించబడ్డాయి. రాజ్యాంగ సవరణ పూర్తిగా రాజ్యాంగంలో భాగమైంది. *ఎ. కె. రాయ్ (పైన పేర్కొన్న)*కేసులో ఈ కోర్టు ఈ అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంది.

31. ముందస్తు డిపాజిట్ అవసరమయ్యే మహారాష్ట్ర విలువ ఆధారిత పన్ను చట్టం, 2002 (ఇకపై "ఎం వ్యాట్ చట్టం") లోని సెక్షన్ 26కి చేసిన సవరణ ఈ సవరణకు విరుద్ధంగా లేదని మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం తరఫున కోరారు. అది విధానపరమైన స్వభావం కలిగి ఉంటుంది మరియు మదింపుదారుని యొక్క ఎటువంటి అంతర్గత హక్కు ఏదీ తీసివేయబడలేదు. 2017 జూలై 1 నుండి అమలులోకి వచ్చే జి ఎస్ టి ని ప్రవేశపెట్టడానికి ముందు గతంలో విధించిన పన్నులకు సంబంధించి ఇది వివాదాస్పదంగా లేదు, అందువల్ల, మహారాష్ట్ర జి ఎస్ టి చట్టంలోని సెక్షన్ 174 ద్వారా రక్షించబడుతుంది.

32. ఎం వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 26(6ఎ) మరియు 26(6బి) లోని సాదా భాష 2017 ఏప్రిల్ 15 తర్వాత ఉత్తర్వు జారీ చేయబడిన మరియు అప్పీలుకు ప్రాధాన్యమిచ్చే అన్ని కేసులకు ఇది వర్తిస్తుందని స్పష్టం చేసింది. ఆ నిబంధనకు 10% ముందస్తు డిపాజిట్ మాత్రమే అవసరం మరియు అప్పిలేట్ అథారిటీ/ట్రిబ్యునల్ యొక్క విచక్షణను తీసివేస్తుంది. అది చట్టబద్ధమైన అప్పీల్ హక్కును హరించదు మరియు ట్రిబ్యునల్ యొక్క విచక్షణను తొలగించడం ద్వారా మాత్రమే దానిని నియంత్రిస్తుంది. ముందస్తు డిపాజిట్ షరతు కఠినమైన షరతు కూడా కాదు ఏకపక్షంగా చేయడానికి. అందువల్ల ముందస్తు డిపాజిట్ లేకుండా అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి ఏదైనా నిహిత హక్కు ఉందా అనేది మాత్రమే ప్రశ్న. సవరణ యొక్క సాదా భాష అప్పిలేట్ అథారిటీ యొక్క విచక్షణాధికారాన్ని తీసివేసింది మరియు 2017 ఏప్రిల్ 15వ తేదీ తర్వాత అసలు అథారిటీ ద్వారా ఉత్తర్వును జారీ చేసిన కేసులలో

అప్పీల్ చేసే హక్కును కాదు. అప్పీలు చేసే హక్కు మారలేదని, అప్పీలేట్ దశలో ముందస్తు డిపాజిట్ అవసరాలతో దాని షరతులు మాత్రమే నియంత్రించబడతాయి లేదా క్రమపరచబడతాయి, అనే నిర్ణయాలపై రాష్ట్రం ఆధారపడుతుంది, అంటే, *అనంత్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర* (1975) 3 ఎస్ సి ఆర్ 220*; విజయ్ ప్రకాశ్ డి. మెహతా వర్సెస్ కలెక్టర్ ఆఫ్ కస్టమ్స్ (ప్రివెంటివ్), బాంబే*(1988) సప్ (2) ఎస్ సి ఆర్ 434*; స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా వర్సెస్ మారుతి ఉద్యోగ్ లిమిటెడ్ & అదర్స్* (2000) సప్ 3 ఎస్ సి ఆర్ 185*; తిరుమలి కెమికల్స్ లిమిటెడ్* వర్సెస్ *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* (2011) 4 ఎస్ సి ఆర్ 739*; నీనా అనేజా & అనదర్ వర్సెస్ జై ప్రకాశ్ అసోసియేటెడ్ లిమిటెడ్*(2021) 15 ఎస్ సి ఆర్ 96.

33. కొంతవరకు ఇలాంటి పరిస్థితులలో, *ఎ. హాజీ అబ్దుల్ షకూర్ అండ్ కో వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్* 1964 (8) ఎస్ సి ఆర్ 217; ఎఐఆర్ 1964 ఎస్ సి 1729 *(ఇకపై, "హాజీ అబ్దుల్ షకూర్ ")*లో ఈ కోర్టు, మునుపటి చట్టం రాష్ట్రపతి ఆమోదం లేకపోవడం వల్ల విఫలమైనప్పటికీ, 1939 చట్టం కింద మదింపులను పూర్వానువర్తనంగా ధృవీకరించే రాష్ట్రాల అధికారాన్ని గుర్తించిందని గుర్తించకపోవడంలో హైకోర్టు పొరపాటు చేసిందని గుజరాత్ రాష్ట్రం కోరుతోంది. *మెస్సర్స్ వెస్ట్ రామ్నాడ్ ఎలక్ట్రిక్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్* 1963 (2) ఎస్ సి ఆర్ 747 *లో* ఈ కోర్టు రాజ్యాంగ విరుద్ధమని ప్రకటించబడిన మరియు ఉనికిలో లేని చట్టాల నోటిఫికేషన్ల కింద తీసుకున్న చర్యలను పూర్వానువర్తనంగా ధృవీకరించే రాష్ట్రాల అధికారాన్ని ధృవీకరించిందని కూడా సూచించబడింది. రద్దు తేదీ వరకు ఈ నిబంధనలు అమలులో ఉన్న కాలానికి రద్దు చేసిన నిబంధనలను సవరించే శాసనసభ అధికారాన్ని సమర్థిస్తూ *స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ వర్సెస్ మంగీలాల్ పిండ్వాల్*(1996) సప్ (3) ఎస్ సి ఆర్ 98 కేసులో ఈ కోర్టు తీసుకున్న నిర్ణయంపై కూడా ఆధారం ఉంచారు. గుజరాత్ జి ఎస్ టి చట్టంలోని సెక్షన్ 166ను రద్దు చేయడం వల్ల వ్యాట్ చట్టం అస్సలు రద్దు చేయబడలేదని, అందువల్ల రద్దు యొక్క పర్యవసానాలు అనుసరించలేమని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

34. సెక్షన్ 84 ఎ ఏకపక్షంగా లేదా అసమంజసంగా లేదని, అంతిమ వినియోగదారుడిపై పన్ను భారాన్ని మోపి, దానిని ప్రభుత్వ ఖజానాకు చెల్లించని డీలర్ల నుండి పన్ను వసూలు చేయడానికి పన్ను అధికారులను అనుమతించడం ద్వారా సమానత్వం మరియు పునరుద్ధరణను లక్ష్యంగా పెట్టుకుందని, తద్వారా *మఫత్ లాల్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* 1996 సప్. (10) ఎస్ సి ఆర్ 585 *(ఇకపై, "మఫత్ లాల్ ఇండస్ట్రీస్")* లో ప్రత్యేక విస్తృత రాజ్యాంగ ధర్మాసనం తీర్పు ప్రకారం డబ్బును అన్యాయంగా వసూలు చేయకుండా నివారిస్తుందని సమర్పించబడింది. పునరుద్ధరించడం మరియు అన్యాయమైన వసూలును నిరోధించడం అనేది ఏదైనా చట్టపరమైన నిబంధనలతో సంబంధం లేకుండా వర్తించే సమానత్వ సూత్రం అని కోరారు. అంతేకాకుండా, సెక్షన్ 84ఎ కొత్త పన్ను లేదా బాధ్యతను విధించదని, కానీ కేవలం అంతిమ వినియోగదారుడిపై భారం మోపబడిన పన్ను సేకరణను సులభతరం చేస్తుందని మరియు సేకరించిన పన్ను, ప్రజాధనం మరియు దాని సంభవం మరియు భారం ఎల్లప్పుడూ పరోక్ష పన్నులలో పరిగణించబడుతుందని, కొంతమంది డీలర్లు బదిలీ చేయబడిన పన్ను ప్రయోజనాన్ని నిలుపుకోవటానికి అనుమతించడం అత్యంత అసమానమైనది మరియు అనుచితం అని వాదించారు.

35. తదుపరి, సెక్షన్ 84 ఎ అనేది కాలపరిమితిని పెంచే క్రమబద్ధీకరించే చట్టం అని, తద్వారా పన్ను డీలర్ల చేతుల్లో ప్రజాధనాన్ని వసూలు చేయడానికి వీలు కల్పిస్తుందని కోరారు. *స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ వర్సెస్ రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్* (2017) 13 ఎస్ సి ఆర్ 25 కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు తర్వాత రివిజన్ నోటీసులను పంపారు. సెక్షన్ 84 ఎ కింద నిర్దేశించిన కాలపరిమితి చాలా ఎక్కువ కాదని న్యాయవాది సమర్పించారు, కాలపరిమితి చట్టం, 1963 లోని ఆర్టికల్స్ 61(బి), 62, 63(బి), 64, 65, 66, 67, 92, 94, 96, 106, 107, 108, 109, 110 మరియు 136 లను పరిశీలించినట్లయితే, ఏదైనా సంఘటన జరిగినప్పటి నుంచి 12 లేదా 30 సంవత్సరాల కాలపరిమితులను అందిస్తాయి, అది కూడా చాలా సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు.

IV. ప్రతివాది–మదింపుదారుల వాదనలు

36. మదింపుదారు–ప్రతివాదుల తరపున శ్రీ కపిల్ సిబాల్, శ్రీ ఎస్. గణేష్, శ్రీ నంకాని మరియు శ్రీ సోపర్కర్, గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాదులు మరియు శ్రీ సుజిత్ ఘోష్, న్యాయవాది (ఇకపై "మదింపుదారులు") వాదనలు వినిపించారు, విరుద్ధమైన ప్రస్తుత చట్టాన్ని కొనసాగించడం అనేది కేవలం వాటిని రాజ్యాంగం యొక్క సవరించిన నిర్మాణానికి అనుగుణంగా (సవరణల ద్వారా) చేసే ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే అని వాదించారు. సవరణలోని సెక్షన్ 19 కింద అధికారాల పరిధిని స్పష్టం చేయడానికి, రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ నుండి ఒక అంచనాకు రావచ్చని, ఇది సెక్షన్ 19 మాదిరిగానే ఒక నిర్దిష్ట శైలిలో రూపొందించబడింది అని వాదించారు. అయితే, వాటి మధ్య రెండు విలక్షణమైన లక్షణాలు ఉన్నాయి, మొదటిది, సెక్షన్ 19 మాదిరిగా కాకుండా అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ రాజ్యాంగంలోని ప్రధాన భాగంలో చేర్చబడింది మరియు రెండవది అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ రాజ్యాంగంలోని IXఎ భాగంలో ఉన్న అన్ని అధికరణలను అధిగమించాలని కోరుతూ *అధిగమించు క్లాజు* ను కలిగి ఉండగా, రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం, 2017 ("సిఎఎ") లోని సెక్షన్ 19 సవరణ యొక్క నిబంధనను మాత్రమే అధిగమిస్తుంది మరియు భారత రాజ్యాంగాన్ని కాదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ సిఎఎ కంటే ఎత్తైన పీఠంపై ఉందని చెప్పవచ్చు. *సుందర్ గఢ్ జిల్లా ఆదివాసీ అడ్వకేట్స్ అసోసియేషన్ అండ్ అదర్స్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఒరిస్సా అండ్ అదర్స్* (2013) 6 ఎస్ సి ఆర్ 420 *(ఇకపై, "సుందర్ గఢ్ జిల్లా")* లో ఈ కోర్టు అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ ను వివరించింది అని *వాదించారు*, దానిలో ఈ కోర్టు, ఈ క్రింది విధంగా నిర్ధారించింది:

> *"...స్పష్టంగా, ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాన్ని కొనసాగించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం (ఇది పార్ట్ IX–ఎ కి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ) ప్రస్తుత చట్టానికి అవసరమైన సవరణలు చేసి దానిని పార్ట్ IX–ఎ కి అనుగుణంగా చేయడానికి వీలు కల్పించడం."*

37. *సుందర్ గఢ్ జిల్లా* (పైన పేర్కొన్న) పై ఆధారపడటం ద్వారా, రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 243 జెడ్ ఎఫ్ మరియు సెక్షన్ 19 యొక్క భాష దాదాపు సమానమైనదని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, సెక్షన్

19 కింద సవరణ చేసే అధికారం ప్రస్తుతం ఉన్న విరుద్ధమైన చట్టాలను సవరణకు అనుగుణంగా చేయడానికి పరిమితం చేయబడిందని స్పష్టమవుతోంది అని సమర్పించబడింది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, అసమానతలు నయం చేయడం మరియు సమస్యలను తొలగించడం దీని ఉద్దేశ్యం. ఇంకా, రాజ్యాంగంలో ఒక భాగమైన మరియు రాజ్యాంగంలోని IXఎ భాగాన్ని కూడా అధిగమించే అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ మాదిరిగా కాకుండా, సెక్షన్ 19 రాజ్యాంగంలో భాగం కాదు మరియు రాజ్యాంగంలోని ఏ నిబంధనను కూడా అధిగమించదు అనే వాస్తవాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, *సుందర్ గఢ్ జిల్లా* (*పైన పేర్కొన్న*) లో వివరించిన విధంగా అధికరణ 243 జెడ్ఎఫ్ కింద అందుబాటులో ఉన్న సవరణ అధికారంతో పోలిస్తే సిఎఎ యొక్క సెక్షన్ 19 కింద సవరించే అధికారం మరింత పరిమితంగా ఉంటుంది.

38. భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935లోని సెక్షన్ 143(2) రూపంలో ఇదే విధమైన పరివర్తన నిబంధనను ప్రవేశపెట్టారని, పార్ట్ III ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా *రామ కృష్ణ రామనాథ్* (పైన పేర్కొన్న) లో 'తాత్కాలిక చట్టం' అనే భావనను ప్రవేశపెట్టారని న్యాయవాది కోరారు.

39. భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లో చేర్చడం ద్వారా విధింపుని కొనసాగించడానికి స్పష్టమైన అధికారం మంజూరు చేయబడిన చోట కూడా, ఈ కోర్టు యొక్క రాజ్యాంగ ధర్మాసనం అటువంటి కేసులలో కూడా, ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ యొక్క అధికారం చాలా పరిమితంగా ఉందని మరియు 'సంఘటనలను మార్చడానికి' ఖచ్చితంగా ఉపయోగించలేమని పేర్కొంది అని సమర్పించబడింది. ప్రస్తుత కేసు , విధింపుని కొనసాగించడానికి అటువంటి అధికారాలు పూర్తిగా లేవు మరియు తదనుగుణంగా సిఎఎ యొక్క సెక్షన్ 19 కింద ఉన్న అధికారాలు చాలా పరిమితమైన చట్రంలో పరిగణించబడతాయి, అంటే రాజ్యాంగానికి అనుగుణంగా చట్టాన్ని తీసుకురావడానికి పరిమితం చేయబడతాయి.

40. 'సవరణ' అనే పదాన్ని వచనపరంగా అర్థం చేసుకోరాదని, దానికి బదులుగా సందర్భోచిత

వివరణను అవలంబించాలని సమర్పించబడింది. సందర్భోచిత వివరణను వర్తింపజేయడం ద్వారా, సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 19 శాసన పుస్తకాల నుండి అంతిమంగా రద్దు మరియు చెరిపివేత విధంగా ఉందని అనిపిస్తుంది. దీన్నిబట్టి చట్టసభలు సంబంధిత చట్టానికి అంతరించే జీవితకాలంగా భావించాయని మరియు సంబంధిత చట్టానికి మరింత జీవం పోసేందుకు సవరించే అధికారాన్ని రాష్ట్రం ఉపయోగించలేదని ఇది సూచిస్తుంది. అంతేకాక, 'విరుద్ధమైన' అనే పదాన్ని తరువాత 'సవరించే వరకు' అనే పదం ఉపయోగించడం, విరుద్ధమైన నిబంధనలను అనుకూలముగా ఉండేలా సవరించే వరకు పరిమిత కాలం పాటు మనుగడ సాగించాలనే ఉద్దేశ్యాన్ని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది. సవరణ చేయడానికి సంపూర్ణమైన అధికారాన్ని ఇవ్వాలన్న ఉద్దేశం ఉండి ఉంటే, అప్పుడు సెక్షన్ 19ను 'సవరణకు లోబడి' ఉండే విధంగా రూపొందించి ఉండేవారు, అప్పుడు ప్రస్తుతమున్న విరుద్ధమైన చట్టం 'యథాతథంగా' లేదా 'సవరించిన విధంగా' ఒక సంవత్సరంలో ముగిసే వరకు లేదా అది రద్దు అయ్యే వరకు, ఏది ముందు ఉంటే అది, అమలులో కొనసాగవచ్చని సూచించేది. అయితే, ప్రస్తుత సందర్భంలో అలా కాదు.

41. ఇంకా, ఉద్దేశపూర్వక చర్యను వర్తింపజేయడం ద్వారా, సి ఎ ఎ లోని సెక్షన్ 19 '*నివారణ చట్టపరమైన చర్య*' ను అమలు చేయడాన్ని అంగీకరిస్తుంది. ఎందుకంటే జి ఎస్ టి రాకతో రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 279-ఎ (6) ప్రకారం వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను యొక్క క్రమపరచిన నిర్మాణం మరియు వస్తువులు మరియు సేవల కోసం సమన్వయించు జాతీయ మార్కెట్ అభివృద్ధి యొక్క ఆవశ్యకతను రాజ్యాంగంలో ప్రత్యేకంగా కల్పించారు. ఈ సామరస్యాన్ని *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ వికెసి ఫుట్ స్టెప్స్ ఇండియా (పి)లిమిటెడ్* 2021 (15) ఎస్ సి ఆర్ 169, లో సుప్రీం కోర్టు వివరించింది, అంటే సహకార సమాఖ్యవాదాన్ని సాధించే ఉద్దేశ్యంతో రాష్ట్రం

మరియు కేంద్రం మధ్య శాసన సామరస్యాన్ని సూచిస్తుంది. అందువల్ల, సవరణలోని సెక్షన్ 19 కింద సవరణ యొక్క అధికారాన్ని ఉపయోగించినట్లయితే, కేంద్రం మరియు రాష్ట్రం మధ్య లేదా రాష్ట్రాల మధ్య సామరస్యం యొక్క ఈ చెప్పుకొన్న ఉద్దేశ్యాన్ని సాధించలేము, ఒక నిర్దిష్ట రాష్ట్రం ప్రస్తుత పన్ను చట్టాన్ని ప్రవేశపెట్టిన తరువాత కూడా అమలు మరియు పరిధిని విస్తరిస్తుంది.

42. సెక్షన్ 19ను నాన్ కూరేటివ్ శాసనాధికారాన్ని ప్రదానం చేయడం మరియు అంతకుముందు ఉన్న దానికంటే ఎక్కువ జీవం పోయడం రాజ్యాంగ నైతికతకు విరుద్ధమని మరియు కెల్సెన్ ప్రతిపాదించిన 'ప్యూర్ థియరీ ఆఫ్ లా' సూత్రానికి విరుద్ధంగా ఉంటుందని వాదించబడింది. ఎందుకంటే సంపూర్ణమైన చట్టం భారత రాజ్యాంగం కంటే దిగువ పీఠంపై ఉంది మరియు ఎప్పుడూ గ్రండ్ నార్మ్ తో ఘర్షణ పడదు. తదనుగుణంగా, సవరణలోని సెక్షన్ 19లో ఏ శాసన అధికారాన్ని పొందుపరిచినా, అది రాజ్యాంగంలోని అధికరణలు 245 మరియు 246లకు లోబడి ఉండాలి. తరువాతి రెండు అధికరణల ప్రకారం, ఏడవ షెడ్యూలులోని జాబితా II నుండి తొలగించబడిన లేదా కుదించబడిన ఒక అంశంపై చట్టం చేయడానికి రాష్ట్రానికి అధికారం అందుబాటులో లేకపోతే, అటువంటి రాజ్యాంగ పరిమితిని అధిగమించడానికి సవరణలోని సెక్షన్ 19 ను ఉపయోగించలేము. రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 368 ప్రకారం ప్రక్రియను అనుసరించి మొత్తం సవరణను రూపొందించారని న్యాయవాది కోరారు. ఈ అధికరణ రాజ్యాంగాన్ని సవరించే అధికారాన్ని పార్లమెంటుకు ఇచ్చినప్పటికీ, సవరణలోని సెక్షన్ 19ను రాజ్యాంగంలో భాగం చేయకపోవడం అనేది రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 368 కింద అధికారాలను ఉపయోగించి అమలు చేయబడలేదని పరిగణించవచ్చు. ఏదేమైనా, సవరణలోని మిగిలిన నిబంధనలతో పాటు, సవరణలోని సెక్షన్ 19 కూడా సవరణ కింద సూచించిన మొత్తం ప్రక్రియను పరిశీలించినందున, సవరణలోని సెక్షన్ 19

బహుశా రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 368 కింద ఉన్న అధికారాలను ఉపయోగించడానికి అనుబంధంగా ఉందనే అభిప్రాయం వ్యక్తమవుతుంది, ఇవి శాసనసభకు అందుబాటులో ఉన్న 'యాదృచ్ఛిక మరియు అనుబంధ' అధికారాలను ఉపయోగించి అమలు చేయబడ్డాయి. ప్రధాన చట్టానికి సహాయంగా యాదృచ్ఛిక మరియు అనుబంధ అధికారాలు ఉపయోగించబడతాయని అందరికీ తెలుసిన మరియు బాగా స్థిరపడిన విషయం (*ఆర్. అబ్దుల్ ఖాదర్ వర్సెస్ సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్* (1964) 6 ఎస్ సి ఆర్ 867 లో ఈ కోర్టు నిర్ణయంపై ఆధారం ఉంచబడింది). అందువల్ల, సవరణలోని సెక్షన్ 19లోని "సవరణ" అనే పదాన్ని జి ఎస్ టిని ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా ఏకకాల ఏకకాలంలో విధించే సవరించిన రాజ్యాంగ నిర్మాణానికి విరుద్ధంగా ఉన్న నివారణ చట్టాన్ని రూపొందించడం కంటే విస్తృతమైన సమాంతర అధికారాన్ని ఇవ్వడం అని అర్థం చేసుకోవడం సవరణ యొక్క ప్రధాన అంశంలో సహాయపడుతుందని చెప్పలేము.

43. ప్రత్యామ్నాయంగా, వాదన కోసం, ఏదో షెడ్యూలు యొక్క జాబితా I లోని ఎంట్రీ 97 కింద (జాబితా II లేదా III లో పేర్కొనబడని విషయాలకు, జాబితా II లేదా జాబితా III లో పేర్కొనబడని పన్నుతో సహా) అధికారాన్ని ఉపయోగించి సెక్షన్ 19ను పార్లమెంటు శాసనం చేసిందని భావిస్తే, అటువంటి సందర్భాల్లో, అటువంటి అధికారాన్ని పార్లమెంటు మాత్రమే ఉపయోగించగలదని మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు బదిలీ చేయబడుతుందని ఏ విధంగానూ చెప్పలేము, తద్వారా సంపూర్ణమైన చట్టాలను సవరించడానికి వీలు కల్పిస్తుందని వాదించారు. రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 258 లేదా అధికరణ 258ఎ రెండూ కూడా శాసనాధికారాన్ని పార్లమెంటు రాష్ట్ర శాసనసభలకు బదిలీ చేయడాన్ని అంగీకరించవు. అందువల్ల పార్లమెంటు శాసన విధులను రాష్ట్ర శాసనసభకు అప్పగించిందని చెప్పలేము.

44. వ్యాట్ చట్టానికి చేసిన సవరణ కూడా ఆర్టికల్ 246ఎలో దాని అధికార మూలాన్ని

కనుగొనలేదని న్యాయవాది వాదించారు. అది రెండు కారణాల వల్ల, మొదటిది, అధికరణ 246ఎ ప్రకారం, రాష్ట్రం మరియు కేంద్రం ఏకకాలంలో లెవీ విధించాలి, దాని పరిధి ప్రస్తుత సందర్భంలో తలెత్తదు. రెండవది, అధికరణ 246ఎ, వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుపై చట్టం చేసే అధికారాన్ని సూచిస్తుంది, అది నిర్వచించిన పదం," అమ్మకాలపై పన్ను" కంటే పూర్తిగా భిన్నమైనది మరియు విస్తృతమైనది. జి ఎస్ టి ని అమ్మకాలపై పన్నుతో ఏ విధంగానూ పోల్చలేము.

45. *'ఈ చట్టం ప్రారంభానికి తక్షణ ముందు ఏదైనా రాష్ట్రంలో అమలులో ఉన్న వస్తువులు లేదా సేవలపై లేదా రెండింటిపై పన్నుకు సంబంధించిన ఏదైనా చట్టం యొక్క ఏదైనా నిబంధన'* సవరించబడే లేదా రద్దు చేయబడే వరకు లేదా ఒక సంవత్సరం ముగిసే వరకు, ఏది ముందు అయితే అది, అమలులో ఉంటుందని సెక్షన్ 19 భావిస్తుందని వాదించారు. అందువల్ల సెక్షన్ 19 యొక్క ఆధారం సవరణ ప్రారంభానికి ముందు అంటే 15.09.2016 న *అమల్లో ఉన్న చట్టం* ఆధారంగా రూపొందించబడింది.

46. *శ్రీ రాయలసీమ ఆల్కలీస్ అండ్ అలైడ్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ అండ్ అదర్స్* 2007 ఎస్ సి సి ఆన్ లైన్ ఎ పి 1158: (2008) 13 వి ఎస్ టి 15 కేసులో ఏ పి హైకోర్టు 31.12.2007న ఇచ్చిన ఉత్తర్వును అనుసరించి ఏ పి ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ ఇంటు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001, కింద ప్రవేశ పన్ను విధించడం రాజ్యాంగ విరుద్ధమని ప్రకటించబడింది. పేర్కొన్న ఏ పి హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని ఈ కోర్టు 29.03.2017 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా రద్దు చేసింది, ఇది 16.09.2016 న అమల్లోకి వచ్చిన సవరణ చాలా తరువాత. ఈలోగా, ప్రకటించబడిన ఏ పి ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ వెర్సెస్ లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001 ను కూడా తెలంగాణ రాష్ట్రం తేదీ 01.06.2016 నాటి జి. ఓ. ఎం. నం. 45 ద్వారా ఆమోదించింది.

47. చట్టాన్ని రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా ప్రకటించి, తద్వారా శాసన పుస్తకం నుంచి తొలగించిన చోట,

అటువంటి చట్టాన్ని సవరణ కింద పరిగణించిన విధంగా 'అమలులో ఉన్న చట్టం' గా పరిగణించలేమని సమర్పించబడింది. తదనుగుణంగా, సవరణ ప్రారంభానికి ముందు తేదీ నుండి ఏ పి ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ వెర్సెసు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001 అమలులో లేనట్లయితే, అటువంటి చట్టం ఏ సందర్భంలోనైనా, సవరణ కింద భావించిన విధంగా అమలులో కొనసాగదు.

48. ఏ పి ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ ఇంటు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001 ను తెలంగాణ రాష్ట్రం ఆమోదించడం కూడా రాజ్యాంగ విరుద్ధమని, 31.12.2007 నాటికి ఏ పి ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ ఇంటు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001 ను రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా ప్రకటించబడిందని కూడా సమర్పించబడింది. తదనుగుణంగా, మృతచట్టం కావడంతో, దానిని 01.06.2016న తెలంగాణ ప్రభుత్వం ఆమోదించలేదు. ఇంకా, గౌరవ ఏ పి హైకోర్టు ఉత్తర్వులను రద్దు చేస్తూ ఈ కోర్టు తీసుకున్న తదుపరి నిర్ణయంతో ప్రాణం పోయదు మరియు దత్తతను ధృవీకరించదు, ఎందుకంటే *శాసనం యొక్క చెల్లుబాటును చట్టసభలు రుపొందించే సమయంలో పరీక్షించాలని బాగా* స్థిరపడింది. *తరువాత సంక్రమించిన ఒక అధికారం దాని స్వంత శక్తితో రుపొందించేప్పుడు చెల్లుబాటు కాని ఒక శాసనాన్ని ధృవీకరించజాలదు.*

49. తెలంగాణ ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ ఇంటు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001 లోని సెక్షన్ 6 లో మదింపు, రిటర్నులు మొదలైన వాటికి సంబంధించి తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టంలోని నిబంధనలను పొందుపరిచారు. తదనుగుణంగా, ప్రస్తుత సందర్భం 'విలీనం ద్వారా చట్టం'. ఈ ప్రాతిపదికన, తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టంలో చేసిన సవరణలు తెలంగాణ ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ ఇంటు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001పై ఎలాంటి ప్రభావం చూపవని, అందువల్ల కాలపరిమితి కాలాన్ని వ్యవధిని 4 నుండి 6 సంవత్సరాలకు పొడిగించడం ప్రవేశ పన్నుకు సంబంధించి చేసిన మదింపుకు వర్తించదని

సమర్పించబడింది. ఇది *స్టేట్ ఆఫ్ మధ్యప్రదేశ్ వర్సెస్ ఎం. వి. నరసింహన్ (ఇకపై "ఎం. వి. నరసింహన్")* (1976) 1 ఎస్ సి ఆర్ 6 కేసులో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన బాగా స్థిరపడిన న్యాయ సూత్రంపై ఆధారపడి ఉంది, ఇది తదుపరి చట్టంలో మునుపటి చట్టం యొక్క నిబంధనలను కలిగి ఉన్నట్లయితే, అప్పు తీసుకున్న నిబంధనలు తదుపరి చట్టం యొక్క సమగ్రమైన మరియు స్వతంత్రమైన భాగంగా మారతాయి మరియు మునుపటి చట్టంలో ఏ విధమైన రద్దు లేదా సవరణ ద్వారా పూర్తిగా ప్రభావితం కావు. ఈ సూత్రానికి మినహాయింపు:

> *(i) తరువాతి చట్టం మరియు మునుపటి చట్టం ఒకదానికొకటి అనుబంధంగా ఉన్న చోట;*
> *(ii) రెండు చట్టాలు ఒకే విషయానికి సంబంధించినవి అయితే;*
> *(iii) మునుపటి చట్టంలోని సవరణను తదుపరి చట్టంలోకి కూడా దిగుమతి చేసుకోకపోతే, తదుపరి చట్టం పూర్తిగా ఆచరణ సాధ్యం కానిది మరియు పనికిరానిదిగా మారుతుంది;*
> *(iv) మునుపటి చట్టం యొక్క సవరణ, స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన ఉద్దేశ్యంతో, తదుపరి చట్టానికి ఈ నిబంధనలను వర్తింపజేస్తుంది.*

50. ప్రస్తుత కేసులో, *ఎం. వి. నరసింహన్* (పైన పేర్కొన్న) లో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన మినహాయింపులు ఏవీ సంతృప్తి చెందలేదు కాబట్టి, తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టంలోని సవరణ తెలంగాణ ట్యాక్స్ ఆన్ ఎంట్రీ ఆఫ్ గూడ్స్ ఇంటు లోకల్ ఏరియా యాక్ట్, 2001 కు వర్తించదు మరియు అలానే మొత్తం డిమాండ్ ఏమైనప్పటికీ కాలపరిమితి ద్వారా నిషేధించబడింది.

51. సెక్షన్ 19 వెనుక ఉన్న ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, పూర్వపు పరోక్ష పన్నులను విలీనం చేయడానికి మరియు ఎస్ జి ఎస్ టి విధించడానికి మార్గం సుగమం చేయడానికి రాష్ట్రాలు సవరించడానికి లేదా రద్దు చేయడానికి ఒక కాలపరిమితిని నిర్దేశించడం. ఇది జి ఎస్ టి చట్టాలు అమల్లోకి వచ్చేంత వరకు రాష్ట్రాలు స్వేచ్ఛగా తమ చట్టాలను సవరించుకోవడానికి అనుమతించడం కోసం కాదు.

16.09.2016 తరువాత 101వ సి ఎ ఎ ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని ఎంట్రీ 54 జాబితా II లో పేర్కొన్నవి మినహా ఇతర వస్తువులుపై స్వేచ్ఛగా చట్టాలు చేసే అధికారం రాష్ట్రాలకు లేదు. సెక్షన్ 19 101 వ సిఎఎ ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగానికి అనుగుణంగా తమ చట్టాలను తీసుకురావడానికి రాష్ట్రాలను అనుమతించడానికి మాత్రమే ఉద్దేశించబడింది. సెక్షన్ 19 అధికరణ 243 జెడ్ టి తో అదే అంశంతో వ్యవహరిస్తోంది. *విపుల్ భాయ్ ఎం చౌదరి వర్సెస్ గుజరాత్ మిల్క్ మార్కెటింగ్ ఫెడరేషన్ లిమిటెడ్* 2015 (3) ఎస్ సి ఆర్ 997 *(ఇకపై, "విపుల్ భాయ్")* లో, సవరణ చట్టానికి ముందు రాష్ట్రాలలో అమలులో ఉన్న సహకార సంఘాలకు సంబంధించిన చట్టాలు రాజ్యాంగ భావనకు మరియు సహకార సంఘాల ఏర్పాటుకు అనుగుణంగా ఉండాలి మరియు ఒక సంవత్సరం వ్యవధిని అందించాలి అని పేర్కొన్న అధికరణ 243 జెడ్ టి సందర్భంలో, *"రాజ్యాంగ ఆదేశానికి అనుగుణంగా సమర్థవంతమైన శాసనసభ లేదా అథారిటీ తమ చట్టాలలో ఉన్న నిబంధనలను తగిన విధంగా సవరించడానికి రాజ్యాంగం వీలు కల్పిస్తుంది "*అని నిర్ధారించబడింది.

52. తెలంగాణ సవరణ చట్టం 7వ షెడ్యూలులోని 54వ జాబితా I లోని మునుపటి ఎంట్రీ 54 ఆధారంగా చట్టాన్ని రూపొందించడానికి ప్రయత్నించే మేరకు శాసనపరమైన సామర్థ్యాన్ని కోల్పోయింది. సెక్షన్ 19 సమర్థవంతమైన చట్టసభ ద్వారా సవరణ చేయాలని భావిస్తుంది. సవరణ తరువాత సవరణ అనంతర నిబంధనలకు సంబంధించి సామర్థ్యాన్ని నిర్ణయించాలి. సవరించిన రాజ్యాంగానికి అనుగుణంగా రాష్ట్ర పరోక్ష పన్నులతో వ్యవహరించే నిబంధనలను సవరించడానికి లేదా రద్దు చేయడానికి యాదృచ్ఛిక అధికారంగా మాత్రమే రాష్ట్రాలకు శాసనపరమైన సామర్థ్యం ఉందని సమర్పించబడింది. తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టంలో 'వస్తువులు' నిర్వచనాన్ని సవరించడం చెల్లుబాటు అయ్యే సవరణకు ఉదాహరణగా ఉండేది. అయితే తెలంగాణ వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను చట్టం, 2017 ("టి జి ఎస్ టి చట్టం") లోని సెక్షన్ 174 (1) (i) ద్వారా తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టం రద్దును 7వ షెడ్యూలులోని జాబితా–II లోని ఎంట్రీ 54 పరిధిలోకి వచ్చేవి మినహా అన్ని

వస్తువులకు పరిమితం చేయడం ద్వారా అదే సాధించబడింది. 101వ సవరణలోని సెక్షన్ 19 రాజ్యాంగంలోని 122వ సవరణ బిల్లు, 2014 లోని క్లాజ్ 20 తో అదే అంశంతో వ్యవహరిస్తోంది. ఈ బిల్లును రాజ్యసభ సెలెక్ట్ కమిటీ తన 22.07.2015 నాటి నివేదికలో పరిశీలించింది.

53. కాలపరిమితిని పెంచడం ద్వారా రాష్ట్రానికి ఆదాయం పొందాలనే ఉద్దేశంతోనే కాలపరిమితిని పొడిగించారని మదింపుదారులు వాదిస్తున్నారు. ఈ వాదన ఆమోదయోగ్యమైనది కాదని, నిర్వహణీయము కాదని సమర్పించబడింది. మదింపు మొదలైన వాటిపై కాలపరిమితి యొక్క నిబంధనలు కేవలం విధానపరమైనవి మాత్రమేనని, విధింపు మరియు మదింపు యొక్క అంశాలు ప్రధానమైనవి కావు అనే వాదన కూడా ఆమోదయోగ్యం కాదు.

54. తెలంగాణ ఆర్డినెన్స్ 17.6.2017 నుండి అమల్లోకి వచ్చిందని వాదించారు. అయితే తెలంగాణ సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ఎటువంటి మినహాయింపు నిబంధన లేకుండా ఆర్డినెన్స్ ను స్పష్టంగా రద్దు చేసింది. ఇంకా, సెక్షన్ 1(2) ప్రకారం తెలంగాణ సవరణ చట్టం 17.6.2017 నుండి పూర్వానువర్తనంగా అమలులోకి వచ్చినట్లు భావించబడింది. అందువల్ల తెలంగాణ సవరణ ఆర్డినెన్స్ ను పూర్తిగా రద్దు చేయాలని స్పష్టంగా భావించింది, కేవలం చట్టాన్ని కొనసాగించడమే కాదు. అందువలన, ఆర్డినెన్స్ జారీ చేయడం మరియు దానిని ఒక చట్టంలో చేర్చడం అనేది ఒక ఏజెంట్ యొక్క చర్యలను ఆమోదించే ప్రిన్సిపల్ తో సమానమైన అధికారాన్ని ఉపయోగించడానికి సమానంగా ఒకే చట్టంగా రూపొందించే అధికారాన్ని కలిగి ఉండాలనే ప్రభావానికి సంబంధించిన అన్ని సమర్పణలు రాష్ట్ర సవరణలోని నిబంధనల ద్వారానే వమ్ము చేయబడ్డాయి.

55. అందువలన, చట్టపరమైన సామర్థ్యం లేకపోవడం తక్షణమే జరుగుతుంది. అది సెక్షన్ 19 యొక్క విషయం కాదు. బదులుగా, సెక్షన్ 19 కింద సస్పెన్షన్ లో ఉంచబడినది, సవరణకు ముందే ఆమోదించబడిన చట్టాలపై, అంటే అమలులో ఉన్న చట్టాలపై అటువంటి అసమర్థత యొక్క ప్రభావం. సెక్షన్ 19 అధికరణ 243 జెడ్ ఎఫ్ తో అదే అంశంతో వ్యవహరిస్తోంది మరియు *బొండు రామస్వామి*

వర్సెస్ బెంగళూరు డెవలప్ మెంట్ అథారిటీ (2010) 6 ఎస్ సి ఆర్ 29 (ఇకపై, "*బొండు రామస్వామి*") ప్రకారం పై వివరణ ఇవ్వాలి. ఇంకా, సెక్షన్ 19 సవరణ యొక్క అమలును ఒక సంవత్సరం పాటు నిలిపివేయాలని అర్థం చేసుకుంటే, సెక్షన్ 1(2)లోని "అమలులోకి వస్తుంది" అనే పదాలకు అర్థం ఉండదు.

56. పరివర్తన నిబంధనను వక్రమైన ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించలేమని న్యాయవాది పేర్కొన్నారు. ఒక చట్టాన్ని 'సవరించే' అధికారం యొక్క పరిధి శాసన సామర్థ్యం యొక్క పరిధితో ఒకే విధమైన పరిమితులను కలిగి ఉంటుంది మరియు అటువంటి సవరణ తేదీ నాటికి అటువంటి సామర్థ్యానికి మించ వెళ్లకూడదు. 16.09.2016 నుండి, అందువల్ల, 17.06.2017 నాటికి, సవరించని ఎంట్రీ 54 తో చదివిన అధికరణ 246(3) కు సంబంధించి చట్టాన్ని రూపొందించడానికి రాష్ట్ర శాసనసభ యొక్క సామర్థ్యం ఉనికిలో లేదు. అందువల్ల సెక్షన్ 9 లోని 'సవరణ' అనే పదాన్ని 17.06.2017 న రాష్ట్ర శాసనసభ యొక్క సామర్థ్యం కంటే విస్తృతమైనదిగా చదవలేము. బదులుగా, 'సవరణ' అనే పదం ఎంట్రీ 54 యొక్క కొత్త రూపురేఖలకు సంబంధించి మాత్రమే చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారానికి పరిమితం చేయబడింది. 'వరకు' అనే పదం విరుద్ధమైన చట్టం యొక్క జీవితకాలం సెక్షన్ 19 ద్వారా తక్షణమే నిర్ణయించబడుతుందని సూచిస్తుంది. విరుద్ధమైన చట్టం ఈ క్రింది వరకు అమలులో కొనసాగుతుంది:

ఎ. 101వ సవరణ ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగానికి అనుగుణంగా తీసుకురావడానికి రాష్ట్ర శాసనసభ విరుద్ధమైన చట్టాన్ని సవరించే వరకు, లేదా

బి. విరుద్ధమైన చట్టాన్ని రాష్ట్ర శాసనసభ రద్దు చేసే వరకు, లేదా

సి. ఈ చట్టం ప్రారంభమైనప్పటి నుండి ఒక సంవత్సరం కాలం అంటే 15.09.2017 తో ముగుస్తుంది.

57. 'సవరణ' అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, ఉన్న చట్టాలను 101వ

రాజ్యాంగ సవరణకు అనుగుణంగా తీసుకురావడానికి రాష్ట్ర శాసనసభను అనుమతించడం, తద్వారా అవి పనిచేయడం కొనసాగించవచ్చు. చట్టసభలు అలాంటి మార్గాన్ని ఎంచుకుంటే, సవరణ తర్వాత చట్టంలోని విరుద్ధమైన నిబంధనలు ఉనికిలో ఉండవు. సెక్షన్ 19 భాషలో – అది సవరించబడే వరకు. అందువల్ల, ఆర్డినెన్స్ తేదీ, అంటే 17.06.2017న లేదా సవరణ చట్టం తేదీ, అంటే 02.12.2017 నాడు కొత్త మరియు పరిమిత ఎంట్రీ 54 లో చేర్చబడినవి కాకుండా ఇతర వస్తువులుకు సంబంధించి రాష్ట్ర శాసనసభకు ఎటువంటి శాసన సామర్థ్యం లేదు.

58. తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టం 2005 ను 01.07.2017 నుండి టి జి ఎస్ టి చట్టం 2017లోని సెక్షన్ 174(1)(i) ద్వారా జాబితా II లోని ఎంట్రీ 54 లో చేర్చబడిన వస్తువులకు సంబంధించి మినహా 01.07.2017 నుండి సమర్థవంతంగా రద్దు చేయబడింది. సెక్షన్ 174(1) 101వ సవరణ యొక్క స్పష్టమైన ఒప్పుకోలు మరియు అంగీకారంగా పనిచేస్తుంది. అందువల్ల, అన్ని వస్తువులుకు వర్తించే 02.12.2017 యొక్క టి వ్యాట్ సవరణను అటువంటి రద్దు తర్వాత చేయలేము.

59. అధికరణ 246ఎ పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభ రెండింటి ద్వారా ఏకకాలంలో విధించే సూత్రాన్ని కలిగి ఉంది మరియు ఇది సమ్మతి సూత్రానికి భిన్నంగా ఉంది. అధికరణ 246ఎ చట్టం యొక్క అధికారం మరియు విషయం *రెండింటినీ* సృష్టిస్తుంది. అది అధికరణ 246(2) కింద చట్టం యొక్క ఏకకాల అధికారానికి భిన్నంగా ఉంటుంది, దీనికి సంబంధించి అధికారాన్ని ఉపయోగించగల విషయాలను కనుగొనడానికి జాబితా III, షెడ్యూల్ VII కి వెళ్లాలి. ఒక సమ్మతి సూత్రంగా ఇప్పటికే అటువంటి పద్ధతిలో ఉన్నపుడు, రాజ్యాంగంలోని ఒకే అధికరణలో అంటే అధికరణ 246 ఎ లో అధికారం మరియు విషయం రెండింటినీ ఉంచాలని పార్లమెంటు తీసుకున్న నిర్ణయం, అటువంటి అధికారాన్ని పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్రం ఏకకాలంలో అమలు చేయాలనే నిర్ణయానికి దారితీస్తుంది మరియు అధికరణ 246(3) లోని నిబంధనల లాగా స్వతంత్రంగా అమలు చేయలేవని నిర్ధారణకు దారితీస్తుంది.

60. అందువల్ల, రాష్ట్ర శాసనసభ వస్తువులు మరియు సేవలకు సంబంధించి తన పన్ను విధించే అధికారాలను పార్లమెంటుతో పాటు అమలు చేయవలసిన అధికరణ 246ఎ కింద లేదా అధికరణ 246 (3) తో చదివిన సవరించిన ఎంట్రీ 54 కింద పేర్కొన్న ఆరు వస్తువులకు మాత్రమే ఉపయోగించవచ్చు.

61. ప్రస్తుతం ఉన్న అమ్మకపు పన్ను చట్టాలకు సంబంధించి చట్టం చేసే రాష్ట్ర అధికారాన్ని, ఈ కేసులో మహారాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టం, 2002ను హైకోర్టు తప్పుగా సమర్థించిందని మహారాష్ట్ర మదింపుదారుల తరఫున వాదించారు. అధికరణ 246–ఎ కు మునుపటి అమ్మకపు పన్ను చట్టాలతో ఎటువంటి సంబంధం లేదని హైకోర్టు గుర్తించడంలో విఫలమైంది, ఎందుకంటే అది ప్రత్యేకంగా జి ఎస్ టికి సంబంధించినది, అది "వస్తువులు మరియు సేవల సరఫరా" పై పన్ను అని రాజ్యాంగంలో ప్రత్యేకంగా నిర్వచించబడింది. నిజమైన స్వభావం మరియు అత్యవసర భాగం పరీక్షను వర్తింపజేస్తూ, అధికరణ 246–ఎలో పేర్కొన్న "వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను" అనే పదబంధం రాష్ట్ర శాసనసభ వస్తువులు అమ్మకంపై గతంలో విధించిన పన్నుకు పూర్తిగా భిన్నమైనది మరియు ప్రత్యేకమైనది.

62. ఇంకా, జి ఎస్ టి అనేది "సరఫరా" పై పన్ను అని సమర్పించబడింది. సరఫరా అనేది 101వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టానికి ముందు ఉన్న పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే సంఘటనలకు భిన్నంగా కొత్త పన్ను విధించదగిన సంఘటన. "సరఫరా" అనే పదాన్ని జి ఎస్ టి చట్టాల క్రింద జిఎస్టి విధింపు మరియు మదింపు కోసం కింద తయారీ, సేవ మరియు అమ్మకాలను కవర్ చేయడానికి నిర్వచించబడిందనే వాస్తవం, రాష్ట్ర శాసనసభ యొక్క శాసన సామర్థ్యాన్ని కూడా భారత రాజ్యాంగం మీద కాకుండా జి ఎస్ టి చట్టాల ప్రయోజనాల కోసం ఉద్దేశించిన నిర్వచనాలపై విస్తృతంగా ఆధారపడాలని అర్థం కాదు.

63. ఇంకా, భారత రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 367 జనరల్ క్లాజుల చట్టం, 1897 లోని నిబంధనలను పొందుపరిచి, వాటిని రాజ్యాంగానికి వర్తింపజేస్తున్న విషయాన్ని హైకోర్టు గుర్తించడంలో విఫలమైంది. ఈ నేపథ్యంలోనే జనరల్ క్లాజుల చట్టం యొక్క ప్రభావాన్ని రెండు

స్థాయిల్లో పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఒకటి 101వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం 2016కు సంబంధించినది, మరొకటి ఎం వ్యాట్ చట్ట సవరణకు సంబంధించింది. 101వ రాజ్యాంగ సవరణకు సంబంధించి, పాత అధికరణ 246 కింద ఉన్న అధికారాన్ని జాబితా–IIలోని ఎంట్రీ–54 లోని శాసన రంగాలను ఏకకాలంలో సవరించడం ద్వారా కుదించారు. ఈ కేసులో, జనరల్ క్లాజుల చట్టం, 1897 లోని నిబంధనలను వర్తింపజేయడం ద్వారా కూడా, సవరణ తరువాత మనుగడలో ఉన్న ఎంట్రీ –54 లో ప్రస్తుతం కవర్ చేయబడిన 6 మినహా మిగిలిన వస్తువులుకు సంబంధించి చట్టాన్ని రూపొందించే ఎటువంటి అధికారం లేదు.

64. సి ఎ ఎ లోని సెక్షన్ 19 సవరణ చట్టాన్ని అమలు చేసే సమయంలో అమలులో ఉన్న చట్టాలలో ఏదైనా మరియు ప్రతి సవరణ చేయడానికి రాష్ట్ర శాసనసభలు/పార్లమెంటుకు అపరిమితమైన లేదా విస్తృతమైన అధికారాలను ఇవ్వదని సమర్పించబడింది. సెక్షన్ 19లో పేర్కొన్న అధికారం, ఏవైనా అసమానతలు ఉంటే, వాటిని తొలగించడానికి మరియు ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాలను జి ఎస్ టి చట్టాలకు అనుగుణంగా తీసుకురావడానికి అవసరమైన సవరణలు చేయడానికి రాష్ట్ర శాసనసభకు పరిమిత కాలానికి మంజూరు చేయబడిన పరిమిత అధికారం. దీని ప్రకారం, మహారాష్ట్రలో ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాలను జి ఎస్ టి నిబంధనలతో సమలేఖనం చేయడానికి రూపొందించిన సమలేఖన చట్టాన్ని అమలు చేసే అధికారం మాత్రమే సెక్షన్ 19 ప్రకారం రక్షించబడుతుందని సమర్పించబడింది. పర్యవసానంగా, ఆక్షేపించబడిన సవరణలు చేసే అధికారం మహారాష్ట్ర రాష్ట్రానికి లేదు, అవి ఏ

అసమానతను తొలగించడానికి కాకుండా మహారాష్ట్ర చట్టం కింద సాధారణ సవరణగా అమలు చేయబడ్డాయి.

65. గుజరాత్ బ్యాచ్ అప్పీళ్లలో హాజరైన న్యాయవాది వాదిస్తూ, గుజరాత్ విలువ ఆధారిత పన్ను చట్టం, 2003 (ఇకపై దీనిని "గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టం" అని పిలుస్తారు) లో గుజరాత్ విలువ ఆధారిత పన్ను (సవరణ) చట్టం, 2018 ద్వారా సెక్షన్ 84ఎ ను ప్రవేశపెట్టారని, 06.04.2018న గెజిట్ చేయబడిందని, కానీ అది 1.4.2006 నుండి పూర్వానువర్త ప్రభావంతో అని వాదించారు, దీనిలో ఇతర విషయాలతోపాటు, "కొన్ని ఇతర కార్యకలాపాల" లో ఒక నిర్దిష్ట సమస్యకు దిగువ ఫోరం, రెవెన్యూ ప్రయోజనాలకు హాని కలిగించే నిర్ణయాన్ని ఇచ్చినట్లయితే మరియు అటువంటి నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ ఉన్నత ఫోరం ముందు పెండింగ్ లో ఉంటే, అటువంటి వ్యాజ్యంలో గడిపిన వ్యవధిని పునఃపరిశీలన కోసం కాలపరిమితి వ్యవధిని లెక్కించేటప్పుడు మినహాయించబడుతుంది అని కల్పించారు. అటువంటి నిబంధనను పూర్వానువర్త ప్రభావంతో అమలు చేయడం ద్వారా, రాష్ట్ర శాసనసభ అటువంటి సవరణ అమలులోకి రాకముందే అంతిమత్వంకు చేరుకున్న మదింపులను తిరిగి తెరవడానికి వీలు కల్పించింది.

66. గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని ఆక్షేపించబడిన సెక్షన్ 84 ఎను రక్షించడానికి సెక్షన్ 19ని వర్తింపజేయలేము, ఎందుకంటే సిఎఎ లోని సెక్షన్ 19, తేదీ 16.9.2016 నుండి 1 సంవత్సరం లేదా జి ఎస్ టి విధానం అమలు తేదీ వరకు అంటే 1.7.2017 వరకు ఏది ముందు అయితే అది వరకు పరిమిత జీవితకాలం కలిగి ఉన్నందున మరియు గుజరాత్ చట్టంలోని ఆక్షేపించబడిన సెక్షన్ 84ఎ, 06.04.2018 న అమలు చేయబడింది అంటే, సెక్షన్ 19 గడువు ముగిసిన చాలా కాలం తరువాత.

67. ఏ సందర్భంలోనైనా గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 84ఎ స్పష్టంగా ఏకపక్షంగా ఉందని మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 14 మరియు 19 (1) (జి) లను ఉల్లంఘిస్తుందని

వాదించారు. ఒక నిర్దిష్ట సంవత్సరానికి సంబంధించిన మదింపు అంతిమత్వానికి చేరుకున్నప్పుడు, అది డీలర్ కు అనుకూలంగా ఒక నిహిత హక్కును సృష్టిస్తుంది. మదింపులు అంతిమత్వానికి చేరుకున్న కాలానికి తన బాధ్యత స్పటికీకరించబడిందనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని డీలర్ తన వ్యవహారాలను ఏర్పాటు చేస్తాడు. మరో కేసులో రెవెన్యూకి అనుకూలంగా తీర్పు వెలువడిందనే కారణంతో నిర్దిష్ట కాలపరిమితి లేకుండా ఈ వైఖరిని మార్చడం స్పష్టంగా ఏకపక్షం మరియు చట్టవిరుద్ధం. అంతేకాకుండా, ఆక్షేపించబడిన నిబంధనను పూర్వానువర్త ప్రభావంతో, 1.4.2006 నుండి ప్రవేశపెట్టారు. అందువల్ల హైకోర్టు దీనిని స్పష్టంగా ఏకపక్షంగా మరియు చట్టవిరుద్ధం అని సరిగ్గా కొట్టివేసింది.

68. ఇతర డీలర్ల విషయంలో తీసుకున్న నిర్ణయాల ఆధారంగా ఏదైనా కేసులో మదింపు/ పునఃమదింపు /సవరణకు రెవెన్యూకి అపరిమిత కాలపరిమితి అందుబాటులో ఉంటే అది అనూహ్యమైన గందరగోళానికి దారితీస్తుందని, అందువల్ల అది స్పష్టంగా ఏకపక్షంగా మరియు చట్టవిరుద్ధంగా ఉందని కొట్టివేయబడుతుందని వాదించారు. *మఫత్ లాల్ ఇండస్ట్రీస్* (పైన పేర్కొన్న) కేసులో ఈ కోర్టు యొక్క గౌరవనీయులైన 9 మంది న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం ఇచ్చిన సంబంధిత మరియు చాలా సారూప్యతలు గల తీర్పు ప్రతివాదికి మద్దతు ఇస్తుంది. ఆ కేసులో, ఈ కోర్టు ప్రస్తుత కేసుకు విరుద్ధమైన పరిస్థితిని ఎదుర్కొంది, ఇతర మదింపుదారుల కేసులో ఇచ్చిన తీర్పుల ఆధారంగా చాలా సంవత్సరాల తరువాత తిరిగి చెల్లింపును క్లెయిమ్ చేయడానికి మదింపుదారులు ఉపయోగించారు. ఇతర కేసులలో ఇచ్చిన నిర్ణయాల ఆధారంగా నిర్ణీత కాలపరిమితికి మించి తిరిగి చెల్లింపు క్లెయిమ్లను అనుమతించడం అనేది చట్టం యొక్క బాగా ఆమోదించబడిన అనేక చట్ట సూత్రాలకు విఘాతం కలిగిస్తుందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ప్రజా విధానం ఆధారంగా చట్టం యొక్క ముఖ్యమైన సూత్రాలలో ఒకటి, ఏదైనా ప్రొసీడింగ్ అది దావా లేదా మరేదైనా ఇతర ప్రొసీడింగ్ యొక్క అంతిమత్వానికి అనుసంధానించబడిన పవిత్రత అని కూడా గమనించబడింది. తరువాతి నిర్ణయాల ఆధారంగా అనేక

సంవత్సరాల తరువాత తిరిగి చెల్లింపు కోరే పద్ధతి యొక్క చట్టబద్ధతను ఖండిస్తూ, కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు లేదా డిక్రీ అసమర్థంగా లేదా అమలు చేయలేనిదిగా మారదని గమనించబడింది, ఎందుకంటే తరువాతి సమయంలో, చట్టం గురించి భిన్నమైన దృక్పథం తీసుకోబడింది మరియు ఈ సిద్ధాంతాన్ని విశ్వవ్యాప్తంగా వర్తింపజేస్తే ఇది ఊహించలేని గందరగోళానికి దారి తీస్తుంది.

69. గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 64 ప్రకారం సంబంధిత అకౌంటింగ్ సంవత్సరం ముగిసినప్పటి నుంచి 6 సంవత్సరాల కాలానికి మాత్రమే డీలర్ ఖాతాల పుస్తకాలను భద్రపరచవలసి ఉంటుంది. అప్పీలు లేదా రివిజన్ లో ఒక అంశం పెండింగ్ లో ఉన్నంత వరకు మాత్రమే ఖాతాల పుస్తకాలను భద్రపరచాలని మినహాయింపు నిబంధనలో పేర్కొన్నారు. ఏదేమైనా, ఆక్షేపించబడిన నిబంధన డీలర్ ను నిరవధిక కాలానికి మదింపు / పునఃమదింపు / రివిజన్ కు గురి చేస్తుంది, ఇది మితిమీరినది మరియు అసమానమైనది. వాస్తవానికి, 1.4.2006 నుండి అమలులోకి వచ్చే నిబంధన యొక్క పూర్వానువర్త అమలు, డీలర్ ఖాతాల పుస్తకాలను భద్రపరచాల్సిన అవసరం లేని సంవత్సరాల మదింపులను తిరిగి తెరవడానికి అనుమతిస్తుంది, అందువల్ల పూర్వానువర్త అమలు మరింత కఠినమైనది మరియు స్పష్టంగా ఏకపక్షంగా ఉంటుంది.

V. విశ్లేషణ మరియు తర్కం

70. తెలంగాణ బ్యాచ్ కేసులలో, వాస్తవాలు ఏమిటంటే, రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్ట సవరణ రెండు నిబంధనలకు పరిమితం చేయబడింది, అవి సెక్షన్లు 21 మరియు 32. వాటి ప్రభావం పునఃమదింపు నోటీసు జారీ చేయడానికి మరియు కేసులను తిరిగి తెరవడానికి కాలపరిమితి వ్యవధిని పొడిగించడం లేదా పెంచడం మరియు పెండింగ్ లో ఉన్న రివిషన్లు మరియు ప్రొసీడింగ్స్ ని నిర్ణయించడానికి కాలపరిమితి వ్యవధిని పొడిగించడం. ప్రస్తుత చట్టంలో ఇవి నాలుగు సంవత్సరాల కాలపరిమితికి లోబడి ఉండేవి. సవరణ కారణంగా, వీటిని మరో రెండేళ్లు (అంటే ఆరు సంవత్సరాలకు) పెంచారు. ఇది తెలంగాణ హైకోర్టు ముందు సవాలు చేయబడిన వాదాంశంగా మారింది, ఆక్షేపించబడిన తీర్పు

వెలువడింది.

71. గుజరాత్ కేసుల విషయానికొస్తే, వాస్తవాలు ఏమిటంటే గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టం 01.07.2017 న అమల్లోకి వచ్చింది. ఆ తేదీ తర్వాత గుజరాత్ శాసనసభ రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టాన్ని రద్దు చేసింది. ప్రస్తుతమున్న వ్యాట్ చట్టం యొక్క వివరణ ఆధారంగా హైకోర్టు 16.9.2016 కంటే చాలా ముందుగానే ఒక మదింపుని రద్దు చేసింది. గుజరాత్ శాసనసభ సెక్షన్ 84 ఎ అనే కొత్త నిబంధనను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా వ్యాట్ చట్టాన్ని (దాని రద్దు తరువాత) సవరించింది, దీనికి పూర్వానువర్త ప్రభావం ఇవ్వబడింది. ఈ సవరణ యొక్క ప్రభావం అప్పీలేట్ అథారిటీ లేదా హైకోర్టు ముందు ఏదైనా అప్పీలు లేదా పునఃపరిశీలన పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో, రెవెన్యూ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా పునఃసమీక్షించడానికి అవసరమైన పునఃపరిశీలన లేదా పునఃప్రారంభం కోసం గడిపిన వ్యవధిని మినహాయించడం. అవి హైకోర్టు ముందు వివిధ కారణాలతో చేయబడిన వాదాంశంగా మారాయి. 101వ సవరణలోని సెక్షన్ 19కు సంబంధించి ఈ నిబంధనను అమలు చేయగల సామర్థ్యం శాసనసభకు లేదని, అంతేకాకుండా సవరించిన నిబంధన స్పష్టంగా ఏకపక్షంగా ఉందనే కారణంతో హైకోర్టు తన వివరణాత్మక మరియు హేతుబద్ధమైన తీర్పు ద్వారా ఈ సవరణ రాజ్యాంగ విరుద్ధమని పేర్కొంది. మహారాష్ట్ర బ్యాచ్ కేసులలో, విచారణకు సంబంధించిన వాదాంశం ఎం వ్యాట్ మరియు దానికి చేసిన సవరణలు. వస్తువులు అమ్మకాలు, కొనుగోళ్లలో పన్ను వసూలుకు సంబంధించిన చట్టాలను క్రోడీకరించడానికి 01.03.2005న ఎం వ్యాట్ అమలులోకి వచ్చింది. 101వ సి ఎ ఎ 16.09.2016 నుంచి అమలులోకి వచ్చింది మరియు సి ఎ ఎ ద్వారా జాబితా–II లోని ఎంట్రీ 54 కింద వస్తువుల అమ్మకాలు మరియు కొనుగోలుపై పన్ను విధించే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారాన్ని అందులో పేర్కొన్న 6 వస్తువులుకు సంబంధించి మాత్రమే పరిమితం చేయాలని కోరబడింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎం వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 26 ను సవరించింది. మరియు 6ఎ, 6బి మరియు 6సి సెక్షన్లను చేర్చింది, మదింపుదారు వివాదాస్పద పన్ను మొత్తంలో 10% జమ చేయాలని, ఇది విఫలమైతే సంబంధిత

మదింపుదారు యొక్క అప్పీల్ కొట్టివేయబడుతుంది. అప్పీలు దాఖలు చేయడానికి ముందు మదింపుదారులు వివాదాస్పద మొత్తంలో 10% జమ చేయాలనే ఎం వ్యాట్ చట్టానికి చేసిన సవరణను హైకోర్టు సమర్థించింది

ఎ. *సెక్షన్ 19 యొక్క వివరణ*

72. సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 19లోని భాష ఇతర నిబంధనలకు భిన్నంగా రాజ్యాంగంలోని ప్రధాన భాగానికి అనుబంధించబడదని పిటిషనర్లు వాదించారు. తదుపరి వాదన ఏమిటంటే, సవరణ చేసే అధికారాన్ని సందర్భానుసారంగా చూడాలి. సవరణలోని ఇతర నిబంధనలు రాజ్యాంగంలోనే కొత్త నిబంధనలను చేర్చాయి. చాలా వస్తువులుపై వ్యాట్ విధించే అధికారాన్ని రాష్ట్రాలకు లేకుండా చేస్తూ, పన్నుల ఎంట్రీలను, ముఖ్యంగా రాష్ట్ర జాబితాలోని ఎంట్రీ 54ను గుర్తించలేని విధంగా గణనీయంగా మార్చారు. 16.09.2016న ఈ సవరణ అమల్లోకి వచ్చిన వెంటనే ఆ నిబంధనలు అమల్లోకి వస్తాయి. అందువల్ల సెక్షన్ 19 యొక్క సందర్భోచిత వివరణ అంటే, ప్రస్తుత చట్టాల అమలును అవి రద్దు చేయబడే వరకు లేదా అటువంటి చట్టాలను రాజ్యాంగంలో భాగమైన సవరణలోని ఇతర నిబంధనలకు అనుగుణంగా తీసుకువచ్చే వరకు సంరక్షించబడిందని అర్థం. ఈ నేపథ్యంలో సెక్షన్ 19ను రాజ్యాంగంలో భాగంగా పరిగణించలేమని, కానీ పరిమిత అమలుతో కూడిన యాదృచ్ఛిక నిబంధనగా మాత్రమే పరిగణించవచ్చని సమర్పించబడింది.

73. సెక్షన్ 19 మూడు లక్ష్యాలను సాధించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. మొదటిది రాష్ట్ర మరియు కేంద్ర పరోక్ష పన్నుల *విధానానికి* సంబంధించి ప్రస్తుత *యథాతథ స్థితిని*, సవరణ ప్రారంభమైన తేదీ నుంచి ఏడాది పాటు లేదా కొత్త చట్టం అమల్లోకి వచ్చేంత వరకు, ఏది ముందు అయితే అది వరకు కొనసాగించడం. రెండవది, సమర్థ చట్టసభలకు అధికారం ఇవ్వడం, అంటే రాష్ట్రాలు మరియు దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలలో అమలులో ఉన్న చట్టాలను (స్పష్టంగా కేంద్ర మరియు రాష్ట్ర చట్టాలు రెండూ) సవరించడానికి రాష్ట్ర శాసనసభలు మరియు పార్లమెంటు కు అధికారం ఇవ్వడం. మూడవది

అటువంటి చట్టాలను రద్దు చేయడం. ఇప్పుడు, ఆ సెక్షన్ 19 పరివర్తన దశకు ఉద్దేశించబడింది అనడంలో సందేహం లేదు. అది లేకపోతే, అమలులో ఉన్న వందల రాష్ట్ర చట్టాలు మరియు కేంద్ర చట్టాలు ప్రమాదంలో పడేవి. సెక్షన్ 19 కాకుండా సవరణలో భాగమైన మినహాయింపు నిబంధన ఏదీ లేదు.

జనరల్ క్లాజెస్ యాక్ట్, 1897 లోని సెక్షన్ 6 దాని స్వంత శక్తితో వర్తించేదా అనేది ప్రశ్నార్థకం. పర్యవసానంగా, పార్లమెంటు రాజ్యాంగ సామర్థ్యంతో వ్యవహరిస్తూ, రాజ్యాంగంలోని ప్రధానమైన భాగాలను సవరించింది, అదే సమయంలో సెక్షన్ 19 ద్వారా రాజ్యాంగంలోని సవరించిన భాగాలకు అనుగుణంగా చట్టపరమైన పాలనను మార్చే వరకు ప్రస్తుత చట్టాల పరిమిత అమలు కొనసాగేలా చేసింది. ఈ సవరణ, ముందుగా ఉన్న (అంటే సవరణకు ముందు) అధికారాలు మరియు పన్నుల రంగాలకు సంబంధించి, రాష్ట్రాలకు మరియు పార్లమెంటుకు కూడా శాసన అధికారాన్ని లేకుండాచేసింది అని గుర్తువుంచుకొని అటువంటి పరివర్తన నిబంధన లేకపోవడం విపత్తుగా ఉండవచ్చు. ఈ నేపధ్యంలోనే సెక్షన్ 19 అమలులో ఉన్న చట్టాలను కొనసాగించడమే కాకుండా రాష్ట్రాలు మరియు పార్లమెంటు వాటిని సవరించవచ్చు లేదా రద్దు చేయవచ్చునని స్పష్టం చేసింది.

74. పిటిషనర్లు *బొండు రామస్వామి* (పైన పేర్కొన్న) మరియు *విపుల్ భాయ్* (పైన పేర్కొన్న) లలో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులపై ఆధారపడ్డారు. ప్రస్తుత కేసులో, సెక్షన్ 19 కూడా అదే లక్ష్యాలను సాధించడానికి ప్రయత్నిస్తుందనే వాస్తవానికి సంబంధించి ఎటువంటి వివాదం లేదు, అంటే, వివిధ చట్టాలలో మరియు దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలలో అమలులో ఉన్న ప్రస్తుత ఆర్థిక మరియు పన్ను చట్టాలను ఒక సంవత్సరం పరిమిత కాలానికి లేదా వాటిని సవరించబడే లేదా రద్దు చేయబడే వరకు పరిరక్షించడం. పిటిషనర్లు ఎత్తిచూపిన వ్యత్యాసం ఏమిటంటే, ఆ కేసులలో ప్రమేయం ఉన్న పరివర్తన నిబంధనలు రాజ్యాంగంలో భాగంగా మారాయి, ఎందుకంటే అవి సవరణ తర్వాత చాలా కాలం పాటు కొనసాగాయి మరియు ఇప్పటికీ అమలులో ఉన్నాయి. ప్రస్తుత కేసు , సెక్షన్ 19 పరిమిత

జీవితకాలం కలిగి ఉంది మరియు అది ఎప్పటికీ రాజ్యాంగంలో భాగం కాదు.

75. ప్రశ్న ఏమిటంటే – అది నిజంగా అలా ఉందా? అధికరణ 368 నుంచి వచ్చిన రాజ్యాంగ అధికారంగా ఇప్పుడు గుర్తించబడిన దానికి అనుగుణంగా ఈ సవరణ అమలు చేయబడిందనడంలో సందేహం లేదు. 1971 నాటి రాజ్యాంగ 25వ సవరణ చట్టం తర్వాత అధికరణ 368 ప్రస్తుత చట్రంలో మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఆ సవరణకు ముందు, నిబంధన యొక్క శీర్షిక *"రాజ్యాంగ సవరణకు విధానం"*. ఈ సవరణ కారణంగా, అధికరణ 368 *"రాజ్యాంగాన్ని సవరించడానికి పార్లమెంటుకు ఉన్న అధికారం మరియు దాని విధానం" గా వర్ణించబడింది*. అధికరణ 368 (2) సవరణను ప్రారంభించే విధానాన్ని వివరిస్తుంది, అంటే, ఒక బిల్లు ద్వారా మరియు ఆ తరువాత

పార్లమెంటు ఉభయ సభలకు హాజరైన మరియు ఓటు వేసే సభ్యులలో మూడింట రెండు వంతుల కంటే తక్కువ కానీ సభ్యుల మెజారిటీగా దాని విధానాన్ని వివరిస్తుంది. బిల్లు ఆమోదం పొందిన తరువాత, దానిని ఆమోదం కోసం రాష్ట్రపతికి సమర్పించాలి. మంత్రివర్గం సిఫారసుల విషయంలో లేదా మరేదైనా బిల్లును సమర్పించినప్పుడు లాగా కాకుండా, రాష్ట్రపతికి వేరే మార్గం లేదు, కానీ సవరణకు "తప్పక" ఆమోదించాలి. అధికరణ 368 మినహాయింపు నిబంధన ప్రకారం, పేర్కొనబడిన నిబంధనలు లేదా రాజ్యాంగంలోని భాగాలను అదనంగా సవరించాలని కోరిన చోట, అదనంగా ఒక కేటగిరీ సవరణలు ఆమోదించబడవలసి ఉంటుంది, వాటిని ఆయా రాష్ట్రాల శాసనసభల తీర్మానాల ద్వారా సగం కంటే తక్కువ కాకుండా రాష్ట్రాల శాసనసభలు ఆమోదించాలి.

76. అధికరణ 368 సవరణకు దారితీసిన చక్కగా నమోదు చేయబడిన మార్గాన్ని మరియు తదుపరి సవరణలను లేదా వాటికి ఎదురైన విధిని వివరించడం అనవసరం. నొక్కిచెప్పాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, పార్లమెంటు లేదా మరే ఇతర చట్టసభ అధికారం ఉన్న సాధారణ చట్టం వలె కాకుండా, సవరణ అధికారం స్పష్టంగా రాజ్యాంగ అధికారం అయినందున విభిన్నంగా ఉంటుంది. *కేశవానంద భారతి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ* 1973 సప్ప్ 1 ఎస్ సి ఆర్ 1 కేసులో, ఇప్పటివరకు ఏర్పాటైన అతిపెద్ద

ధర్మాసనం (13 మంది న్యాయమూర్తులు) అధికరణ 368 కింద అధికారం రాజ్యాంగబద్ధమైనదిగా, అపరిమితంగా కనిపించినప్పటికీ, స్పష్టంగా పరిమితం కానప్పటికీ, "ప్రధాన లక్షణాలు" లేదా "ప్రాథమిక స్వరూపం" సిద్ధాంతం ద్వారా పరోక్షంగా పరిమితం చేయబడిందని ప్రకటించింది.

77. పార్లమెంటు అచట్టం వంటి సాధారణ చట్టం అనేది శాసన ప్రక్రియ యొక్క ఉత్పత్తి. ఆ అధికారానికి మూలం కొన్ని నిర్దిష్ట నిబంధనలలో లేదా ఒకటి లేదా ఇతర జాబితాలలో పేర్కొన్న శాసన రంగాల ద్వారా రాజ్యాంగంలో కనుగొనబడింది. మరోవైపు రాజ్యాంగ చట్టం ఏమిటంటే, ఇది రాజ్యాంగం నుండి ఉద్భవించి, రాష్ట్రం యొక్క వివిధ అంగములను సృష్టిస్తుంది, వాటి అధికారాన్ని నిర్వచిస్తుంది మరియు ప్రాథమిక హక్కులు మరియు ఇతర పరిమితుల ద్వారా కార్యనిర్వాహక మరియు శాసన విభాగాల పనితీరుపై పరిమితులను విధిస్తుంది. శాసన అధికారాన్ని ఉపయోగిస్తూ శాసన సంస్థ అయిన ఒకే సంస్థ ద్వారా ఒక సాధారణ చట్టాన్ని అదే సంస్థ రూపొందించవచ్చు లేదా ఇతర చట్టాలకు అధికార వనరు, ప్రత్యేక విధానాన్ని నెరవేర్చడం ద్వారా మాత్రమే దీనిని సాధించవచ్చు.

78. రాజ్యాంగ అధికారం మరియు శాసన అధికారం మధ్య వ్యత్యాసాన్ని దివంగత హెచ్. ఎం. సీర్వాయి *భారత రాజ్యాంగ చట్టం* 4వ ముద్రణ సంపుటి 3 పేజీ 3119 లో ఇలా వ్యాఖ్యానించారు:

> *"రాజ్యాంగ అధికారం అందువల్ల శాసన అధికారం నుండి వేరుగా ఉన్న న్యాయపరమైన సంస్థ లేదా వర్గం. భారతదేశం విషయంలో రాజ్యాంగాన్ని సవరించడానికి మూడు విభిన్న పద్ధతులు ఉన్నాయి – మొదటిది సులభమైన లేదా సరళమైనది, రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ లేదా రాష్ట్రాల పేర్లను మార్చడానికి ప్రయత్నించేది, ఆ సందర్భంలో పార్లమెంటరీ చట్టం సరిపోతుంది. ఇతర సందర్భాల్లో, రాజ్యాంగ సవరణకు ఉభయ సభలలో కూర్చుని ఓటు వేసే సభ్యుల ద్వారా మూడింట రెండొంతుల మెజారిటీతో కూడిన ప్రత్యేక విధానం మరియు రాష్ట్రపతి ఆమోదం అవసరం. అధికరణ 368 యొక్క మినహాయింపు నిబంధనలో ఏర్పాటు చేసిన ప్రత్యేక విభాగంలో, ప్రత్యేక విధానాన్ని అనుసరించడమే కాకుండా, తీర్మానాల ద్వారా రాష్ట్ర శాసనసభలలో సగం ఆమోదాన్ని మరియు నిబంధనను పొందాల్సిన సవరణ యొక్క అవసరం కూడా ఉంది. ఈ విధంగా అధికరణ 368 యొక్క సవరణ యొక్క స్వభావం మరియు నిర్మాణం స్పష్టంగా ఉంది, ఇది సవరణ కోసం అధికారాన్ని మరియు విధానాన్ని రెండింటినీ కూడా కలిగి ఉంది."*

79. *ఈ కోర్టు* ఎ కె రాయ్ (పైన పేర్కొన్న) గా నివేదించబడిన తీర్పులో, ఈ సమస్యకు సంబంధించిన కొన్ని అంశాలను పరిష్కరించింది. అక్కడి సవాలు ముఖ్యంగా అప్పటి జాతీయ భద్రతా చట్టంలోని నిబంధనలకు సంబంధించినది. సవాలుకు కారణాలలో ఒకటి, అది అధికరణ 22ను ఉల్లంఘించింది అని. రాజ్యాంగంలోని 44వ సవరణ ద్వారా అధికరణ 22 సవరించబడింది మరియు ఆ సవరణల నిబంధనలను అమలులోకి తీసుకురాకపోవడంతో ఆ రాజ్యాంగ సవరణలోని సెక్షన్ 1(2)ను సవాలు చేశారు. ఈ కోర్టు ఈ క్రింది విధంగా తీర్పు ఇచ్చింది:

> *"చట్టాలను రూపొందించడానికి అధికరణ 245 ద్వారా పార్లమెంటుకు ఇవ్వబడిన అధికారం ఆ అధికారం పనిచేయగల శాసన రంగంలో సంపూర్ణంగా ఉందని బాగా స్థిరపడింది. అధికరణ 245 నిబంధనల ప్రకారం ఆ అధికారం రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలకు మాత్రమే లోబడి ఉంటుంది. రాజ్యాంగ అధికారం, పైన పేర్కొన్న పరిమితికి లోబడి, శాసన అధికారం కంటే తక్కువ సంపూర్ణంగా ఉండకూడదు, ప్రత్యేకించి రాజ్యాంగాన్ని సవరించే అధికారం మరియు శాసనం చేసే అధికారం రాజ్యం యొక్క ఒకే అంగానికి, అంటే పార్లమెంటుకు ఇవ్వబడినప్పుడు. అధికరణ 368 కింద పార్లమెంటు తన రాజ్యాంగ అధికారాన్ని ఉపయోగించేటప్పుడు అధికరణ 245 కింద తన శాసనాధికారాన్ని ఉపయోగించేటప్పుడు అనుసరించాల్సిన విధానం కంటే భిన్నమైన విధానాన్ని అనుసరించాల్సి ఉంటుంది. కానీ రెండు వేర్వేరు రకాల అధికారాలను ఉపయోగించేటప్పుడు వేర్వేరు విధానాలను అనుసరించాల్సిన బాధ్యత అధికారం యొక్క విశాలతలో ఎటువంటి తేడాను కలిగించదు. ఏ సందర్భంలోనైనా, ఇది సంపూర్ణమైనది, ఒక సందర్భంలో రాజ్యాంగ ప్రాథమిక స్వరూపం యొక్క పరిమితులకు మరియు మరొక సందర్భంలో, రాజ్యాంగ నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది.*
>
> ★★★
>
> *రాజ్యాంగంలోని ఏదైనా నిబంధనను జోడించడం, మార్చడం లేదా రద్దు చేయడం ద్వారా సవరించే అధికారాన్ని పార్లమెంటు స్వయంగా ఉపయోగించాలి తప్ప బయటి సంస్థకి అప్పగించరాదన్నది వాస్తవం. ఇది అధికరణ 368 (1) నుండి స్పష్టమవుతుంది, పార్లమెంటు యొక్క రాజ్యాంగ అధికారం యొక్క పరిధిని నిర్వచిస్తుంది మరియు ఆ అధికారాన్ని పార్లమెంటుకు పరిమితం చేస్తుంది. రాజ్యాంగ సవరణ నిబంధనలను అమల్లోకి తీసుకురావడానికి నోటిఫికేషన్ జారీ చేసే అధికారం రాజ్యాంగ అధికారం కాదు, ఎందుకంటే రాజ్యాంగాన్ని ఏ విధంగానూ సవరించే అధికారం కలిగి ఉండదు. అందువల్ల రాజ్యాంగ సవరణను అమల్లోకి తెచ్చే అధికారాన్ని బయటి సంస్థకి అప్పగించడానికి పార్లమెంటుకు అనుమతి ఉంది. తక్షణ కేసులో, ఆ అధికారాన్ని రాజ్యం యొక్క మరొక అంగమైన కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థకు పార్లమెంటు ప్రదానం చేస్తుంది, అది*

దాని అన్ని చర్యలకు పార్లమెంటుకు బాధ్యత వహిస్తుంది. సవరణను అమల్లోకి తేవడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అనుకూలంగా ఉన్న సాధికారత కారణంగా దాన్ని అమల్లోకి తెచ్చే తన అధికారాన్ని పార్లమెంటు తిరిగి పొందలేని విధంగా కోల్పోదు. పార్లమెంటు ప్రకారం, కేంద్ర ప్రభుత్వం చేయవలసినది చేయడంలో విఫలమైతే, తగిన విధానాన్ని అనుసరించడం ద్వారా 44 వ సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ (2) ను తొలగించడానికి మరియు ఆ చట్టం లేదా దానిలోని ఏదైనా నిబంధనలను అమలులోకి తీసుకురావడానికి పార్లమెంటుకు స్వేచ్ఛ ఉంటుంది.

80. ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, కేవలం సెక్షన్ 19ను రాజ్యాంగంలో చేర్చబడకపోవడం వల్ల ఎటువంటి తేడా ఉండదు. బొండు రామస్వామి (పైన పేర్కొన్న) లో ఈ కోర్టు వ్యాఖ్యానించిన అధికరణ 243 జెడ్ ఎఫ్ మరియు విపుల్ భాయ్ (పైన పేర్కొన్న) లో వ్యాఖ్యానించిన అధికరణ 243 జెడ్ టి లను నిశితంగా పరిశీలిస్తే, ఆ నిబంధనల ప్రభావాలు సెక్షన్ 19తో సమానంగా ఉంటాయి. ఆ నిబంధనలు రాజ్యాంగంలో భాగంగా కొనసాగినప్పటికీ, వాటికి అర్థం లేదు మరియు అవి కేవలం చారిత్రాత్మకమైనవి. కారణం ఏమిటంటే, అవి సెక్షన్ 19 లాగా పరిమిత కాలానికి పనిచేశాయి. అయితే, వాస్తవం ఏమిటంటే, ఆ నిబంధనలతో పాటు సెక్షన్ 19 కూడా రాజ్యాంగ అధికారాన్ని ఉపయోగించి అమలు చేయబడ్డాయి. ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, సెక్షన్ 19 కేవలం పార్లమెంటు చట్టంతో పోల్చదగినది కాదు. సెక్షన్ 19 కేవలం శాసన సాధనం కాదని చెప్పడం వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం ఉండదు. దానిని 101వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టంలో భాగంగా ఆమోదించారు. నిస్సందేహంగా దానిని రాజ్యాంగంలో చేర్చలేదు. దానిని ఏ కారణాల వల్ల అయినా రాజ్యాంగం వెలుపల ఉంచడానికి పార్లమెంటును ప్రేరేపించినప్పటికీ, రాజ్యాంగాన్ని పూర్తిగా పునర్వ్యవస్థీకరించిన అదే సవరణ చట్టంలో భాగంగా దీనిని ప్రవేశపెట్టారు అనేది వాస్తవం.

81. ఇంకా, సెక్షన్ 19 కాకుండా, సెక్షన్ 20 (ఇది కూడా 101 వ సవరణ చట్టంలో భాగం) కు మరొక మినహాయింపు నిబంధన ఉందని స్పష్టమవుతోంది, ఆ మినహాయింపు నిబంధన ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"20. (1) ఈ చట్టం ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలను అమలు చేయడంలో ఏదైనా ఇబ్బంది తలెత్తితే (ఈ చట్టానికి రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర వేయడానికి ముందు ఉన్న రాజ్యాంగ నిబంధనల నుంచి ఈ చట్టం ద్వారా సవరించిన రాజ్యాంగ నిబంధనలకు మారడానికి సంబంధించి ఏదైనా ఇబ్బందితో సహా), ఈ చట్టం లేదా శాసనం ద్వారా సవరించబడిన రాజ్యాంగంలోని ఏదైనా నిబంధనను యొక్క అనుసరణ లేదా మార్పుతో సహా, ఇబ్బందిని తొలగించే ఉద్దేశ్యంతో రాష్ట్రపతికి అవసరమని లేదా ప్రయోజనకరంగా అనిపించే విధంగా అటువంటి నిబంధనలను రాష్ట్రపతి ఉత్తర్వు ద్వారా చేయవచ్చు:

అయితే, అటువంటి అనుమతి ఇచ్చిన తేదీ నుండి మూడు సంవత్సరాల గడువు ముగిసిన తరువాత అటువంటి ఉత్తర్వు జారీ చేయబడదు.

(2) సబ్ సెక్షన్ (1) కింద చేసిన ప్రతి ఉత్తర్వు, అది చేసిన వెంటనే, పార్లమెంటు యొక్క ప్రతి సభ ముందు ఉంచబడాలి."

82. సెక్షన్ 20 రెండు సంవత్సరాల పాటు ఉనికిలో ఉందని, రాజ్యాంగ సవరణలను అమలు చేసే క్రమంలో ఎదురైన ఇబ్బందుల తొలగింపునకు రాష్ట్రపతి ఆదేశాలు జారీ చేసే అవకాశం కల్పించింది అనేది వివాదాస్పదమైనది కాదు. నిజంగా సవరణలలోని ఆ భాగాలు రాజ్యాంగ అధికారాన్ని ఉపయోగించి కాకుండా కేవలం శాసన అధికారం ఉపయోగించి అమలు చేసినట్లయితే, సెక్షన్ 20 ప్రకారం రాష్ట్రపతికి ఇవ్వబడిన అధికారానికి చట్టబద్ధత ఉండదు.

83. ఈ సవరణలోని నిబంధనలను సమగ్రంగా విశ్లేషిస్తే, సెక్షన్లు 19 మరియు 20 లు పరిమిత జీవితకాలాన్ని కలిగి ఉన్న యాదృచ్ఛిక మరియు తాత్కాలిక నిబంధనలు అని పేర్కొనవచ్చు. అవి రాజ్యాంగంలో భాగమయ్యాయా లేదా అనేది నిజంగా అకడమిక్. నిజంగా ముఖ్యమైనది ఆ నిబంధనల ప్రభావం ఏమిటి అనేది.

బి. *సవరణ లేదా రద్దు అధికారం సెక్షన్ 19 కింద పరిమితులకు లోబడి ఉందా*

84. ఈ నేపథ్యంలో, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 143 (2) ను ఈ కోర్టు యొక్క రాజ్యాంగ ధర్మాసనం *రామ కృష్ణ రమానాథ్ (పైన పేర్కొన్న)* కేసులో పరిగణించింది. ఆ నిబంధన ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"143(2) ఈ చట్టం యొక్క మూడవ భాగం ప్రారంభం కావడానికి ముందు, పందొమ్మిది వందల ముప్పై ఐదు, జనవరి మొదటి రోజున అమల్లో ఉన్న చట్టం ప్రకారం ఏదైనా ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం, మునిసిపాలిటీ లేదా ఇతర స్థానిక అథారిటీ లేదా సంస్థ ప్రావిన్సు, మునిసిపాలిటీ, జిల్లా లేదా ఇతర స్థానిక ప్రాంతం ప్రయోజనాల కోసం చట్టబద్ధంగా విధించే ఏదైనా పన్ను సుంకాలు, సెస్ లు లేదా రుసుములు, ఆ పన్నులు, సుంకాలు, సెస్ లు లేదా రుసుములు
ఫెడరల్ లెజిస్లేటివ్ లిస్ట్ లో పేర్కొనబడినప్పటికీ, ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ ద్వారా దీనికి విరుద్ధంగా నిబంధన చేయబడే వరకు విధించబడతాయి మరియు అదే ప్రయోజనాలకు వర్తింపజేయబడతాయి."

85. భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 143(2) లో కనిపించే "విధింపు కొనసాగుతుంది" అనే పదబంధాన్ని ఉపయోగించడాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఫెడరల్ లెజిస్లేచర్ ద్వారా దీనికి విరుద్ధమైన నిబంధనలు చేయబడే వరకు, విధింపుని కొనసాగించాలా వద్దా అనే కోరికను సూచించడానికి లేదా వ్యక్తీకరించడానికి ప్రావిన్స్ లో పరిమిత శాసన అధికారాన్ని ఈ నిబంధన ఉంచుతుంది, ఇందులో శాసనాన్ని పూర్తిగా రద్దు చేసే అధికారం ఉంటుంది అని రామ కృష్ణ రామనాథ్ (పైన పేర్కొన్న) లో నిర్ధారించారు. అటువంటి పరిమిత శాసనాధికారం పన్ను రేటును తగ్గించడం కూడా కలిగి ఉంటుంది, అయితే విధింపుని కొనసాగిస్తుంది. ఇలా పేర్కొన్న తరువాత, ఈ పరిమిత శాసనాధికారాన్ని ఎలా ఉపయోగించవచ్చో ఈ కోర్టు గమనించింది:

"రాజ్యాంగంలోని నిబంధన యొక్క ప్రభావం పన్ను విధించే అధికారాన్ని కొనసాగించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది, అయితే అ నిబంధన దాని అంతరార్థం ద్వారా విధింపుని కొనసాగించాలని కోరుకోవడానికి లేదా కొనసాగించకుండా ఉండటానికి పరిమిత శాసనాధికారాన్ని ఇస్తుంది మరియు దాని కొనసాగింపును అంతం చేయడానికి కేంద్ర చట్టసభ యొక్క ప్రబలమైన అధికారానికి లోబడి ఉంటుంది అనే వాస్తవాన్ని ఇది మార్చదు మరియు ఈ పరిమిత శాసన అధికారం ఉనికి ఆధారంగా 1920 చట్టం ప్రకారం పన్నుల నిబంధనను రద్దు చేసే ప్రావిన్షియల్ శాసనసభ హక్కు ఆధారంగా ఉండవచ్చు. ఉదాహరణకు, ఒక ప్రావిన్షియల్ శాసనసభ పన్నును కొనసాగించాలని కోరుకుంటుంది, కానీ రేటును చాలా ఎక్కువగా పరిగణించి, దానిని తగ్గించాలని కోరుకుంటుంది మరియు ఆ ప్రయోజనం కోసం ఒక చట్టాన్ని ఆమోదిస్తుందని

అనుకుందాం, ఈ చట్టం అసమర్థమైనదని, 1937 ఏప్రిల్ 1న స్థానిక అథారిటీ పన్నును కొనసాగించాలని కోరుకుంటే, అదే రేటుతో పన్ను విధించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్థానిక అథారిటీని అనుమతించాలని అనకూడదు. సుంకం రేటు తగ్గింపును సాధించడానికి అటువంటి చట్టాన్ని రూపొందించినట్లయితే, దాని శాసన సామర్థ్యాన్ని భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 143 (2) లోని "విధించడం కొనసాగించవచ్చు" అనే పదాలలో ఉన్న అధికారానికి దాని స్పష్టంగా గుర్తించగలగాలి. మేము ఇప్పటివరకు సరి అయితే, ఈ పరిమిత శాసనాధికారాన్ని ఉపయోగించడంలో, సెక్షన్ 143(2) లోని ఇతర షరతులు సంతృప్తి చెందితే, అంటే (1) భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని III భాగం ప్రారంభమైనప్పుడు స్థానిక ప్రాంతం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం స్థానిక అథారిటీ చట్టబద్ధంగా విధించిన పన్ను. (2) పన్ను వసూలు చేసే సంస్థ యొక్క గుర్తింపు, పన్నును ఎవరి ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించాలి మరియు ఏ ప్రయోజనాల కోసం వినియోగం జరగాలో (3) పన్ను రేటు పెంచబడదు అదే విధంగా కొనసాగుతుంది మరియు లేదా దాని సంభవం ఏ విధంగానూ మార్చబడదు, తద్వారా అది అదే పన్నుగా కొనసాగుతుంది, ఈ పరిమిత శాసనాధికారాన్ని ఉపయోగించడంలో ప్రావిన్షియల్ శాసనసభకు కూడా పన్నును కొనసాగించే హక్కు ఉంటుంది. ఇంతకు ముందు మేము పేర్కొన్నట్లు పన్ను విధింపును కొనసాగించడానికి సంబంధించి ఒక చట్టాన్ని రూపొందించడానికి ప్రావిన్స్ కు పరిమిత శాసనాధికారం ఉన్నట్లయితే, పన్నును విరామం లేకుండా కొనసాగించాలనే శాసన ఉద్దేశ్యాన్ని వ్యక్తపరిచిన 1949 చట్టం యొక్క చెల్లుబాటు , ఈ నిబంధన యొక్క పూర్వానువర్త అమలు ద్వారా స్థాపించబడిన చట్టపరమైన కొనసాగింపు, సమర్థించబడాలి."

86. *సింథటిక్స్ అండ్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్ అండ్ అదర్స్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి. అండ్ అదర్స్* 1989 సప్ప్ (1) ఎస్ సి ఆర్ 623 లో ఈ కోర్టు ఇలా గమనించినట్లు గుర్తుంచుకోవడం విలువైనది:

"[..] రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 246, ఇతర అధికరణలు ద్వారా చట్టాలు చేసే అధికారం ఇవ్వబడింది. రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూలులోని మూడు జాబితాలు శాసన విభాగాలు లేదా శాసన రంగాలు. ఇవి తగిన చట్టసభలు ఏ రంగంలో పనిచేయవచ్చో నిర్దేశిస్తాయి. మూడు జాబితాలలోని ఎంట్రీల భాషకు విస్తృత పరిధిని ఇవ్వాలన్నది బాగా స్థిరపడింది, అయితే వేర్వేరు జాబితాలలో లేదా ఒకే జాబితాలోని ఈ ఎంట్రీలలో కొన్ని అధిగమించబడవచ్చు మరియు కొన్నిసార్లు ఒకదానికొకటి ప్రత్యక్ష విరుద్ధంగా ఉన్నట్లు అనిపించవచ్చు, అప్పుడు మాత్రమే నిజమైన ఉద్దేశం మరియు లక్షాన్ని కనుగొనడం మరియు ప్రశ్నార్థకమైన నిర్దిష్ట చట్టాన్ని పరిశీలించడం కోర్టు యొక్క కర్తవ్యం. ప్రతి సాధారణ పదాన్ని అవి నిష్పాక్షికంగా మరియు సహేతుకంగా అర్థం చేసుకోగల అన్ని

అనుబంధ లేదా ఆధీన విషయాలకు విస్తరించాలని భావించాలి."

87. ఇటీవల, *బిమోలాంగ్షు రాయ్ (మరణించిన) త్రూ ఎల్. అర్ స్. వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ అస్సాం & అదర్స్* [2017] 13 ఎస్ సి ఆర్ 301 లో ఈ కోర్టు ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది:

"23. భారత రాజ్యాంగం లో చట్టాలు రూపొందించే అధికార వనరుల్లో అధికరణ 246 ఒకటి. ఏడవ షెడ్యూలులో ఉన్న మూడు జాబితాలలో ప్రతిదానిలో "పేర్కొన్న ఏ అంశానికైనా సంబంధించి చట్టాలను రూపొందించే అధికారం" పార్లమెంటు మరియు వివిధ రాష్ట్రాల శాసనసభలకు ఉందని ప్రకటించింది. జాబితా–I కు సంబంధించి పార్లమెంటుకు మరియు జాబితా–II కు సంబంధించి రాష్ట్ర శాసనసభకు, మాత్రమే అధికారాలు ఉంటాయని స్పష్టం చేసింది. అధికరణ 254 యొక్క క్రమశిక్షణకు లోబడి ఏకకాలంలో చట్టాలు చేసే అధికారం పార్లమెంటుకు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు ఉండే వివిధ రంగాలను జాబితా III సూచిస్తుంది.

24. అధికరణ *246* లో ఉన్న ప్రకటన కాకుండా, రాజ్యాంగంలోని అనేక ఇతర అధికరణలు పార్లమెంటుకు లేదా రాష్ట్ర శాసనసభకు శాసనం చేసే అధికారాన్ని ఇస్తాయి, వివిధ పరిస్థితులలో సంధర్భానుసారం. ఉదాహరణకు, అధికరణ *3* కొత్త రాష్ట్రాన్ని సృష్టించడానికి లేదా ఉన్న రాష్ట్రాన్ని రద్దు చేయడానికి చట్టాన్ని రూపొందించడానికి పార్లమెంటుకు అధికారం ఇస్తుంది. అటువంటి అధికారం పార్లమెంటుకు మాత్రమే ఇవ్వబడింది.

25. అధికరణ 326, 18 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు లేని ప్రతి పౌరుడికి లోకసభకు లేదా రాష్ట్ర శాసనసభకు జరిగే ఎన్నికలలో ఓటరుగా నమోదు చేసుకునే హక్కును ప్రకటిస్తూ, అధికరణ 326లో పేర్కొన్న ఏ ఒక్క కారణంతోనైనా ఓటరుగా అనర్హులుగా ప్రకటించే చట్టం చేసే అధికారం సంబంధిత శాసనసభకు అధికారం ఇస్తుంది. అటువంటి చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారం స్పష్టంగా అధికరణ 326 యొక్క పాఠము నుండి నేరుగా వస్తుంది కాని అధికరణ 246 నుండి కాదు. అధికరణలు 2, 3, 11, 15(5), 22(7), 32(3), 33, 34, 59(3), 70, 71(3), 98(2) లను కూడా చూడండి. పైన పేర్కొన్న అధికరణలు వివరణాత్మకమైనవి మాత్రమే కాని వర్గానికి సమగ్రమైనవి కావు.

26. ఏడవ షెడ్యూలులోని వివిధ జాబితాల్లోని ఎంట్రీలు శాసనాధికారానికి మూలాలు కావని, అవి సంబంధిత శాసనసభ చట్టాలు చేయడానికి సామర్థ్యాన్ని సూచించేవి మాత్రమేనని ఈ కోర్టు పదేపదే పేర్కొన్న విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి.

27. ఏడవ షెడ్యూలులో ఉన్న జాబితాలలో ఎంట్రీల పరిధిని గుర్తించడంలో ఈ కోర్టు యొక్క పని సులభం కాదు. ఎంట్రీల పరిధిని పరిశీలించేటప్పుడు ఈ కోర్టు తప్పనిసరిగా

సంబంధిత ఎంట్రీ సందర్భంలో సంబంధిత రాజ్యాంగ పథకాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

28. మూడు జాబితాల పథకం నుండి ఒక స్థూల నమూనాను గుర్తించవచ్చు, వీటిలోని ముఖ్య లక్షణాలు (i) సమాఖ్యను కొనసాగించడానికి ముఖ్యమైనవిగా భావించబడే శాసన రంగాలు ప్రత్యేకంగా పార్లమెంటుకు కేటాయించబడతాయి, (ii) రాష్ట్ర చట్టసభలకు యుఎస్ రాజ్యాంగం వలె కాకుండా నిర్దిష్ట శాసన రంగాలకు మాత్రమే కేటాయించబడ్డాయి. (iii) విశిష్టా శాసన అధికారము పార్లమెంటుకు ఇవ్వబడుతుంది; (iv) పన్ను విధించే ఎంట్రీలు సాధారణ ఎంట్రీ 24 కంటే భిన్నంగా ఉంటాయి మరియు (v) జాబితా III పన్ను విధించే ఎంట్రీ కలిగి ఉండదు.

29. అదే సమయంలో, ఏడవ షెడ్యూలులో ఉన్న మూడు జాబితాల పథకంలో తార్కిక ఏకరూపత లేదని కూడా గమనించవచ్చు.

88. *బొండు రామస్వామి* (పైన పేర్కొన్న) లో ప్రశ్నార్థకమైన నిబంధన అధికరణ 243 జెడ్ ఇ. ఇది 24.04.1993 మరియు 01.06.1993 న అమలులోకి వచ్చిన భారత రాజ్యాంగంలోని 73 వ మరియు 74 వ సవరణలలో దీనిని సవరణ ద్వారా చేర్చారు. మున్సిపాలిటీలు, పంచాయతీలకు రాజ్యాంగ హోదా కల్పించడం ద్వారా పట్టణ, సెమీ అర్బన్ ప్రాంతాల్లో ప్రజాస్వామ్య రాజకీయ ప్రభుత్వాన్ని, అట్టడుగు స్థాయిన బలోపేతం చేయడమే ఈ సవరణల లక్ష్యం. అధికరణ 243జెడ్ఎఫ్ పదాలు ప్రస్తుత కేసులో సెక్షన్ 19ను పోలి ఉన్నాయి. అధికరణ 243జెడ్ ఎఫ్ ప్రభావాన్ని ఈ కోర్టు చర్చించి ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"40. ఏదైనా రాజ్యాంగ నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్న ఏదైనా చట్టం లేదా నిబంధనను కోర్టులు కొట్టివేస్తాయి. తత్ఫలితంగా, బిడిఐ చట్టం లేదా బిడిఐ చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధన రాజ్యాంగంలోని పార్ట్ IX-ఎ లోని ఏదైనా నిబంధనకు విరుద్ధంగా ఉన్నట్లు తేలితే, అది రాజ్యాంగ ఉల్లంఘనగా కోర్టులు కొట్టివేస్తాయి. మునిసిపాలిటీలకు సంబంధించిన ఏదైనా చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధనకు సంబంధించి, అధికరణ 243-జెడ్ఎఫ్ అటువంటి చెల్లుబాటును 1-6-1993 నుండి ఒక సంవత్సరం పాటు సస్పెండ్ చేస్తుంది లేదా రాజ్యాంగంలోని పార్ట్ IX-ఎ యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా తీసుకురావడానికి మునిసిపాలిటీలకు సంబంధించిన అటువంటి చట్టాన్ని సవరించడం లేదా రద్దు చేయడం ద్వారా అస్థిరతను తొలగించడానికి సమర్థవంతమైన శాసనసభకు వీలు కల్పిస్తుంది.

41. అధికరణ 243-జెడ్ఎఫ్ అనేది ఒక నిర్దిష్ట వ్యవధి సంవత్సరం పాటు రాజ్యాంగంలోని పార్ట్ IX-ఎ యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ మున్సిపాలిటీలకు సంబంధించిన చట్టం యొక్క ఏదైనా నిబంధనను కొనసాగించేందుకు వీలు కల్పించే నిబంధన. ఇది మునిసిపాలిటీలకు సంబంధించిన చట్టాలు కాకుండా మరే ఇతర చట్టానికి కొనసాగింపు ప్రయోజనాన్ని విస్తరించదు.

ఉల్లంఘన పార్ట్ IX-ఎ కాకుండా ఏదైనా రాజ్యాంగ నిబంధనకు సంబంధించి ఉంటే, ఒక సంవత్సరం పాటు చట్టాన్ని కొనసాగించడానికి కూడా ఇది వీలు కల్పించదు; మరియు ఇది శాసనం యొక్క ఏ నిబంధనను దానికి విరుద్ధంగా ప్రకటించదు లేదా ఏ శాసనాన్ని చెల్లనిదిగా ప్రకటించదు. ఒక శాసనం లేదా దాని నిబంధన రాజ్యాంగ నిబంధనకు విరుద్ధంగా ఉందని కోర్టు భావించినప్పుడు శాసనం చెల్లనిదిగా ప్రకటించబడుతుంది.

42. అధికరణ 243-జెడ్ఎఫ్ యొక్క ప్రయోజనం "మున్సిపాలిటీలకు" సంబంధించిన చట్టాలకు సంబంధించి మాత్రమే లభిస్తుంది. "మునిసిపాలిటీ" అనే పదానికి పార్ట్ IX-ఎ కింద ఒక నిర్దిష్ట అర్థం కేటాయించబడింది. అధికరణ 243-పి (ఇ) ఈ పదాన్ని అధికరణ 243-క్యూ కింద ఏర్పాటు చేయబడిన స్వయం పాలన సంస్థ అని నిర్వచించింది. అధికరణ 243-క్యూ ప్రత్యేకంగా మూడు రకాల మున్సిపాలిటీలను సూచిస్తుంది, అనగా పరివర్తన ప్రాంతానికి నగర పంచాయతీ, చిన్న పట్టణ ప్రాంతానికి మునిసిపల్ కౌన్సిల్ మరియు పెద్ద పట్టణ ప్రాంతానికి మునిసిపల్ కార్పొరేషన్. అందువల్ల, అధికరణ 243-జెడ్ఎఫ్ లో సూచించిన ఏ నగర అభివృద్ధి ట్రస్ట్ లేదా ఏ అభివృద్ధి అథారిటీ మునిసిపాలిటీ కాదు. అందువల్ల అధికరణ 243-జెడ్ ఎఫ్ కు బిడిఎ చట్టం లేదా దానిలోని ఏదైనా నిబంధన యొక్క చెల్లుబాటును పరీక్షించడానికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. బిడిఎ చట్టం లేదా దానిలోని ఏదైనా నిబంధన పార్ట్ IX-ఎ యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నట్లు తేలితే, అటువంటి విరుద్ధమైన నిబంధన 1-6-1993 నుండి కూడా చెల్లదు మరియు అధికరణ 243-జెడ్ఎఫ్ కింద అనుమతించబడిన ఒక సంవత్సరం పాటు కొనసాగింపు ప్రయోజనం అటువంటి చట్ట నిబంధనకు అందుబాటులో ఉండదు, ఎందుకంటే బిడిఎ చట్టం మున్సిపాలిటీలకు సంబంధించిన చట్టం కాదు.

45. పార్ట్ IX-ఎ మున్సిపాలిటీలకు రాజ్యాంగ హోదాను కల్పించడం ద్వారా మరియు కనీస ఏకరీతి నిబంధనలను నిర్దేశించడం ద్వారా మరియు ఎన్నికలు క్రమం తప్పకుండా మరియు నిష్పక్షపాతంగా జరిగేలా చూడటం ద్వారా పట్టణ ప్రాంతాల్లో అట్టడుగు స్థాయిలో ప్రజాస్వామిక రాజకీయ పాలనను బలోపేతం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. పార్ట్ IX-ఎ అమల్లోకి వచ్చినప్పుడు, పార్ట్ IX-ఎ యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేదా విరుద్ధంగా ఉన్న మున్సిపాలిటీలకు సంబంధించి ప్రస్తుత చట్టాల నిబంధనలు వర్తించవు.

కొంతకాలం కొనసాగింపును కల్పించడానికి మరియు ఈలోగా పార్ట్ IX-ఎ యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా మున్సిపాలిటీలకు సంబంధించిన సంబంధిత చట్టాలను తీసుకురావడానికి సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు అవకాశం కల్పించడానికి, అధికరణ 243-జెడ్ఎఫ్ చేర్చబడింది. లేఅవుట్లను ఏర్పాటు చేయడం ద్వారా మరియు ప్రజలకు ప్లాట్లు / గృహాలు / అపార్ట్మెంట్లను అందుబాటులో ఉంచడం ద్వారా నగరాల ప్రణాళికాబద్ధ అభివృద్ధి యొక్క నిర్దిష్ట మరియు ప్రత్యేక రంగానికి సంబంధించి పనిచేసే నగర అభివృద్ధి ట్రస్టులు లేదా అభివృద్ధి అథారిటీలకు సంబంధించిన ఏ చట్టాన్ని చెల్లనిదిగా చేయడం దీని ఉద్దేశ్యం కాదు.

89. 12.01.2012న అమల్లోకి వచ్చిన రాజ్యాంగ 97వ సవరణ ఫలితంగా సహకార సంఘాల పనితీరును ప్రజాస్వామికంగా, స్వయంప్రతిపత్తితో మరియు ఆర్థికంగా పటిష్టమైన పద్ధతిలో బలోపేతం చేయడానికి నిబంధనలను ప్రవేశపెట్టారు. వివిధ కొత్త నిబంధనలు సహకార సంఘాలకు రాజ్యాంగ హోదాను మంజూరు చేశాయి మరియు సహకార సంఘాలకు సంబంధించిన రాష్ట్ర చట్టాలకు అనేక షరతులను పేర్కొంటూ రాజ్యాంగంలో పార్ట్ IX-బి ని చేర్చాయి. ప్రస్తుత కేసులోని సెక్షన్ 19 మాదిరిగానే ఉన్న అధికరణ 243 జెడ్ టి, సవరించబడిన లేదా రద్దు చేయబడే వరకు లేదా సవరణ చట్టం ప్రారంభమైనప్పటి నుండి ఒక సంవత్సరం ముగిసే వరకు పరిమిత కాలానికి ప్రస్తుత చట్టాలను అమలులో కొనసాగించాలని కోరింది. ఈ కోర్టు *విపుల్ భాయ్ (పైన పేర్కొన్న)* లో 243 జెడ్ టి యొక్క వివరణపై సమర్థ శాసనసభ రాజ్యాంగ ఆదేశానికి అనుగుణంగా తమ చట్టాలలో ఉన్న నిబంధనలను తగిన విధంగా సవరించవచ్చని తీర్పు ఇచ్చింది.

90. సెక్షన్ 19 రాజ్యాంగాధికారంలో భాగంగా అమలు చేయబడిందని, మిగిలిన రాజ్యాంగ సవరణతో సమానమైన శక్తిని కలిగి ఉందని, ఇది కేవలం పార్లమెంటరీ చట్టం కాదని అంగీకరించిన తర్వాత, అటువంటి నిర్ధారణకు ఈ తార్కిక అనుమితి యొక్క పర్యవసానాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. *బొండు రామస్వామి (పైన పేర్కొన్న) మరియు విపుల్ భాయ్ (పైన పేర్కొన్న)* లోని మునుపటి తీర్పులు, వారు వ్యవహరించిన రకమైన పరివర్తన నిబంధనల విషయంలో కూడా – అవి రాజ్యాంగంలో భాగంగా అమలు చేయబడినవి – సంబంధిత సవరణ ద్వారా అమలులోకి వచ్చిన

రాజ్యాంగంలోని కొత్త నిబంధనలకు అనుగుణంగా ప్రస్తుత చట్టాన్ని తీసుకురావడానికి సవరించే రాష్ట్రాల అధికారం పరిమితం అని సూచిస్తున్నాయి. ఆ కేసులలో, ఈ రోజు ఎదుర్కోవాల్సిన క్లిష్టమైన పరిస్థితిని కోర్టు ఎదుర్కోలేదు. ఇంతకు ముందు పేర్కొన్నట్లుగా 101వ సవరణ పరోక్ష పన్నుల వ్యవస్థను ప్రత్యేకంగా మార్చివేసి, రాజ్యాంగ ఒప్పందాన్ని ఒక రకంగా పునరుద్ధరించింది. పన్ను రంగాలతో సహా శాసన అధికారాల పంపిణీ యొక్క సాంప్రదాయ వర్ణనలు, వాటి మూలాలను అధికరణలు 245 మరియు 246 లో గుర్తించాయి మరియు అధికరణ 254 అమలు చేసిన తిరస్కారాన్ని నిర్వహించడానికి నియమాలు కూడా కనుమరుగయ్యాయి. బదులుగా, కొత్తగా జోడించిన అధికరణ 246 ఎ ద్వారా రాష్ట్ర శాసనసభలు మరియు కేంద్రానికి ఉమ్మడి లేదా ఏకకాల అధికారాన్ని పొందడం అనే పూర్తిగా కొత్త భావనను తీసుకువచ్చారు.

91. ఇంతకు ముందు పేర్కొన్నట్లుగా, ఈ మార్పు నాటకీయంగా మరియు విప్లవాత్మకమైనది మరియు తెలివిగా రాజ్యాంగ సవరణ సంస్థ అయిన పార్లమెంటు మరియు ధృవీకరించే రాష్ట్రాలు, ఒక సంవత్సరం పరివర్తన కాలంలో లేదా కొత్త జి ఎస్ టి పాలనను ఒక చట్టం ద్వారా ప్రారంభించబడే వరకు, సమయం కోరిన విధంగా ఇటువంటి మార్పులు చేయడానికి రాష్ట్రాలు మరియు పార్లమెంటు లకు వెసులుబాటు ఉండాలని భావించాయి. అయితే, మునుపటి రెండు తీర్పులు, *బొండు రామస్వామి (పైన పేర్కొన్న)* మరియు *విపుల్ భాయ్ (పైన పేర్కొన్న)* లలో, రాష్ట్ర అధికారాలను నిరాకరించడం లేదా పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్రానికి కొత్త అధికారాలను ఇవ్వడం అనే ప్రశ్న లేదు, బదులుగా కొత్త సంస్థలను సృష్టించడం వంటిది బోండు రామస్వామి (సుప్రా) లో పంచాయతీలు మరియు జిల్లా పరిషత్తులు మరియు సహకార సంఘాలకు సంబంధించి విపుల్ భాయ్ (సుప్రా) లో కొత్త ప్రమాణాలను విధించడం. అప్పుడు, ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టపరమైన పాలన పరిమిత కాలానికి భద్రపరచబడింది. అయినప్పటికీ, ఈ సవరణలు పొదుపు లేదా పరివర్తన నిబంధనలు ద్వారా అందించిన కాలానికి మించి శాశ్వత ప్రభావాన్ని చూపకూడదని కోర్టు భావించింది, ఎందుకంటే ఇది

కొత్త విధానానికి అనుగుణంగా లేనందున అనివార్యంగా సవాళ్లను ఎదుర్కొంటుంది.

92. అయితే, ప్రస్తుత కేసులో, సెక్షన్ 19 రాజ్యాంగంలోని ఇతర పరిమితులకు లోబడి ఒక సంపూర్ణమైన రాజ్యాంగ అధికారంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు సవరణ ద్వారా రాష్ట్ర జాబితాలోని ఎంట్రీ 54 మరియు కేంద్ర జాబితాలోని ఎంట్రీ 84 ఉన్న రంగాలలో శాసన ఎంట్రీలు గణనీయంగా మార్చబడ్డాయి కాబట్టి, ఈ కోర్టు రాష్ట్ర అధికారాలను లేదా పార్లమెంటు అధికారాన్ని కూడా నేరుగా సవరణ నుండి పొందాలనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

93. అధికరణ 246ఎ ఒక కోణంలో వస్తువులు మరియు సేవలపై పన్ను విధించే అధికారాన్ని అర్థం చేసుకున్నప్పటికీ, దాని అమలు జి ఎస్ టి కౌన్సిలు సిఫార్సుల ద్వారా మాత్రమే సాధ్యమవుతుందన్న వాదనలో యోగ్యత ఉంది. 101వ రాజ్యాంగ సవరణ నేపథ్యంలో జి ఎస్ టి కౌన్సిలు ఏర్పాటు చేసినట్లు తెలుస్తోంది, అయితే, సిఫార్సులు చేసే ప్రక్రియ మాత్రం అప్పుడే ప్రారంభమైంది. అందువల్ల చట్టాలను రూపొందించే అధికారం అధికరణ 246ఎ కు మాత్రమే మూలం కాకపోవచ్చు. ఈ కోర్టు అభిప్రాయం మేరకు చట్టాలను రూపొందించే అధికారం (అంటే ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాలను సవరించడం లేదా రద్దు చేయడం), అప్పుడు మరొక నిబంధన కు కూడా మూలం కావచ్చు. ప్రస్తుత కేసులో, ప్రస్తుత చట్టాలను సవరించడానికి పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు (అధికరణ 246ఎ తో పాటు) వీలు కల్పించే మూలం సెక్షన్ 19 అని పరిగణించబడుతుంది. కేంద్ర లిస్ట్ లోని ఎంట్రీ 97 యొక్క పోలిక ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. పార్లమెంటు విషయంలో, సేవా పన్నుకు సంబంధించిన చట్టాలను రూపొందించే అధికారాన్ని తొలగించిన తర్వాత, ఎంట్రీ 92 సి కూడా ఒక రకంగా దాని సారం లేకుండా ఉండిపోయిందని చెప్పవచ్చు. ఇప్పటికీ, వాదన కోసం, ప్రస్తుత కేంద్ర చట్టాలను సవరించడానికి ఎంట్రీ 97 అధికార వనరుగా ఉండవచ్చు. ఆ వివరణ సాధ్యపడదు, ఎందుకంటే సెక్షన్ 19లో ఉపయోగించిన వ్యక్తీకరణ సమర్థవంతమైన చట్టసభ, మరియు పార్లమెంటు కాదు; కేంద్ర లిస్ట్ లోని ఎంట్రీ 97 ద్వారా ఇవ్వబడిన అధికారాన్ని వినియోగించడంలో రెండవది మాత్రమే చట్టం

చేయగలదు. అయితే, ఆ నిర్ధారణ 16.09.2016న సవరణ అమలులోకి రావడానికి అనుగుణంగా ఉండదు. సవరించడానికి లేదా రద్దు చేయడానికి అధికారాన్ని పొందడానికి ఏకైక సామరస్యపూర్వకమైన మార్గం సెక్షన్ 19 మరియు అధికరణ 246ఎ, ఇవి ప్రస్తుత వ్యవహారాలను కొనసాగించడానికి వీలు కల్పించే అధికారంగా చూడవచ్చు మరియు సవరణ లేదా రద్దు ద్వారా ప్రస్తుత చట్టాలలో అవసరమైన మార్పులు చేయడానికి కేంద్రం మరియు రాష్ట్రాలు రెండింటికీ వీలు కల్పిస్తాయి.

94. చట్టాలు చేసే అధికారం రాజ్యాంగం నుంచి వస్తుందనడంలో సందేహం లేదు. మన రాజ్యాంగం సందర్భంలో, ఈ అధికారం సాంప్రదాయకంగా 245 మరియు 246 అధికరణలలో ప్రధానంగా ఉంది. రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూలులోని జాబితాలు కేవలం శాసన రంగాలను వివరిస్తాయని, వాటిని అధికార వనరులుగా పరిగణించరని న్యాయస్థానాలు నిరంతరం గుర్తించాయి. అధికారం లేదా శక్తి అధికరణలు 245 మరియు 246 నుండి ఉద్భవిస్తుంది. ఆ శాసన రంగాలను పునర్వ్యవస్థీకరణ ముఖ్యంగా మొదటి జాబితాలోని ఎంట్రీ 84 మరియు రెండవ జాబితా యొక్క ఎంట్రీ 54 యొక్క మరియు రెండు శాసన సంస్థలు అంటే పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలపై రెండింటిపై, విస్తృత అధికారాలను పొందుపరచడం అంటే అధికరణ 246 ఎ కింద పరోక్ష పన్నుల ప్రయోజనం కోసం "వస్తువులు మరియు సేవలు" యొక్క వివరణలో అర్థం చేసుకున్న అన్ని విషయాలపై రెండు అధికారులు చట్టాలు చేయవలసి ఉంటుంది. అయినప్పటికీ ఈ నిబంధన అమలులోకి రావడానికి జి ఎస్ టి కౌన్సిలు సూత్రాలను రూపొందించాల్సిన అవసరం ఉంది, అది తరువాత జరిగింది. రాజ్యాంగ సవరణ అమలులోకి రావడానికి, సమగ్ర చట్టాన్ని రూపొందించడానికి [జిఎస్ టి కౌన్సిలు సిఫార్సుల ఆధారంగా] మధ్య విరామం, సెక్షన్ 19 ద్వారా కల్పించబడింది. ఈ తీర్పులోని మునుపటి భాగంలో పేర్కొన్నట్లుగా, సెక్షన్ 19 ని అది పనిచేసిన మరియు ప్రభావవంతంగా ఉన్న పరిమిత కాలానికి రాజ్యాంగంలో భాగంగా భావించాలి.

95. అటువంటి సందర్భంలో, చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారం అధికరణ 246ఎ తో చదవబడే

సెక్షన్ 19 ద్వారా వ్యక్తీకరించబడాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, జి ఎస్ టి కౌన్సిలు రూపొందించిన సూత్రాలు లేనప్పుడు, మొదట అర్థం చేసుకున్నట్లు చట్టాన్ని సవరించడానికి లేదా రద్దు చేయడానికి సెక్షన్ 19 మరియు అధికరణ 246 ఎ ద్వారా రిజర్వ్ చేయబడిన అధికారం రాజ్యాంగం నుండి తుడిచిపెట్టుకుపోయింది. అది గందరగోళానికి దారి తీసే అవకాశం ఉంది. అందువల్ల, ప్రస్తుత పన్ను చట్టాల పరిపాలనలో ఊహించని లేదా ఇతర పరిణామాలను పరిష్కరించడానికి, *యథాతథ స్థితిని* కొనసాగించడానికి పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు అందుబాటులో ఉన్న చట్టాల రంగాన్ని వ్యక్తపరుస్తున్నట్లుగా సెక్షన్ 19 మరియు అధికరణ 246ఎ లను అర్థం చేసుకోవాలి. ఒక ఉదాహరణ ఏమిటంటే, ఇప్పటికే ఉన్న విధింపుని, వసూలు చేసే యంత్రాంగం లోపభూయిష్టంగా ఉందని భావించడం పర్యవసానంగా భారీ ఆర్థిక భారం పడటం, హైకోర్టు ఒక నియమం లేదా చట్టబద్ధమైన నిబంధనను చెల్లనిదిగా చేసింది. ఆ సందర్భంలో, 01.07.2017 వరకు ఉన్న కాలంలో, చట్టాన్ని రూపొందించడానికి మరియు ధృవీకరించే చట్టం ద్వారా లోపాలను నయం చేయడానికి రాష్ట్రానికి పూర్తిగా సామర్థ్యం లేదని నిర్ణయించి ఉంటే, ఫలితాలు విపత్తుగా ఉండేవి. "సవరణ" లేదా "రద్దు" అనే పదబంధం శాసన కార్యకలాపాలను సూచిస్తుంది. ఒక రాజ్యాంగ ప్రక్రియ ద్వారా ప్రవేశపెట్టబడిన నిబంధనలో దాని గురించి మాట్లాడటం అంటే, దానికి అర్థం ఇవ్వాలి, ఎందుకంటే ఏ పదాలు లేదా నిబంధనలను మిగులుగా పరిగణించలేము.

96. 'సవరణ' అనే పదానికి అర్థం అందరికీ తెలిసినదే, ఇది దేనినైనా సరిదిద్దడం, దేనినైనా జోడించడం, తొలగించడం లేదా ప్రత్యామ్నాయం చేయడం లేదా లేదా ఇప్పటికే ఉన్న పత్రం, చట్టం లేదా నియమానికి ఏదైనా చేయడం అనే ఆలోచనను దాని సమగ్రతలో తీసుకుంటుంది. పి. రామనాథ అయ్యర్ యొక్క *అడ్వాన్స్ లా నిఘంటువు* పి. రామనాథ అయ్యర్, అడ్వాన్స్ లా లెక్సికన్, *సంపుటి* I పేజీ 271, ఈ విధంగా చెబుతుంది:

> ***"సవరణ/రద్దు.*** *వాస్తవానికి, సవరణ అనేది విస్తృతమైన పదం మరియు ఇది ఇప్పటికే ఉన్న శాసనంలోని ఒక నిబంధనను రద్దు చేయడం లేదా తొలగించడం కలిగి ఉంటుంది. ప్రస్తుతం ఉన్న చట్ట సవరణ చిన్నది అయితే, ఆ చట్టం సవరణకు పూనుకుంటుంది. అది విస్తృతంగా ఉంటే, అది ఒక చట్టాన్ని రద్దు చేస్తుంది మరియు దానిని తిరిగి అమలు*

చేస్తుంది. రద్దు మరియు సవరణకు మధ్య నిజమైన వ్యత్యాసం లేదు. భగవత్ రామ్ శర్మ వర్సెస్ యు ఓ ఐ, ఏఐఆర్ 1988 ఎస్ సి 740, 746.9

సవరించు. *'మెరుగుపరచడం'; 'మంచి కోసం మార్చడం' అని సూచించే ఫ్రెంచ్ పదం నుండి ఉద్భవించిన పదం.*
ఏదైనా జోడించడం, తొలగించడం లేదా ప్రత్యామ్నాయం ద్వారా అధికారికంగా మార్చడం [పీఠిక, టి. పి. చట్టం (4/1882)].
రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 368 ప్రసాదించిన రాజ్యాంగాన్ని 'సవరించే' అధికారం ప్రాథమిక హక్కులను హరించే అధికారాన్ని కలిగి ఉంటుంది. [శంకరి ప్రసాద్ సింగ్ వర్సెస్ యు ఓ ఐ, ఏఐఆర్ 1951 ఎస్ సి 458]
'సవరణ' అనే పదానికి నిఘంటువు అర్థం ఒక లోపంను సరిదిద్దడం లేదా సంస్కరణ; కానీ అధికరణ 368 సందర్భంలో ఈ పదం యొక్క నిఘంటువు అర్థంపై ఆధారపడటం అనేది పూర్తిగా సరికాదు, ఎందుకంటే అధికరణ 368 రాజ్యాంగంలోని నిబంధనల సవరణను చేయడానికి అధికారం ఇస్తుంది. సరైన సందర్భంలో ఒక చట్టం యొక్క సవరణ చట్టంలోని ఏదైనా ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ నిబంధనలను తొలగించి మరియు వాటి స్థానంలో కొత్త నిబంధనలను భర్తీ చేయడం వంటివి ఉండవచ్చు. అదేవిధంగా అధికరణ 368 ద్వారా ప్రసాదించిన అధికారానికి సంబంధించిన అంశమైన రాజ్యాంగ సవరణలో, నిబంధనలను సవరించడం లేదా మార్చడం లేదా కొన్ని సందర్భాల్లో ఈ నిబంధనలను వర్తింపజేయలేని విధంగా చేసే సవరణ కూడా ఉండవచ్చు. ఈ సందర్భంలో సవరణ చేసే అధికారం చాలా విస్తృతమైన శక్తి, దీనిని 'సవరణ' అనే పదానికి నిఘంటువు యొక్క అక్షరార్థము ద్వారా నియంత్రించలేము. సజ్జన్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ మాడ్ ఎల్ జె: క్యూ డి (1961-1965) సంపుటి II సి 1204-1205: (1965) 1 ఎస్ సి జె 377: (1965)1 మ్యాడ్ ఎల్ జె (ఎస్ సి) 57: ఏ ఐ ఆర్ 1965 ఎస్ సి 845

★★★★★★★★★★★★★★★★ ★★★★★★★★★★★★★★★

సవరించు; చక్కబరచు; సరిచేయు; సరిదిద్దు; సంస్కరించు. *ఈ పదాలన్నీ విషయాలను మరింత పరిపూర్ణ స్థితికి మార్చాలనే ఆలోచనను తెలియజేస్తాయి. మనం ఏదైనా ప్రామాణికం లేదా నియమానికి అనుగుణంగా ఉన్నప్పుడు మనం సరిదిద్దుతాము; ప్రూఫ్ షీట్లను సరిచేయడానికి. ఒక డిక్రీ లేదా చట్టాన్ని సవరించడానికి సంబంధించిన లోపాలు లేదా తప్పులను తొలగించడం ద్వారా మనం సావరిస్తాము. చక్కబరచు అనేది సవరణ యొక్క మరొక రూపం మరియు ఇది ఎక్కువగా పుస్తకాల సంచికలకు వర్తిస్తుంది. సంస్కరణ అంటే ఒక కొత్త మరియు మెరుగైన రూపంలోకి తీసుకురావడం, ఒకరి జీవితాన్ని సంస్కరించడం. సరిదిద్దడం అంటే తప్పును సరిదిద్దడం, దుర్భాషని సరిదిద్దడం.*

సరైన సందర్భంలో ఒక చట్టం యొక్క సవరణలో చట్టంలోని ఏదైనా ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ నిబంధనలను తొలగించి, వాటి స్థానంలో కొత్త నిబంధనలను భర్తీ చేయడం వంటివి ఉండవచ్చు. అధికరణ 368 ద్వారా ప్రసాదించిన అధికారానికి సంబంధించిన అంశమైన రాజ్యాంగ సవరణలో, నిబంధనలను సవరించడం లేదా మార్చడం లేదా కొన్ని సందర్భాల్లో ఈ నిబంధనలను వర్తింపజేయలేని విధంగా చేసే సవరణ కూడా ఉండవచ్చు. సజ్జన్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ ఏఐఆర్1965 ఎస్ సి 845, 854. [భారత రాజ్యాంగం, అధికరణ 368]

కలకత్తా త్రికా కౌలుదారీ సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 1(2) లో 'సవరించిన' అనే పదాన్ని దాని సహజ అర్థంలో 'చేర్పులు, ప్రత్యామ్నాయాలు మరియు తొలగింపులు ద్వారా మార్చబడినది' అని అర్థం చేసుకోవాలి. దేవరాజిన్ దేబీ వర్సెస్ సత్యధ్యన్, ఏఐఆర్ 1954 కాల్ 119."

97. అందువల్ల సవరణలోని సెక్షన్ 19 (అధికరణ 246ఎతో కలిపి చదివిన) కింద ఎటువంటి పరిమితులు లేవని నిర్ధారించబడింది. ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాలను సవరించడం ద్వారా అవసరమైన మార్పులు చేయడానికి పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలకు అందుబాటులో ఉన్న సార్వభౌమ శాసనాధికారం యొక్క వ్యక్తీకరణను ఆ నిబంధన కలిగి ఉంది. *రామ కృష్ణ రామనాథ్* (పైన పేర్కొన్న) లో నిర్ధారించినట్లుగా పరివర్తన అధికారం (ఆ కేసులో, సెక్షన్ 143 (3)) *"ఈ నిబంధన దాని అంతరార్థం ద్వారా విధింపుని కొనసాగించాలని కోరుకునే లేదా కోరుకోని పరిమిత శాసన అధికారాన్ని అందిస్తుంది."* ఈ పరిమిత శాసనాధికారం రాష్ట్రాలు పేర్కొన్నట్లుగా సంకుచితం చేయబడలేదు లేదా పరిమితం చేయబడలేదు; ఇది సూచించిన కాలపరిమితి (అంటే ఒక సంవత్సరం, లేదా కొత్త జి ఎస్ టి చట్టం అమలులోకి వచ్చే వరకు) పరిమితం చేయబడింది. అందువల్ల సవరించిన రాజ్యాంగానికి అనుగుణంగా ప్రస్తుతం ఉన్న నిబంధనలను తీసుకువచ్చేవి కాకుండా ఇతర నిబంధనలను అమలు చేయగలదు.

సి. *తెలంగాణ చట్టం యొక్క చెల్లుబాటును ఆర్డినెన్స్ గా ఆవిర్భవించడం గీటురాయి పై పరీక్ష*

98. 2017 జూలై 1 నుండి, సి జి ఎస్ టి చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన కారణంగా, రాష్ట్ర జాబితా యొక్క

అసలు ఎంట్రీ 54 లో ఉన్న అంశంపై తమ రాష్ట్ర శాసనసభ కొత్త చట్టాన్ని రూపొందించలేకపోయినప్పటికీ, 02.07.2017 న ప్రస్తుత రాష్ట్ర చట్టాన్ని సవరించిన ఆర్డినెన్స్ యొక్క ఆమోదం వాస్తవానికి దానిని చెల్లుబాటు అయ్యే విధంగా సవరించిన అసలు తేదీకి సంబంధించిన ప్రభావాన్ని కలిగి ఉందని తెలంగాణ వాదించింది. చట్టాన్ని అమలు చేసే అధికారం ఉనికిలో ఉన్న తేదీకి సంబంధించిన సిద్ధాంతం ద్వారా దీనికి మద్దతు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. దీనికి మద్దతుగా ఉన్న వాదన ఏమిటంటే, దాని ప్రభావం పరంగా ఒక ఆర్డినెన్స్ (ఇది వేరే ప్రక్రియ అంటే, లేదా కార్యనిర్వాహక చట్టం తయారీ యొక్క ఉత్పత్తి) మరియు చట్టసభలు చట్టం రుపొందించడానికి మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం లేదు. ఒక ఆర్డినెన్స్ పరిమిత జీవితాన్ని కలిగి ఉండవచ్చు, కానీ ఒకసారి ధృవీకరించబడిన తర్వాత లేదా అమలు చేయబడిన తర్వాత, అది శాశ్వతతను పొందుతుంది. ఇది అమల్లో ఉన్న సమయంలో కూడా, ఇది ఒక రుపొందించిన చట్టం వలె విషయాంశానికి మరియు రాష్ట్రానికి ప్రభావవంతంగా మరియు కట్టుబడి ఉంటుంది. ఆర్డినెన్స్ యొక్క ప్రభావాన్ని *ఎ. కె. రాయ్ (పైన పేర్కొన్న)*లో ఈ క్రింది విధంగా వివరించబడింది:

> *"[..] శాసనసభ రూపొందించిన చట్టానికి, రాష్ట్రపతి జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ కు మధ్య రాజ్యాంగం సూత్రప్రాయంగా ఎటువంటి వ్యత్యాసాన్ని చూపదు. రెండూ సమానంగా, శాసనాధికారాన్ని ఉపయోగించడం యొక్క ఉత్పత్తులు మరియు అందువల్ల, రెండూ రాజ్యాంగం ఆ అధికారంపై ఉంచిన పరిమితులకు సమానంగా లోబడి ఉంటాయి".*

99. *ఆర్. కె. గార్గ్ మొదలైన వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా & అదర్స్* 1982 (1) ఎస్ సి ఆర్ 947 లో కూడా ఈ కోర్టు అదే విధంగా నిర్ణయించింది, ఆర్డినెన్స్ రూపొందించే అధికారం *"చట్టాలను రూపొందించే పార్లమెంటు అధికారంతో సహ–విస్తృతమైనది, పన్ను చట్టాలను మార్చడం లేదా సవరించడం అసమర్థంగా ఉండేలా రాష్ట్రపతి యొక్క ఈ శాసన అధికారంలో ఏదైనా పరిమితి ఎలా ఉంటుందో చూడటం కష్టం. పార్లమెంటు చట్టాన్ని రూపొందించడం ద్వారా పన్ను చట్టాలను మార్చవచ్చు లేదా సవరించవచ్చు, అధికరణ 123 కింద ఆర్డినెన్స్ జారీ చేయడం ద్వారా రాష్ట్రపతి*

కూడా అలా చేయవచ్చు."

100. తెలంగాణ రాష్ట్రం సమర్పించిన వాదనలు బలమైనవి కావని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడుతోంది. ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ కూడా రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించిన ఏదైనా భాద్యమైన చట్టంలాగే ఒక చట్టం అనడంలో సందేహం లేదు. వ్యత్యాసం ఏమిటంటే, కార్యనిర్వాహక వర్గం యొక్క సాంప్రదాయిక పాత్రకు విరుద్ధంగా, చట్టాన్ని రూపొందించడం దాని ప్రాధమిక పరిధిలోకి రాదు. అయినప్పటికీ రాజ్యాంగం కార్యనిర్వాహక వర్గానికి పరిమిత కాలం పాటు పనిచేసే ఆర్డినెన్స్ లను జారీ చేసే అత్యవసర అధికారాన్ని కల్పిస్తుంది, దీనిని దాని ఆమోదం లేదా తిరస్కరణ కోసం రాష్ట్ర శాసనసభ సభ ముందు తప్పనిసరిగా లేవనెత్తాలి. ఆమోదం పొందిన సందర్భంలో, ఆర్డినెన్స్ కు శాసనసభ చేకూర్చిన ఆకారం ఇవ్వబడుతుంది. భారతదేశంలో, నిబంధనలను అమలు చేయడం లేదా ఆర్డినెన్స్ యొక్క నిబంధనలను బిల్లు రూపంలో చేర్చడం ఆచరణగా ఉంది, తరువాత రాష్ట్ర చట్టసభ యొక్క సభ లేదా సభలచే ఆమోదించబడుతుంది మరియు తరువాత అది ఒక చట్టంగా మారుతుంది. రెండు సందర్భాల్లోనూ చట్టాన్ని రూపొందించడం అనేది కేవలం ఆకారంలో ఉందని లేదా రెండు వేర్వేరు విధానాల యొక్క ఉత్పత్తులు అని వర్ణించడంలో రాష్ట్రం సరైనది అయినప్పటికీ, అంతటితో ఆగిపోవడమనేది అతి సరళీకరణ అవుతుంది.

101. ఈ కోర్టు గతంలో పలు సందర్భాలలో ఆర్డినెన్స్ లు జారీ చేసే అధికారం యొక్క ప్రభావం మరియు వాటి ప్రభావం గురించి వ్యవహరించింది. ఈ అంశంపై కొన్ని విరుద్ధమైన తీర్పులు వచ్చాయి, ముఖ్యంగా ఆర్డినెన్స్ అమలులో ఉన్న సమయంలో చేసిన ఏదైనా యొక్క ప్రభావం అది ఆగిపోయిన తర్వాత లేదా అమలులో లేనప్పటికీ లేదా మరో మాటలో చెప్పాలంటే, గడువు ముగిసిన తర్వాత కూడా ప్రభావవంతంగా ఉండగలదా అనే దానిపై. విరుద్ధమైన నిర్ణయాలు ఉన్నందున, ఏడుగురు న్యాయమూర్తులతో కూడిన విస్తృత ధర్మాసనం ఈ విషయాన్ని *కృష్ణ కుమార్ సింగ్ (పైన పేర్కొన్న)* లో వివరంగా పరిశీలించింది. ఒక ఆర్డినెన్స్ యొక్క శాశ్వత ప్రభావం యొక్క సిద్ధాంతాన్ని

సమర్థించలేమని 5 మంది న్యాయమూర్తుల మెజారిటీ తీర్పు అభిప్రాయపడింది. కృష్ణ కుమార్ సింగ్ (పైన పేర్కొన్న) మొదట ఆర్డినెన్స్ యొక్క ప్రభావాన్ని వివరించారు:

> *"రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఆర్డినెన్స్ ప్రవేశపెట్టాల్సిన అవసరం తప్పనిరీనా? అందులో ఎలాంటి సందేహం ఉండకపోవచ్చు. "పెట్టబడుతుంది" అనే వ్యక్తీకరణ ఒక సానుకూల ఆదేశం, దీనికి ఎటువంటి మినహాయింపులు లేవు. అధికరణ 213లోని క్లాజ్ 2లోని సబ్ క్లాజ్ (ఎ)లో 'వలెను' అనే పదం తప్పనిసరి అని, ఆ నిబంధనను పూర్తిగా చదవడం ద్వారా తెలుస్తుంది. మనం ఇంతకు ముందు గమనించినట్లుగా, శాసనసభ సమావేశాలు లేనప్పుడు మాత్రమే ఆర్డినెన్స్ జారీ చేయవచ్చు. శాసనసభ పునఃప్రారంభమై ఆరు వారాలు పూర్తయిన తరువాత, ఒక ఆర్డినెన్స్ "పనిచేయడం ఆగిపోతుంది". మరో మాటలో చెప్పాలంటే, శాసనసభ సమావేశాలు తిరిగి సమావేశమైనప్పుడు, జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ కాలపరిమితి శాసనసభ సమావేశమైన ఆరు వారాల తర్వాత ముగుస్తుంది. ఆ తర్వాత అది పనిచేయడం ఆగిపోతుంది."*

విస్తృత ధర్మాసనం ఆ తర్వాత ఆర్డినెన్స్ ను రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఉంచవలసిన అవసరాన్ని పరిశీలించింది:

> *"31. రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఆర్డినెన్స్ ఉంచడం అనేది ఆర్డినెన్స్ రూపొందించే అధికారంపై శాసన నియంత్రణ యొక్క ఉద్దేశం నెరవేరుతుంది. ఆర్డినెన్సుల ద్వారా శాసనాలు చేయడం అనేది చట్ట రూపకల్పనకు ఒక సాధారణ మూలం కాదు, కానీ చట్టసభల విరామ సమయంలో అత్యవసర స్వభావం కలిగిన అసాధారణ పరిస్థితులను ఎదుర్కోవడానికి ఉద్దేశించబడింది. గవర్నర్ ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసేటప్పుడు స్వతంత్ర శాసనసభను ఏర్పాటు చేయరు, కానీ అధికరణ 163 ప్రకారం మంత్రిమండలి సహాయం మరియు సలహా మేరకు వ్యవహరిస్తారు. ఎన్నుకోబడిన శాసన సభకు మంత్రిమండలి సమిష్టిగా బాధ్యత వహిస్తుంది, దీనికి ప్రభుత్వం జవాబుదారీగా ఉంటుంది. రాజ్యాంగంలోని 245, 246 అధికరణల ప్రకారం పార్లమెంటులో మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలలో చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారాన్ని రాజ్యాంగం పునరుద్ఘాటిస్తుంది, వీరి మధ్య శాసన రంగాలు ఏడవ షెడ్యూల్లో పంపిణీ చేయబడ్డాయి. రాష్ట్రపతి (అధికరణ 123 కింద) మరియు గవర్నర్ల (అధికరణ 213 కింద) ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసే అధికారాలపై పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభలపై రాజ్యాంగ నియంత్రణ ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా ఎన్నికైన చట్టసభ యొక్క ఆధిపత్యానికి అవసరమైన అనుబంధం. చట్టసభను తిరిగి సమావేశపరచడం అనేది సమావేశాల్లో అది లేనప్పుడు జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ యొక్క చెల్లుబాటుకు బాహ్య పరిమితిని నిర్వచిస్తుంది. ఆ వ్యవధిలో, ఆర్డినెన్స్ ను తిరస్కరించే*

అధికారం చట్టసభకు ఉంటుంది. చట్టసభ ముందు ఆర్డినెన్స్ ఉంచాల్సిన ఆవశ్యకత ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనలపై చట్టసభలో చర్చ జరిగేలా చూడటం రాజ్యాంగ ఉద్దేశ్యానికి లోబడి ఉంటుంది. చట్ట సభ తన ముందు పూర్తి స్థాయి శాసనాధికారాలను కలిగి ఉంది మరియు ఆ అధికారాల సంఘటనగా, ఆర్డినెన్స్ ను తిరస్కరించే స్పష్టమైన రాజ్యాంగ అధికారం ఉంది. అధికరణ 213(2)(ఎ) నిర్దేశించిన కాలపరిమితి దాటి ఆర్డినెన్స్ కొనసాగాలంటే దాని నిబంధనలను పొందుపరుస్తూ శాసనసభ ఒక చట్టం చేయాలి. విశేషమేమిటంటే, ఒక ఆర్డినెన్స్ ను ఆమోదిస్తూ తీర్మానం చేసినంత మాత్రాన రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించిన చట్టం స్వరూపాన్ని సంతరించుకుంటుందని మన రాజ్యాంగం పేర్కొనలేదు. అధికరణ 213(2)(ఎ) నిర్దేశించిన కాలపరిమితిని దాటి చట్టం రూపుదిద్దుకోవాలంటే చట్టం రూపొందించాలి. చట్ట సభ ముందు ఆర్డినెన్స్ ఉంచడం రాజ్యాంగపరమైన అవసరం. అంతర్లీన లక్ష్యం మరియు హేతుబద్ధత ఏమిటంటే, (i) ఆర్డినెన్స్ యొక్క అవసరం మరియు సమర్థత; (ii) ఒక చట్టాన్ని అమలు చేయాలా వద్దా; లేదా (iii) ఆర్డినెన్స్ ను తిరస్కరించాలా వద్దా; అని నిర్ణయించడానికి శాసనసభకు వీలు కల్పించడం.

32. రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఆర్డినెన్స్ ఉంచడంలో వైఫల్యం అధికరణ 213(2) విధించిన రాజ్యాంగ బాధ్యతను తీవ్రంగా ఉల్లంఘించడమే అవుతుంది. ఒక ఆర్డినెన్స్ ను సభ ముందు ఉంచిన తర్వాతే దానిని లాంఛనంగా శాసనసభ దృష్టికి తీసుకువస్తారు. ఆర్డినెన్స్ ను రూపొందించడంలో విఫలం కావడం తీవ్రమైన ఉల్లంఘన, ఎందుకంటే ఇది ఆర్డినెన్స్ తో వ్యవహరించే శాసనసభ సామర్థ్యాన్ని ప్రభావితం చేస్తుంది. ఆర్డినెన్స్ ను శాసనసభ ముందు ఉంచడానికి అప్పటి ప్రభుత్వం తన రాజ్యాంగ బాధ్యతను ఉల్లంఘించిన పరిస్థితిని శాసనసభ పరిష్కరించలేదని మేము ఒక్క క్షణం కూడా సూచించడం లేదు. ఆ పరిస్థితిలో కూడా శాసనసభ నిస్సందేహంగా అధికరణ 213 (2) (ఎ) కింద తన అధికారాలను వినియోగించుకోవచ్చు. అయితే, రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఆర్డినెన్స్ పెట్టాల్సిన అవసరం తప్పనిసరి బాధ్యత మరియు ఇది కేవలం నిర్దేశాత్మక స్వభావం మాత్రమే కాదు. ప్రస్తుత కేసులో బిహార్ గవర్నర్ ఆర్డినెన్స్ లు జారీ చేసి, తిరిగి జారీ చేసే పద్ధతిని ఎలా అనుసరించారో చూద్దాం, అవేవీ రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఉంచబడలేదు. అలా ప్రవర్తించడం అధికార దుర్వినియోగానికి, రాజ్యాంగ అధికార దుర్వినియోగానికి సమానం. ఈ నేపథ్యంలోనే, అధికరణ 213లోని నిబంధనలను ఇంతవరకు అర్థం చేసుకున్న తర్వాత, ఈ అంశంపై పూర్వ ప్రమాణాలను మరియు రాజ్యాంగ నిబంధనల వివరణలోని సూక్ష్మాంశాలను ప్రస్తావించడం అవసరం అవుతుంది."

ఈ కోర్టు ఆ తరువాత ఒక ఆర్డినెన్స్ ఒకవేళ అది పనిచేయడం ఆగిపోతే దాని యొక్క చట్టపరమైన

ప్రభావాలను పరిశీలించింది:

"58. అప్పుడు పనిచేయడం ఆగిపోయిన ఆర్డినెన్స్ కింద తలెత్తే హక్కులు, అధికారాలు, బాధ్యతలు లేదా భారములపై ప్రభావం ఏమిటి? అధికరణ *213(2)*లో రెండు కీలక వ్యక్తీకరణలు నిశితంగా పరిశీలించబడ్డాయి. మొదటిది, ఒక ఆర్డినెన్స్ శాసనసభ యొక్క చట్టం వలె *"అదే శక్తి మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది"*, రెండవది శాసనసభ తిరిగి సమావేశమైన ఆరు వారాల వ్యవధిలో లేదా తిరస్కరణ తీర్మానం తర్వాత అది *"పనిచేయడం ఆగిపోతుంది". "అదే శక్తి మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది"* అనే వ్యక్తీకరణకు ముందు *"ఈ అధికరణం కింద జారీ చేయబడిన ఆర్డినెన్స్"* అనే పదాలు ఉంటాయి. అధికరణ *213* ప్రకారం జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ గురించి ప్రస్తావిస్తూ, శాసన చట్టం వలె అదే శక్తిని మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండటానికి, ఆర్డినెన్స్ అధికరణ *213* యొక్క అవసరాలను తీర్చాలి అనే అర్థాన్నిరాజ్యాంగం స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది. అంతేకాకుండా *"అదే శక్తి మరియు ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది"* అనే వ్యక్తీకరణ తరువాత *"కానీ అటువంటి ప్రతి ఆర్డినెన్స్..."* ఉప-క్లాజులు (ఎ) మరియు (బి) లో పేర్కొన్న వాటికి లోబడి ఉంటుంది అనే వ్యక్తీకరణ వస్తుంది. ప్రకటించే అధికారాన్ని సక్రమంగా వినియోగించుకోవడానికి ముందస్తు షరతులు, అలాగే ప్రకటన తరువాత ఉన్న షరతులు, రెండూ మిశ్రమ పథకంలో భాగం. ఆర్డినెన్స్ కు 'అదే శక్తి మరియు ప్రభావం' యొక్క రక్షణ ఉండాలంటే రెండు రకాల షరతులను నెరవేర్చాలి. ఒకసారి భావించిన కల్పన పనిచేసిన తర్వాత, దాని పర్యవసానం ఏమిటంటే, దాని పదవీకాలంలో, ఒక ఆర్డినెన్స్ శాసనసభ యొక్క చట్టం మాదిరిగానే పనిచేస్తుంది. అధికరణ *213(2)(ఎ)*లోని నిబంధనలకు లోబడి ఆర్డినెన్స్ పనిచేయడం ఆగిపోవడం వల్ల కలిగే పరిణామం ఏమిటి? రెండు పోటీ ఉద్దేశ్యములు పరిశీలనకు వస్తాయి. *"పనిచేయడం ఆగిపోతుంది"* అనే పదబంధాన్ని ఒక వైపు శాసనసభ తిరిగి సమావేశమైన తరువాత ఆరు వారాల గడువు ముగిసిన తేదీ నుండి లేదా ఆర్డినెన్స్ తిరస్కరణకు గురైన తరువాత, అది ఆ తేదీ నుండి పనిచేయడం ఆగిపోతుందని అర్థం. ఈ కోణంలో పనిచేయడం 'ఆగిపోవడం' అంటే ఆ తేదీ నుండి భవిష్యసూచకముగా ఆర్డినెన్స్ కు ఎటువంటి కార్యాచరణ ఉండదని అర్థం. ఆర్డినెన్స్ దాని ప్రారంభంలో చెల్లనిది కాదు. వివరణ కోసం పరిగణించదగిన రెండవ అర్థం ఏమిటంటే, *"పనిచేయడం ఆగిపోతుంది"* అనే వ్యక్తీకరణ అంటే ఆర్డినెన్స్ పదవీకాలంలో తలెత్తిన అన్ని చట్టపరమైన పరిణామాలు తుడిచిపెట్టుకుపోతాయని అర్థం. మొదటిదాని కంటే విస్తృతమైన రెండవ ఉద్దేశ్యం ప్రకారం, ఒక ఆర్డినెన్స్ పనిచేయడం ఆగిపోవడం యొక్క పర్యవసానం ఒక ఆర్డినెన్స్ యొక్క చెల్లుబాటుకు సంబంధించినది.

59. ఇప్పుడు, గుర్తుంచుకోవలసిన పరిగణనలలో ఒకటి ఏమిటంటే, ఒక ఆర్డినెన్స్ కింద ఉత్పన్నమైన హక్కులు, అధికారాలు, బాధ్యతలు లేదా భారములను కాపాడటానికి

అధికరణ 213 ఒక నిర్దిష్ట నిబంధనను చేయలేదు, ఇది దాని కాలపరిమితి ముగిసిన తర్వాత లేదా తిరస్కరణ తీర్మానం తర్వాత పనిచేయడం ఆగిపోయింది. విశేషమేమిటంటే, రాజ్యాంగంలో ఇతర నిబంధనలు కూడా ఉన్నాయి, అవి ఉద్దేశించినప్పుడు, ఒక చట్టం కింద ఉత్పన్నమయ్యే హక్కులు లేదా బాధ్యతలను కాపాడటానికి రాజ్యాంగం స్పష్టమైన నిబంధనలను చేసింది."

ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసినా లేదా చెల్లుబాటు కాకపోయినా, పొందిన లేదా సృష్టించిన హక్కులు మరియు అధికారాలు మరియు విధించిన లేదా వహించిన బాధ్యతలు కొనసాగుతాయని, "శాశ్వతమైన హక్కుల" సిద్ధాంతంపై ఆధారపడిన మరియు వర్తింపజేసిన మునుపటి తీర్పులను కోర్టు తోసిపుచ్చింది. ఇలా నిర్ణయించబడింది:

"68. [..] భూపేంద్ర కుమార్ బోస్ తీర్పులో ఆమోదించబడిన శాశ్వత హక్కుల సిద్ధాంతాన్ని తాత్కాలిక చట్టం గడువు ముగియడం వల్ల తలెత్తే పరిణామాల నుండి వివరించబడింది. ఆ సిద్ధాంతాన్ని ఆర్డినెన్స్ లు రూపొందించే అధికారానికి వర్తింపజేయలేరు. ఒక ఆర్డినెన్స్ సందర్భంలో శాశ్వత హక్కుల సిద్ధాంతాన్ని అంగీకరించడం అనేది శాశ్వత స్వభావం కలిగి ఉన్నాయనే పరికల్పనపై హక్కులు మరియు అధికారాలు, బాధ్యతలు మరియు బారముల సృష్టించే విషయంలో గవర్నర్ అధికారాన్ని ఉపయోగించడం మనుగడ సాగించే పరిస్థితికి దారితీస్తుంది. ఆర్డినెన్స్ గురించి చర్చించడానికి లేదా వాదించడానికి శాసనసభకు అవకాశం ఉండకపోవచ్చు (ప్రస్తుత కేసులో మాదిరిగా, ఆర్డినెన్స్ లు ఏవీ శాసనసభ ముందు ఉంచబడలేదు); ఒక ఆర్డినెన్స్ నిర్దిష్టంగా తిరస్కరించబడి ఉండవచ్చు లేదా నిర్దేశిత కాలపరిమితి ముగిసిన తర్వాత పనిచేయడం ఆగిపోయి ఉండవచ్చు. శాశ్వత హక్కుల సిద్ధాంతం పార్లమెంటరీ నియంత్రణ మరియు అధిపత్యానికి భంగం కలిగించేలా ఆర్డినెన్స్ లు జారీ చేసే అధికారానికి కొంతవరకు శాశ్వతత్వాన్ని ఆపాదిస్తుంది. అధికార ప్రదానానికి సంబంధించి అటువంటి ఏదైనా ఊహ ఎస్. ఆర్. బొమ్మై లో నిర్దేశించిన సూత్రాలకు విరుద్ధంగా ఉంటుంది.

★★★

తాను ఉంచడం లో విఫలమైన ఆర్డినెన్స్ అమలులో ఉన్నంత వరకు చెల్లుబాటు అవుతుందని న్యాయబద్ధంగా చెప్పలేదు. అధికార దుర్వినియోగానికి సమానమైన చర్యలపై రాజ్యాంగ వ్యవస్థలో హక్కులు మరియు బాధ్యతల భవనాన్ని నిర్మించలేము. ఇది చట్టబద్ధమైన పాలనకు విఘాతం కలిగిస్తుంది. ఒకసారి ఒక ఆర్డినెన్స్ ను చట్టసభ ముందు ఉంచిన తర్వాత, దానివల్ల ఒక చట్టం ఎంత శక్తి మరియు ప్రభావం కలిగి ఉన్న రాజ్యాంగ కల్పన ఉనికిలోకి వస్తుంది మరియు ఆర్డినెన్స్ జారీకి సంబంధించినది. చట్టసభల ముందు పెట్టాలన్న తప్పనిసరి రాజ్యాంగ ఆవశ్యకతను పాటించకపోతే, రాజ్యాంగ కల్పన ఉనికిలోకి రాదు. ప్రస్తుత కేసులో బీహార్ గవర్నర్ జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ లు ఏవీ రాష్ట్ర శాసనసభ ముందు ఉంచబడలేదు. ఇది రాజ్యాంగ అధికారాన్ని మోసం చేయడమే. రాజ్యాంగపరంగా ఏ ఆర్డినెన్స్ కు ఎటువంటి బలం లేదా ప్రభావం లేదు. గమనించదగ్గ నమూనా చట్టసభలను తప్పించడం మరియు శాసన నియంత్రణను నివారించడం. ఇది రాజ్యాంగ ప్రక్రియను తీవ్రంగా దుర్వినియోగం చేయడమే. ఇది చట్టబద్ధంగా భాద్యమయ్యే పరిణామాలకు దారితీయదు."

102. ప్రస్తుత కేసులో, తెలంగాణ ఆర్డినెన్స్ 17.6.2016న జారీ చేయబడింది. తెలంగాణ రాష్ట్ర జి ఎస్ టి చట్టం చేయబడింది మరియు 25.05.2017 న గవర్నర్ ఆమోదం పొందింది. అది 01.07.2017 నుండి అమలులోకి వచ్చింది.

రాష్ట్ర జిఎస్ టి చట్టం రక్షింపు మరియు రద్దు చట్టాన్ని కలిగి ఉంది, ఇది రద్దు చేయబడిన చట్టం, అంటే రాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టం కింద చేసిన చర్యలు, చేకూరిన అధికారాలు మరియు హక్కులను కాపాడటానికి ప్రయత్నించింది. ఒకసారి రాష్ట్ర శాసనసభ ఆర్డినెన్స్ ను ఆమోదించి, దానికి అనుగుణంగా సవరణ చట్టం చేసిన తర్వాత, ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనలు చట్టంలో భాగమయ్యాయని వాదించారు. శాసనపరమైన సామర్థ్యం అనే ప్రశ్న తలెత్తదు, ఎందుకంటే ఆర్డినెన్స్ ను కేవలం ధృవీకరించడం అనేది రాష్ట్ర శాసనసభ పరిధిలో ఉంటుంది. ఈ చట్టాన్ని వేరే విధానం ద్వారా ప్రవేశపెట్టబడినందున, అంటే ఆర్డినెన్స్ ద్వారా, ఆ చట్టం యొక్క ప్రభావం, వ్యాట్ అధికారులకు మదింపులను తిరిగి తెరవడానికి లేదా పూర్తి చేయడానికి అధికారం ఇవ్వడం, భిన్నంగా లేదు.

103. ఈ కోర్టు *హాజీ అబ్దుల్ షుకూర్ (పైన పేర్కొన్న)*లో ఇలా తీర్పునిచ్చింది:

"రాష్ట్ర శాసనసభకు పూర్వానువర్త అమలు కలిగి ఉండే చట్టాలను రూపొందించే స్వేచ్ఛ

ఉంది. ఒక నిర్దిష్ట గత కాలానికి చట్టాన్ని రూపొందించే దాని సామర్థ్యం, దాని ప్రస్తుత శాసనాధికారంపై ఆధారపడి ఉంటుంది, దాని చట్టం అమలులో ఉన్న సమయంలో అది కలిగి ఉన్న దానిపై కాదు. అందువల్ల ఈ వాదనతో మేం ఏకీభవించడం లేదు.

ఈ అంశాన్ని వేరే కోణంలో చూడవచ్చు. 1939 చట్టం లో రాష్ట్రపతి ఆమోదం అవసరం లేదు. 1939 చట్టాన్ని రూపొందించే చట్టసభ ఏమి రూపొందించిందో 1963 లో రాష్ట్ర శాసనసభ చేస్తోంది, అందువల్ల చట్టం LII/1952 అమలులో ఉన్న కాలంలో ఒక చట్టం అమలు చేయవలసిన రాజ్యాంగ ఆవశ్యకతకు అనుగుణంగా దాని చట్టం నిర్వహించబడలేదు. చివరగా, కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను 1956 లోని సెక్షన్ 14 ద్వారా అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం లేదా వ్యాపారంలో తోల్లు మరియు చర్మాలకు ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత కలిగి ఉన్నాయని ప్రకటించాలని పిటిషనర్ తరపున అభ్యర్థించారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2లోని సబ్ సెక్షన్ (1) ద్వారా విధించిన పన్ను అనేది అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం లేదా వ్యాపారంలో తోల్లు మరియు చర్మాల అమ్మకంపై విధించే పన్ను, అందువల్ల ఏడవ షెడ్యూల్ యొక్క జాబితా I లోని ఎంట్రీ నం. 92 ఎ పరిధిలోకి వస్తుంది, అందువల్ల రాష్ట్ర శాసనసభకు దీనిని విధించే అధికారం లేదు. ఇది జాబితా I లోని ఎంట్రీ నం. 92ఎ లోని నిబంధనలకు లోబడి వస్తువులు అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లపై ఏడవ షెడ్యూలు పన్ను జాబితా II లోని ఎంట్రీ నం. 54 ద్వారా విధించవచ్చు. ఈ వాదనలో బలం లేదు. రాష్ట్రంలో జరిగే అమ్మకాలపై పన్ను విధించబడుతుంది. అటువంటి పన్నును విధించే అధికారం రాష్ట్ర శాసనసభకు ఉంది. రాష్ట్రంలో విక్రయించే వస్తువు రాష్ట్రం వెలుపల నుండి తీసుకువచ్చినంత మాత్రాన ఆ వస్తువు అమ్మకం అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం లేదా వ్యాపారం లో అమ్మకంగా మారదు. రాష్ట్రం ఎక్స్ లో ఎ, ఒక రాష్ట్రం వై లోని కమీషన్ ఏజెంట్ ద్వారా కొనుగోలు చేసి మరియు వాణిజ్య ఏజెన్సీ ద్వారా కొనుగోలు చేసిన వస్తువులును స్వీకరించినప్పుడు మాత్రమే అమ్మకం 'అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యంలో' అనే వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి వస్తుంది: స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్ కోర్ కొచ్చిన్ వర్సెస్ షణ్ముగ విలాస్ బీడిపప్పు కర్మాగారం చూడండి. (పైన పేర్కొన్న పేజీ 70 లో).

రాజ్యాంగంలోని అధికరణలు 301 నుంచి 304 లోని నిబంధనల వల్ల ఈ చట్టం ప్రభావితం కాదని, ఎందుకంటే అవి భవిష్యత్తులో అమలు చేయగల చట్టాలకు సంబంధించి శాసనాధికారాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయని, గతంలో అమలులో ఉన్న చట్టాలను రూపొందించే అధికారాన్ని ప్రభావితం చేయవని రాష్ట్రం తరపున వాదించారు. మేము వాదన ధృడమైనదిగా పరిగణించము.

ఈ చట్టం రాజ్యాంగం ప్రారంభమైన తరువాతి కాలానికి చట్టం నిబంధన చేస్తుంది, అందువల్ల అది రాజ్యాంగంలోని నిబంధనలకు లోబడి ఉండాలి.

అందువల్ల ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) 1957 ఆగస్టు 1వ తేదీ వరకు

విక్రయించిన దిగుమతి చేసుకున్న తోల్లు మరియు చర్మాల పట్ల వివక్ష చూపుతుందని మేము భావిస్తున్నాము, ఈ తేదీ వరకు ముడి తోళ్ళు మరియు చర్మాల అమ్మకంపై పన్ను రూపాయికి 3 పైన్ లేదా 19/16 వ శాతం చొప్పున ఉంది. అయితే 1957 ఆగస్టు 1 తర్వాత జరిగిన అమ్మకాలకు సంబంధించి ఈ సబ్ సెక్షన్ చెల్లుబాటు అవుతుందని దీని అర్థం కాదు. ఒక నిర్దిష్ట ప్రారంభ కాలానికి సంబంధించి దాని నిబంధనలలో సబ్ సెక్షన్ చెల్లనిదిగా ఉన్నందున, చట్టం చేసిన కాలానికి సంబంధించి, అది చెల్లుబాటు అయ్యే కాలానికి సంబంధించి మేము నిబంధనను మార్చలేము, ఎందుకంటే అది చట్టాన్ని తిరిగి వ్రాయడం అవుతుంది. అందువల్ల, సెక్షన్ 2 లోని సబ్-సెక్షన్ (1) చెల్లదని నిర్ధారించాలి, తదనుగుణంగా అలా నిర్ధారించబడింది."

104. *జయ ఠాకూర్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా అండ్ అదర్స్* 2023 ఎస్ సి సి ఆన్ లైన్ ఎస్ సి 813 లో ఈ కోర్టు ఈ విధంగా తీర్పునిచ్చింది:

"సంబంధిత చట్టసభలకు అది అమలు చేసిన అంశంపై చట్టం చేసే శాసనాధికారం లేదని నిర్ధారించినట్లయితే మాత్రమే శాసన చట్టానికి సవాలు నిర్వహణీయముగా ఉంటుంది."

105. తెలంగాణ రాష్ట్రం దీనికి విరుద్ధంగా వాదించింది, ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసినప్పుడు రాష్ట్రానికి శాసనపరమైన సామర్థ్యం ఉందనే సందేహం లేదని వివరించింది. ఆ తేదీ (17.06.2017) నాటికి, ప్రస్తుత చట్టాలను సవరించే అధికారం, సవరణలోని సెక్షన్ 19 కింద అనుమతించబడింది. ఏదేమైనా, ఆ వాదన సమర్థనీయం కాదు, ఎందుకంటే ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసిన రోజున దాని చెల్లుబాటు మరియు ప్రభావం అనుమానాస్పదంగా ఉండకపోవచ్చు; అయితే, సమస్య ఏమిటంటే, వాస్తవానికి దానిని ఆమోదించి, సవరణగా రూపం ఇవ్వబడిన తేదీన, రాష్ట్ర శాసనసభ అధికారం కలిగి ఉండటం ఆగిపోయింది. అప్పటికి రాష్ట్ర జి ఎస్ టి మరియు కేంద్ర జి ఎస్ టి చట్టాలు (01.07.2017న) అమలులోకి వచ్చాయి. అందువల్ల, సెక్షన్ 19 ప్రభావవంతంగా ఉండటం ఆగిపోయింది. అసలు ఎంట్రీ (రాష్ట్ర జాబితాలోని ఎంట్రీ 54) ఉనికిలో లేకుండా పోయింది. ఈ పరిస్థితులలో, సవరణను అమలు చేయడానికి రాష్ట్ర శాసనసభకు శాసనపరమైన సామర్థ్యం లేదు, అది ఆర్డినెన్స్ ను ఆమోదించింది, తత్ఫలితంగా అది చెల్లనిదిగా మారింది.

106. ఒక అనుబంధ వాదన ఏమిటంటే, ఆర్డినెన్స్ కు అనుగుణంగా చేసిన చర్యలన్నీ రద్దు కావని,

ఎందుకంటే అవి రక్షించబడతాయి, రాష్ట్ర జి ఎస్ టి చట్టంలోని రద్దు మరియు రక్షణ నిబంధన (సెక్షన్ 174 సెక్షన్ 174 (2) లోని సంబంధిత భాగం ఇతర విషయాలతో ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:) కారణంగా, ఆర్డినెన్స్ కు అనుగుణంగా తీసుకున్న అన్ని చర్యలు, అది అమలులో ఉన్నప్పుడు, రక్షించబడతాయి. ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆ వాదనలో ఎటువంటి యోగ్యత లేదు. రాష్ట్ర శాసనసభ చేసిన సవరణ (02.12.2017 న ఆర్డినెన్స్ కు అనుగుణంగా ఉంది) చెల్లుబాటు కాకపోవడం రాష్ట్ర జి ఎస్ టి యొక్క సవరించిన నిబంధనల ప్రకారం వ్యవహరించే వారి అధికార పరిధికి దాని మూలానికి వెళ్లి, వాటిని (వాస్తవానికి, గణనీయమైన నిబంధనలు) చెల్లనివిగా మరియు అమలు చేయలేనివిగా చేసింది. అంతేకాకుండా, ఆర్డినెన్స్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా ప్రారంభించిన ఏదైనా నోటీసు లేదా ప్రొసీడింగ్స్ చెల్లుబాటు మరియు కొనసాగింపుపై కొన్ని కారణాల వల్ల ఏవైనా సందేహాలు ఉన్నప్పటికీ, అవి చెల్లుబాటు కావు. అంతేకాకుండా, *కృష్ణ కుమార్ సింగ్* (పైన పేర్కొన్న) లో పేర్కొన్నట్లుగా, పరిణామాలు "తిరుగులేనివి" అయితే తప్ప, రాజ్యాంగంలోని నిబంధనల అమలు కారణంగా చెల్లుబాటు కాని ఆర్డినెన్స్ కింద తీసుకున్న ఏ చర్యను కొనసాగించే ప్రశ్న సాధారణంగా ఉండదు. ఈ కోర్టు యొక్క పరిశీలనలు శాసన సభ ముందు ప్రవేశపెట్టకపోవడం వల్ల ఆర్డినెన్స్ ల గడువు ముగిసిన సందర్భంలో ఉన్నప్పటికీ, ఈ కోర్టు యొక్క నిర్దిష్టమైన దృష్టిలో, ఆ అంశం మీద శాసనసభకు సామర్థ్యం లేని కేసులకు కూడా ఇదే సూత్రం వర్తిస్తుంది.

107. అందువల్ల స్థానిక వ్యాట్ చట్టాన్ని సవరించిన తరువాతి రాష్ట్ర చట్టం ఆమోదించిన ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనలు చెల్లుబాటు అవుతాయని నిర్ధారించబడింది.

డి. గుజరాత్ మరియు మహారాష్ట్ర చట్టాలు

108. గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టం కేసులో, సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఏమిటంటే, వాణిజ్య పన్నుల డిప్యూటీ కమిషనర్, 2006-07 ఆర్థిక సంవత్సరానికి గాను 2009 డిసెంబర్ 23 న మదింపుదారునిపై ఒక మదింపు ఉత్తర్వును జారీ చేశారు మరియు ఇన్పుట్ టాక్స్ క్రెడిట్ ను ఎనిమిది శాతం రివర్స్ చేశారు

అంటే గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్లు 11 (3) (బి) (ii) మరియు 11 (3) (బి) (iii) లోని ప్రతి నిబంధన కింద నాలుగు శాతం వరకు. అప్పీలేట్ అథారిటీ మదింపుదారుని తోసిపుచ్చింది. 2012 ఏప్రిల్ 26న, గుజరాత్ వ్యాట్ ట్రిబ్యునల్ అమ్మకపు పన్ను అధికారుల రెండు ఆదేశాలను రద్దు చేసి, పక్కన పెట్టడం ద్వారా మదింపుదారుల రెండవ అప్పీల్ను అనుమతించింది, *(2) ఈ చట్టాల రద్దు మరియు సెక్షన్ 173 లో పేర్కొన్న చట్టాల సవరణ (ఇకపై సందర్భానుసారంగా –అటువంటి సవరణ లేదా –సవరించిన చట్టం, అని పేర్కొనబడుతుంది) సబ్ సెక్షన్ (1) లేదా సెక్షన్ 173 లో పేర్కొన్నంత వరకు కూడదు – (ఎ) అటువంటి సవరణ లేదా రద్దు సమయంలో అమలులో లేని ఉనికిలో లేని దేనినైనా పునరుద్ధరించడం; లేదా (బి) సవరించిన చట్టాలు లేదా రద్దు చేయబడిన చట్టాలు మరియు ఉత్తర్వుల యొక్క మునుపటి కార్యాచరణను ప్రభావితం చేయకూడదు లేదా దాని కింద సక్రమంగా చేయబడిన లేదా అనుభవించిన దేనినైనా ప్రభావితం చేయడం; లేదా (సి) సవరించిన చట్టాలు లేదా రద్దు చేయబడిన చట్టాలు లేదా రద్దు చేయబడిన చట్టాల కింద పొందిన, సంపాదించిన లేదా చేకూరిన ఏదైనా హక్కు, ప్రత్యేకాధికారం, బాధ్యత లేదా బారంను ప్రభావితం చేయడం:*

కొనుగోళ్ల కోసం ఇన్పుట్ టాక్స్ క్రెడిట్ ను ఎనిమిది శాతం వరకు తగ్గించడం బ్రాంచ్ బదిలీ లావాదేవీల రవాణాకు వర్తించదని పేర్కొంది. వ్యాట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క పైన పేర్కొన్న ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేసిన అప్పీలును హైకోర్టు, జనవరి 18, 2013 నాటి తీర్పు *స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ వర్సెస్ రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్*[2013] 58 వి ఎస్ టి 376 (గుజ్); 2013 ఎస్ సి సి ఆన్ లైన్ గుజ్ 8788 ద్వారా తోసిపుచ్చింది, అయితే, ఇతర విషయాలతోపాటు, సెక్షన్ 11 (3) (బి) కింద ఇన్పుట్ టాక్స్ క్రెడిట్ తగ్గింపు ఏ సందర్భంలోనూ నాలుగు శాతానికి మించదని పేర్కొంది. కొనుగోలు చేసిన నిర్దిష్ట వస్తువు వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 11(3) (బి) లోని ఒకటి కంటే ఎక్కువ సబ్ క్లాజుల్లోకి వస్తుందా లేదా అనే అంశంతో సంబంధం లేకుండా సెక్షన్ 11(3) (బి) కింద పన్ను క్రెడిట్ పొందే పరిమితిని ఒకసారి మాత్రమే వర్తింపజేయవచ్చని అభిప్రాయపడింది. రెండు వేర్వేరు అంశాలకు సంబంధించి సంబంధిత అధికారి మదింపు ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. హైకోర్టు ఇచ్చిన

తీర్పును పన్ను అధికారులు అమలు చేశారు. మరో కేసులో వ్యాట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క నిర్ణయంలో, దేశం వెలుపల ఎగుమతి చేయబడిన పన్ను విధించదగిన వస్తువులు తయారీలో ఉపయోగించే వస్తువులు కొనుగోళ్లపై మదింపుదారు చెల్లించిన పన్నును చేర్చరాదని పేర్కొంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ట్రిబ్యునల్ ప్రకారం, ప్రోత్సాహక పరిమితిని మదింపుదారు చెల్లించిన పన్ను ద్వారా తగ్గించలేము. ఈ ఫలితాలను హైకోర్టు *స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ వర్సెస్ వెల్ స్పన్ గుజరాత్ స్టాల్ రోహ్రెన్ లిమిటెడ్*[2014] 71 వి ఎస్ టి 550 (గుజ్); 2014 ఎస్ సి సి ఆన్ లైన్ గుజ్ 15909 కొట్టివేసింది. ఆ తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని హైకోర్టు తీర్పును అమలు చేయడానికి వారికి ఇచ్చిన ప్రయోజనాన్ని ఎందుకు సవరించకూడదో, వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 75 ప్రకారం కమిషనర్ 2018 మార్చిలో రివిజన్ నోటీసు జారీ చేశారు.

109. ఇంతకుముందు పేర్కొన్నట్లుగా, రాజ్యాంగం (నూట ఒకటవ సవరణ) చట్టం, 2016 లోని నిబంధనలను రూపొందించారు. ఇవి 2017 జూలై 1 నుంచి అమలులోకి వచ్చాయి. 2016 సెప్టెంబర్ 20న, అదనపు వాణిజ్య పన్ను కమిషనర్ ఒక ఉత్తర్వును జారీ చేసి, పిటిషనర్–కంపెనీ విషయంలో, దేశం వెలుపల ఎగుమతి చేసే పన్ను విధించదగిన వస్తువులు తయారీలో ఉపయోగించే పన్ను విధించదగిన వస్తువులు కొనుగోలుపై చెల్లించిన పన్నును పరిగణనలోకి తీసుకుంటూ అమ్మకపు పన్ను ప్రోత్సాహకాన్ని తగ్గించారు. 2017 జూలై 1న గుజరాత్ వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను చట్టం, 2017 మరియు కేంద్ర వస్తువులు మరియు సేవల పన్ను చట్టం, 2017 అనే రెండు చట్టాలు అన్ని అంతర్–రాష్ట్ర వస్తువులు లేదా సేవల సరఫరా లేదా రెండింటిపై పన్ను విధించడానికి అమల్లోకి వచ్చాయి. గుజరాత్ విలువ ఆధారిత పన్ను చట్టం, 2003ను గుజరాత్ విలువ ఆధారిత పన్ను (సవరణ) చట్టం, 2017 ద్వారా దానిలోని అనేక నిబంధనలను ప్రత్యామ్నాయం భర్తీ చేయడం మరియు తొలగించడం ద్వారా గణనీయంగా సవరించబడింది. 2017 జూలై 1 నుంచి అమలులోకి వచ్చింది. ఇంతలో, రాష్ట్రం దాఖలు చేసిన అప్పీలులో హైకోర్టు 2017 సెప్టెంబర్ 22 నాటి ఉత్తర్వును జారీ చేసింది, విజయవంతం అయిన మదింపుదారుకి సంబంధించిన 2013 జనవరి 18 నాటి

తీర్పును *స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ వర్సెస్ రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్* [2017] 16 ఎస్ సి సి 28 రద్దు చేసింది.

110. ఈ కోర్టు యొక్క పైన పేర్కొన్న తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని, వాణిజ్య పన్ను అదనపు కమిషనర్, ఈ కోర్టు తేదీ 2017 సెప్టెంబర్ 22 నాటి తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని, వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 11 (3) (బి) (ii) మరియు 11 (3) (బి) (iii) లోని నిబంధనల ప్రకారం ఇన్పుట్ టాక్స్ క్రెడిట్ ను ఎనిమిది శాతం వరకు తగ్గించడానికి, 2013 మార్చి 30 నాటి ఉత్తర్వు (పైన సీరియల్ నం. 5) ద్వారా చేసిన 2008-09 ఆర్థిక సంవత్సరానికి సంబంధించిన మదింపు ఉత్తర్వులను సవరించడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 75 కింద 2017 నవంబర్ 3/6 తేదీల్లో ఫారం 503 లో రివిజన్ నోటీసు జారీ చేశారు. రివిజన్ నోటీసును హైకోర్టు కొట్టివేసింది *రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్* (2018) 58 జి ఎస్ టి ఆర్ 366 (గుజ్) లోని తీర్పులో.

111. వ్యాట్ (సవరణ) చట్టం, 2018 కారణంగా, 2006 ఏప్రిల్ 1 నుండి పూర్వానువర్త అమల్లోకి వచ్చేలా వ్యాట్ చట్టంలో సెక్షన్ 84ఎను చేర్చారు, ఇతర విషయాలతోపాటు, ఇది గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 75లో సూచించిన కాలపరిమితి వ్యవధిని లెక్కించడంలో అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం తీసుకున్న తేదీకి మరియు హైకోర్టు అలాగే సుప్రీంకోర్టు నిర్ణయం తీసుకున్న తేదీ మధ్య గడిపిన వ్యవధిని మినహాయించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. ప్రస్తుత కేసులో రెవెన్యూకి వ్యతిరేకంగా 2013 జనవరి 18న హైకోర్టు నిర్ణయం టాక్స్ అప్పీల్ నం 934 & 935 ఆఫ్ 2012 లో 18.01.2013 నాటి హైకోర్టు తీర్పు తీసుకున్న తేదీ నుండి ప్రారంభమయ్యే వ్యవధి ఈ కోర్టు నిర్ణయం తీసుకున్న తేదీ వరకు, అంటే 2017 సెప్టెంబర్ 22 స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ వర్సెస్ రిలయన్స్ ఇండస్ట్రీస్ కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు. సివిల్ అప్పీల్ నం.13047-13048 ఆఫ్ 2017 వరకు. పర్యవసానంగా, 2013 మార్చి 30 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా 2008-09 ఆర్థిక సంవత్సరానికి చేయబడిన మదింపుని సవరించడానికి పైన పేర్కొన్న కొత్తగా జోడించిన సెక్షన్ 84 ఎ ఆధారంగా సవరించడానికి

అదనపు వాణిజ్య పన్ను కమిషనర్ 2018 సెప్టెంబర్ 1 న తాజా నోటీసు జారీ చేశారు. గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 75 కింద నోటీసు జారీ చేయడానికి కల్పించిన అసలు కాలపరిమితి వ్యవధి మదింపు ఉత్తర్వు తేదీ, అంటే 2013 మార్చి 30 నుండి మూడు సంవత్సరాలు, ఇది 2016 మార్చి 30 తో గడువు ముగిసింది. అయితే, కొత్తగా అమలు చేయబడిన సెక్షన్ 84ఎ కారణంగా, గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 75 కింద పేర్కొన్న మూడు సంవత్సరాల వ్యవధిని లెక్కించడంలో హైకోర్టు నిర్ణయం వెలువడిన తేదీ నుంచి ఈ కోర్టు నిర్ణయం వెలువడే తేదీ వరకు గడిపిన వ్యవధిని మినహాయించాల్సి ఉంది. ఈ పరిణామం సవరణ చెల్లుబాటుకు సవాలుగా మారింది. గతంలో గుర్తించిన లోపాన్ని సరిదిద్దేందుకు ఉద్దేశించిన ధృవీకరించే చట్టం కావడంతో, ఇది పూర్వానువర్తనంగా పనిచేస్తున్నందున ఈ సవరణ చెల్లదనే ఎటువంటి సందేహం లేదని రాష్ట్రం కోరింది.

112. *శ్రీ పృథ్వీ కాటన్ మిల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ బ్రోచ్ బరో మునిసిపాలిటీ* 1970 (1) ఎస్ సి ఆర్ 388; *గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ వర్సెస్ హిందుస్తాన్ మెషిన్ టూల్స్ లిమిటెడ్* [1975] సప్ (1) ఎస్ సి ఆర్ 394*; ఉజాగర్ ప్రింట్స్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* [1988] సప్ 3 ఎస్ సి ఆర్ 770 వంటి ఈ కోర్టు యొక్క అనేక తీర్పులు మరియు అనేక ఇతర కోర్టుల తీర్పులు నిస్సందేహంగా ఉన్నాయి, కేవలం బాగుచేసే మరియు ధృవీకరించే చట్టాన్ని పూర్వానువర్తనం చేయబడితే, అసాధారణమైనది కాదని అభిప్రాయపడుతున్నాయి. అయితే *కేరళ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ వర్సెస్ ఇండియన్ అల్యూమినియం కంపెనీ లిమిటెడ్* [1976] 1 ఎస్ సి ఆర్ 552 కేసులో ఈ కోర్టు ఇలా నిర్ధారించింది:

> *"... 1910 చట్టం మరియు 1948 చట్టం రెండూ రాజ్యాంగంలోని* అధికరణ *372 ప్రకారం ప్రస్తుతం ఉన్న చట్టాలు. ప్రస్తుత చట్టం యొక్క అంశానికి సంబంధించిన శాసనాధికారం భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 కింద పడే జాబితా నుండి రాజ్యాంగం ప్రకారం వేరే జాబితాలో ఉన్నప్పటికీ ప్రస్తుత చట్టం చెల్లుబాటు అవుతూనే ఉంటుంది. కానీ రాజ్యాంగం అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత, అది కొత్తగా అమలు చేయబడితే ఆ చట్టాన్ని*

అమలు చేయడానికి సమర్థత ఉన్న చట్టసభ మాత్రమే ప్రస్తుత చట్టాన్ని సవరించవచ్చు లేదా రద్దు చేయవచ్చు."

ఇంతకు ముందు పేర్కొన్నట్లుగా, *రామకృష్ణ రామ్ నాథ్* (పైన పేర్కొన్న) రద్దు చేసే అధికారం, సవరించే లేదా చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారంతో సహ–విస్తృతమైనదని అభిప్రాయపడ్డారు. *"రద్దు చేసే చట్టం చేయబడుతున్న సమయంలో అధికారాన్ని చూడవలసి ఉంటుంది.*

[...] అయితే, అటువంటి రద్దు చట్టం చేయబడుతున్న సమయంలో శాసనసభకు సమర్థత ఉండాలి" అని కూడా అభిప్రాయపడింది.

113. ప్రస్తుత కేసులో, 2006 నుండి అమల్లోకి వచ్చిన సవరణకు ఇచ్చిన పూర్వానువర్త ప్రభావం, 01.07.2017 న జి ఎస్ టి చట్టాలు అమల్లోకి వచ్చిన తరువాత దానిని ఏ విధంగానూ కాపాడదు. అలాగే 2018 ఫిబ్రవరిలో చేసిన సవరణ అధికరణ 246ఎ కు గుర్తించవచ్చు అన్న దానిపై ఎటువంటి వాదన ఉండకూడదు. ఈ అంశంపై *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా వర్సెస్ మోహిత్ మినరల్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్* 2018 (13) ఎస్ సి ఆర్ 139 *లో ఈ కోర్టు ఇలా నిర్ణయించింది*:

"అధికరణ *246* ఎ *లో ఉపయోగించిన వ్యక్తీకరణ వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించి చట్టాలను రూపొందించే అధికారం'. అందువల్ల, చట్టాన్ని రూపొందించే అధికారం అనేది సాధారణ ప్రవేశానికి సంబంధించిన సాధారణ అధికారం కాదు, ఇది ప్రత్యేకంగా వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించినది. వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుకు సంబంధించి చట్టం చేయడానికి స్పష్టమైన అధికారం ఉన్నప్పుడు, వస్తువులు మరియు సేవల పన్నుపై సెస్ విధించే అధికారం ఆ అధికారంలో ఎలా ఉండదో మాకు అర్థం కావడం లేదు. వివిధ పన్నులు, సర్ ఛార్జీలు మరియు సెస్ లను ఒకే పన్నులో విలీనం చేయడానికి రాజ్యాంగ (నూట ఒకటవ సవరణ) చట్టం, 2016 ఆమోదించబడిన మాట వాస్తవమే కానీ, ఇకపై ఎటువంటి సర్ ఛార్జీ లేదా సెస్ విధించరాదని రాజ్యాంగ నిబంధన సూచించదు."*

114. మహారాష్ట్ర అప్పీళ్ల విషయానికొస్తే, మహారాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టానికి చేసిన పూర్వానువర్త సవరణలు

చెల్లవని మదింపుదారుల ఫిర్యాదు. 15.04.2017 న, రాష్ట్రం మహారాష్ట్ర పన్ను చట్టాలు (విధింపు, సవరణ మరియు ధ్రువీకరణ) చట్టం 2017 ను ప్రభుత్వ గెజిట్లో ప్రచురించింది, తద్వారా వివిధ చట్టాలలోని వివిధ నిబంధనలను సవరించింది. ఎం వ్యాట్ చట్టం 2002లోని 26వ పేరాలో, 6 (ఎ), 6 (బి) మరియు 6 (సి) సెక్షన్లు చేర్చబడ్డాయి. వీటి ప్రభావం వివాదాస్పద పన్ను బాధ్యతలో 10% తప్పనిసరిగా ముందస్తుగా జమ చేయాల్సి ఉంటుంది. ఇది సవాలు చేయబడింది, మరియు బాంబే హైకోర్టు నాగపూర్ బెంచ్ *అన్షుల్ ఇంపెక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర* ఎస్ టి ఎ నం.2/2018 లో 2018 సెప్టెంబర్ 28న ఇచ్చిన తీర్పు *(ఇకపై "అన్షుల్ ఇంపెక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్")* కేసులో 2011 లో ప్రారంభమైన వ్యాజ్యానికి ఈ సవరణ వర్తించదని పేర్కొంది. 2019 మార్చి 6న గవర్నమెంట్ గెజిట్లో ప్రచురించిన ఆర్డినెన్స్ నం. VI ఆఫ్ 2019 ద్వారా రాష్ట్రం మళ్లీ చట్టాన్ని సవరించింది. ఆర్డినెన్స్ ద్వారా మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం 2017 ఏప్రిల్ 15 నుండి అమలులోకి వచ్చే వివరణను చేర్చింది. రాష్ట్రం ప్రకారం, *అన్షుల్ ఇంపెక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్* (పైన పేర్కొన్న) కేసులో కోర్టు నాగ్ పూర్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని సందేహాల నివృత్తి కోసం వివరణను చేర్చినట్లు తెలిపింది. 2019 జూలై 9 న, మహారాష్ట్ర పన్ను చట్టాలు (విధింపు, సవరణ మరియు ధ్రువీకరణ) చట్టం 2019 రూపొందించబడింది. దీనిని 2019 జూలై 9న గవర్నమెంట్ గెజిట్ లో ప్రచురించారు. ఈ ఆర్డినెన్స్ స్థానంలో ఎం వ్యాట్ చట్టం, 2002 లోని సెక్షన్ 26 (6సి) కు పేర్కొన్న వివరణతో సహా వివిధ నిబంధనలను చేర్చిన రాష్ట్ర శాసనసభ చట్టం ద్వారా భర్తీ చేయబడింది. 2017కు ముందు అప్పీళ్లు, సవరణలకు ముందస్తు డిపాజిట్ అవసరాలు వర్తిస్తాయని స్పష్టం చేసే ప్రభావాన్ని ఈ వివరణ కలిగి ఉంది. దీనిని సవాలు చేశారు. హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ తీర్పు యునైటెడ్ ప్రాజెక్టులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర (రిట్ పిటిషన్ (ఎస్ టి) నం. 11589 ఆఫ్ 2021, మరియు రిట్ పిటిషన్ నం. 13754 ఆఫ్ 2018, 12.07.2022న నిర్ణయించబడింది ద్వారా సవరణను సమర్థించింది. ఇలా నిర్ధారించబడింది

"ఒక తీర్పు ఆధారాన్ని పూర్వానువర్తనంగా తొలగించే శాసనపరమైన సామర్థ్యం రాష్ట్ర

ప్రభుత్వానికి ఉంది. ఏదైన తీర్పులో కోర్టు ఎత్తి చూపిన లోపాలను తొలగించి, కోర్టు ప్రకటించిన చట్టానికి విరుద్ధంగా చట్టాన్ని సవరించడం ద్వారా తగిన పదజాలాన్ని ఉపయోగించి చట్ట సవరణకు తగిన సవరణలు చేపట్టే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది, తద్వారా ఎత్తి చూపిన లోపాలు చట్టాన్ని సమర్థవంతంగా అమలు చేయడానికి శాసనంలో ఎన్నడూ ఉండవు. పిటిషనర్ తరఫున గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది కోరిన విధంగా ఈ పిటిషన్లకు సంబంధించిన అంశమైన సవరణను చేర్చడం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రత్యక్షంగానో లేదా పరోక్షంగానో న్యాయపరమైన అతిక్రమణకు పాల్పడదు.
. మా దృష్టిలో ఏదైనా కోర్టు ఒక తీర్పు ద్వారా ఎత్తి చూపిన లోపాన్ని సరిదిద్దడం లేదా అటువంటి లోపాలను తొలగించడం అనేది ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా అతిక్రమించడం లేదా కోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని అధిగమించడం లేదా కోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం యొక్క ప్రభావాన్ని రద్దు చేయడం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారాలను అతిక్రమించడం కాదు. "

115. ఈ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, పూర్వానువర్తన అమలుతో ఒక చట్టాన్ని రూపొందించడానికి చట్టసభకి సామర్థ్యం ఉందనే ప్రతిపాదనతో ఎటువంటి వివాదం లేదు. అయినప్పటికీ, గుజరాత్ సవరణతో ముడిపడి ఉన్న అదే లోపం, అంటే సవరణ అమలు చేయబడిన తేదీన సామర్థ్యం లేకపోవడం, అంటే ఈ కేసులో, 09.07.2019, మహారాష్ట్ర శాసనసభకు ఈ అంశంపై ఎటువంటి అధికారం లేకుండా ఆగిపోయింది, ఎందుకంటే అసలు ఎంట్రీ 54 గణనీయమైన మార్పుకు గురైంది, మరియు వ్యాట్ చట్టాన్ని మార్చగల అధికారం 01.07.2017న జి ఎస్ టి అమల్లోకి వచ్చినప్పుడు ఆగిపోయింది. అందువల్ల, అదే కారణాల వల్ల, ఇతర కేసుల్లో వలె, మహారాష్ట్ర వ్యాట్ చట్టానికి సవరణలు మనుగడ సాగించలేవు.

VI. నిర్ధారణలు

116. పైన పేర్కొన్న చర్చ మరియు నిర్ధారణల దృష్ట్యా, ఈ కేసులలో కోర్టు యొక్క నిష్కర్షలు:

(i) రాజ్యాంగ (101వ సవరణ) చట్టం, 2016 లోని సెక్షన్ 19 మరియు అధికరణ 246ఎ రాజ్యాంగ అధికారాన్ని వినియోగించుకుని, దాని కార్యకలాపాల యొక్క పరిమిత కాలానికి పరివర్తన ఏర్పాటులో భాగంగా రూపొందించబడ్డాయి మరియు అది పేర్కొన్న కాలం (ల)

కోసం అస్థిరమైన చట్టాల అమలును కొనసాగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉన్నాయి మరియు దాని కారా చరణ కారణంగా, రాష్ట్ర శాసనసభలు మరియు పార్లమెంటు అటువంటి ప్రస్తుత చట్టాలను సవరించడానికి లేదా రద్దు చేయడానికి అనుమతించాయి.

(ii) ఈ సవరణ చట్టంలోని ఇతర నిబంధనలు, జాబితా I మరియు జాబితా II (భారత రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్ యొక్క) నుండి శాసనాల శీర్షికలను తొలగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉన్నందున, సెక్షన్ 19 మరియు అధికరణ 246ఎ రెండూ ప్రస్తుత చట్టాలు కొనసాగుతాయని మరియు సవరించబడతాయనే రాజ్యాంగ వ్యక్తీకరణను ప్రతిబింబించాయి. చట్టం యొక్క మూలం లేదా రంగాలు, అవి రెండు జాబితాల నుండి కొంతకాలం పాటు తొలగించబడినంత మేరకు, కొద్దిసేపు, సెక్షన్ 19 లో పొందుపరచబడ్డాయి. తత్ఫలితంగా, సవరించే అధికారానికి ఎటువంటి పరిమితులు లేవు.

(iii) పైన పేర్కొన్న నిష్కర్ష, 101వ రాజ్యాంగ సవరణ అమలులోకి రావడం వల్ల ఏర్పడిన శూన్యత ఫలితంగా పైన పేర్కొన్న రెండు జాబితాలలోని శాసన శీర్షికలను తొలగించడం దృష్ట్యా.

(iv) 01.07.2017 తర్వాత తెలంగాణ వ్యాట్ చట్టం మరియు గుజరాత్ వ్యాట్ చట్టానికి చేసిన సవరణలు శాసనపరమైన సామర్థ్యం లేకపోవడం వల్ల రెండు హైకోర్టులు (తెలంగాణ మరియు గుజరాత్ హైకోర్టు) చెల్లవని సరిగ్గా నిర్ధారించాయి. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు పొరపాటు అని నిర్ధారించబడింది; అది రద్దు చేయబడింది; మహారాష్ట్ర చట్టానికి చేసిన సవరణ, ముందస్తు డిపాజిట్ అవసరమయ్యే మేరకు చెల్లదు.

117. తెలంగాణ మరియు గుజరాత్ రాష్ట్రాలు దాఖలు చేసిన అప్పీళ్లు (మరియు ఏవైనా ఇతర స్పెషల్ లీవ్ పిటిషన్లు) పైన పేర్కొన్న నిబంధనలలో దీని ద్వారా కొట్టివేయబడ్డాయి; బాంబే హైకోర్టు తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా మదింపుదారుల అప్పీళ్లు (అనగా సివిల్ అప్పీల్ నం. 2730–2733/2023 & ఎస్ ఎల్ పి (సి) నం. 7776/2023) విజయవంతమవుతాయి మరియు అనుమతించబడ్డాయి.

ఖర్చులపై ఎటువంటి ఉత్తర్వు లేదు.

----------న్యాయమూర్తి
[ఎస్. రవీంద్ర భట్]

----------న్యాయమూర్తి
[అరవింద్ కుమార్]

న్యూఢిల్లీ,
అక్టోబర్ 20, 2023